

ศึกษาศิลปะ เอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อออกแบบ
ผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

THE STUDY OF MANOHRA IDENTITY FOR INTERIOR DESIGN

พिरฐา ทองคำ
PHIRATA THONGKUM

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตรอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2561

5KMITL-2018-ED-M-222-061

ศึกษาศิลปะ เอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อ
ออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

THE STUDY IDENTITY OF MANOHRA FOR INTERIOR DESIGN

พิรฐา ทองคำ

PHIRATA THONGKUM

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ 2561

KMITL-2018-ED-M-061

THE STUDY IDENTITY OF MANOHRA FOR INTERIOR DESIGN

PHIRATA THONGKUM

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR THE
DEGREE OF MASTER OF SCIENCE IN INDUSTRIAL EDUCATION IN TECHNOLOGY OF
INDUSTRIAL PRODUCT DESIGN FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION AND
TECHNOLOGY KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2018

KMITL-2018-ED-M-061

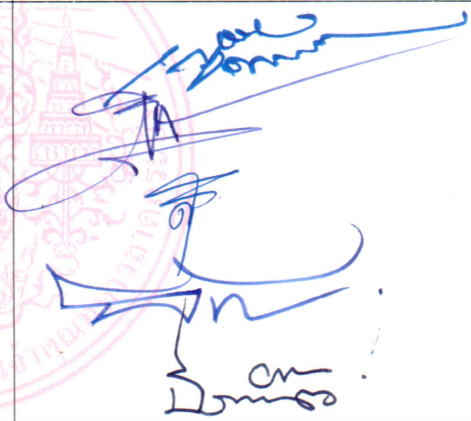
COPYRIGHT 2018

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION AND TECHNOLOGY

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ศึกษาศิลปะ เอกลักษณ์อารมณ์และเครื่องประดับมโนราห์
เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน
THE STUDY OF MANOHRA IDENTITY FOR INTERIOR DESIGN
นักศึกษา นางสาวพิรุษา ทองคำ
รหัสประจำตัว 56603142
ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ อุดมศักดิ์ สาริบุตร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เขียวมั่ง	
รองศาสตราจารย์ อุดมศักดิ์ สาริบุตร	
อาจารย์ ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธเนศ ภิรมย์การ	
อาจารย์ ดร.ธีราทัด เลิศข้าของกุล	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 25 กรกฎาคม 2561 เวลา 15.00 น. เป็นต้นไป
สถานที่สอบ ณ ห้อง ค. 424 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.กิติพงศ์ มะโน)
คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

วันที่ 31 เดือน ก.ค. พ.ศ. 2561

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ศึกษาศิลปะ เอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับ มโนราห์เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน
นักศึกษา	นางสาวพิรุษา ทองคำ
รหัสประจำตัว	56603142
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ.	2561
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รศ.อุดมศักดิ์ สาริบุตร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ศิลปะ เอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ในจังหวัดพัทลุง และออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในจาก เอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ แล้วเพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่ได้จาก เอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ โดยการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ จากเอกสาร และการสัมภาษณ์ ตัวแทนคณะมโนราห์ที่แสดงในจังหวัดพัทลุง โดยเลือกบุคคลในคณะฯ ที่มีชื่อเสียงได้รับรางวัล/เป็นที่รู้จัก นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลเพื่อการออกแบบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้มีประสบการณ์ในด้านอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หลังจากนั้นนำผลที่ได้มาพัฒนา ผ่านการระบวนการวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ ตรวจสอบประเมินเพื่อนำมาผลิตชิ้นงานต้นแบบ

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาเอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ที่โดดเด่นที่สุด และสามารถแสดงได้อย่างชัดเจนคือ สีเส้น และ ลวดลายที่ใช้ในเครื่องประดับ ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านเอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อการออกแบบตกแต่งภายใน ได้แก่ ด้านสัดส่วน ด้านการตีความปัญหา ด้านความคิดริเริ่มเบื้องต้น ด้านกลั่นกรองการออกแบบ ด้านการตัดสินใจ และด้านการทำให้เกิดผลสำเร็จ พบว่า รูปแบบสามารถบ่งบอกถึงจุดเด่น และมีเอกลักษณ์ มีความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.67,S.D.=0.58 มากที่สุด ร่างแบบ (Idea sketch) จำนวน 20 แบบ โดยใช้หลักกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพตามกรอบแนวคิด ด้านสัดส่วน ด้านการตีความปัญหา ด้านความคิดริเริ่มเบื้องต้น ด้านกลั่นกรองการออกแบบ ด้านการตัดสินใจ และด้านการทำให้เกิดผลสำเร็จ ค่าคะแนนรูปแบบที่ 2 มีความเหมาะสมมากที่สุด \bar{X} =4.61,S.D.=0.39) จึงนำมาผลิตเป็นต้นแบบ ผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่ได้แนวความคิดมาจากเอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ 5 ด้าน หน้าที่ใช้สอยความสะดวกสบายในการใช้งาน ความแข็งแรงวัสดุ และกรรมวิธีการผลิต พบว่า ผลิตภัณฑ์มีสีสันสวยงาม มีความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย \bar{X} =4.50,S.D.= 0.51

Title	THE STUDY OF MANOHRA JEWELRY FOR INTERIOR DESIGN
Student	Miss Phirata Thongkum
Student ID.	56603142
Degree	Master of Education in Industrial Education
Program	Industrial Design Technology
Year	2018
Thesis Advisor	Associate Professor. Udomsak-saributr
Thesis Co-Advisor	Dr. Suthasini Bureekhompun

ABSTRACT

This research aims to study and analyze art. Identity Garments And Manohra jewelry in Phatthalung And design interior products from Identity Garments Manohra Jewelry To assess consumer satisfaction with interior products derived from Identity Garments Manohra Jewelry By analyzing the identity of robes. And Manohra jewelry from documents and interviews. Representatives of the Manohra Show in Phatthalung Province Select the students in the Faculty. Famous / Awarded Famous Bring information to analyze the results for the design. The experts who have experience in robes. Manohra Jewelry Answer the expert opinion question. Then the results have been developed. Through analysis. To be a design guide. Review and evaluate the prototype.

The research found that Study Identity Garments And most prominent Manohra jewelry. And can be clearly displayed is the color and pattern used in jewelry. Expert Evaluation Results And experts in the identity of robes. Manohra Jewelry For interior design, the aspect of problem interpretation. Initiatives Design screening Decision making And the result is that the pattern can indicate the strength. And unique Satisfaction is the average (\bar{x} = 4.67, S.D. = 0.58). The maximum number of sketches (20 sketches) is based on the distribution of the qualitative dimension. Initiatives Design screening Decision making And the effect. The score of fit 2 was the most appropriate (\bar{x} = 4.61, S.D. = 0.39). Consumer Satisfaction Analysis The concept comes from the identity of robes. And Manohra jewelry 5 functions. Ease of use Material strength And the process of production is that the product is colorful. Very satisfied with the mean \bar{x} = 4.50, S.D. = 0.51.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยการอนุเคราะห์และความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่ายผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่าน ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของงานวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.อุดมศักดิ์ สาริบุตรที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือชี้แนะแนวทางในทุกๆด้านเป็นอย่างดีและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.สุธาสนิณี บุรีคำพันธ์ที่ช่วยให้คำแนะนำชี้แนะแนวทางและจุดบกพร่องต่างๆของผู้วิจัยได้ปรับปรุงด้วยดีเสมอมาขอขอบคุณอาจารย์ทั้งสองท่านเป็นอย่างสูง และช่วยแก้ปัญหาและสั่งสอนผู้วิจัยด้วยความเอาใจใส่เสมอมา

ขอขอบคุณคุณคุณยายเยือน เมืองแก้ว คุณยายพัน มุสิกพัน และคุณศิริพร ทองทวี ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความรู้เรื่องอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ เอื้อเพื่อเครื่องแต่งกายมโนราห์ให้ได้ศึกษา และให้ความรู้ด้านรายละเอียด

ขอขอบคุณ อ.สมชาย เอี่ยมผ่อง, คุณเนติพงศ์ ไส้สาม, คุณณฐา หนูพริก ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ที่ให้คำปรึกษา และให้ความรู้ ทางด้านการออกแบบ การผลิต คำแนะนำต่างๆให้สำเร็จรูลงไปด้วยดี

กราบขอขอบคุณบิดามารดา ที่มอบกำลังใจและสนับสนุนให้ผู้วิจัยได้รับการศึกษาด้วยดีตลอดมา

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครู อาจารย์ที่เคารพทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์อันมีค่ายิ่งให้แก่ข้าพเจ้า

พิรฐา ทองคำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญภาพ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	6
1.6 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	7
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 อัตลักษณ์ศิลปะการแสดงมโนราห์.....	9
ประเภทของมโนราห์.....	12
องค์ประกอบหลักของการแสดง.....	13
เครื่องแต่งกายมโนราห์.....	15
พิธีกรรม.....	27
2.2 ผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย.....	29
การออกแบบตกแต่งเครื่องเรือนภายในอาคาร.....	29
รูปแบบการตกแต่งภายใน.....	29
การจัดพื้นที่ประโยชน์ใช้สอยภายในอาคาร.....	30
ลักษณะประเภทอาคารที่พักอาศัย.....	30
รูปแบบเครื่องเรือน.....	30
ประเภทเครื่องเรือน.....	31
การจัดวางเครื่องเรือน.....	31
ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ.....	33
การออกแบบลวดลายและจิตวิทยาการใช้สี.....	36
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	49
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านรูปแบบอาการ และเครื่องประดับมโนราห์ ตั้งแต่การเลือกใช้ สี่ ขนาด ลวดลายของเครื่องประดับ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการออกแบบผลิตภัณฑ์.....	52
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเอกลักษณ์อาการ และเครื่องประดับมโนราห์มาเป็นข้อมูลใน การออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน.....	60
4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจและความคิดเห็น ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ที่ได้ แนวความคิดมาจากเอกลักษณ์อาการ และเครื่องประดับมโนราห์.....	80
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	83
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	83
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	85
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	87
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	89
ภาคผนวก ก เอกสารขอความอนุเคราะห์.....	90
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	98
ภาคผนวก ค นำเสนอผลงานวิจัย.....	105
ภาคผนวก ง ผลการออกแบบ.....	119
ประวัติผู้เขียน.....	125

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แสดงลักษณะการแต่งกายมโนราห์.....	16
2.2 แสดงลักษณะการแต่งกายมโนราห์.....	16
2.3 ผ้านุ่งที่ใช้สำหรับการแสดงมโนราห์.....	17
2.4 แสดงลักษณะสนับเพลามโนราห์.....	18
2.5 แสดงรูปลักษณะของหน้าผ้าและผ้าห้อย.....	19
2.6 แสดงรูปลักษณะของเทริด.....	20
2.7 แสดงรูปลักษณะของป่า.....	20
2.8 แสดงรูปลักษณะของปั้งคอ.....	21
2.9 แสดงรูปลักษณะของพานนอก.....	21
2.10 แสดงรูปลักษณะของปีกนกแอ่น.....	22
2.11 แสดงรูปลักษณะของสร้อยคอและทับทรวง.....	22
2.12 แสดงรูปลักษณะปีก หรือหางหงส์.....	23
2.13 แสดงรูปลักษณะของกำไลต้นแขนและกำไลเท้า.....	24
2.14 แสดงรูปลักษณะของเล็บ.....	24
2.15 แสดงรูปลักษณะของหน้าพรานและหน้าทาสี.....	25
2.16 แสดงการร้อยชุดลูกปัดมโนราห์.....	26
2.17 แสดงเครื่องประดับมโนราห์.....	27
2.18 แสดงเครื่องประดับมโนราห์.....	27
2.19 แสดงพิธีกรรม มโนราห์โรงครู.....	28
2.20 การแสดง มโนราห์โรงครู.....	28
3.1 ภาพแสดงแผนผังวิธีดำเนินการวิจัย.....	51
4.1 ผลจากการแยกประเภทอาการณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบตกแต่ง ภายใน.....	58
4.2 ขั้นตอนการพัฒนาลวดลายอาการณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ ลายลายลูกแก้วหรือลายข้าวหลาม ตัด.....	61
4.3 ขั้นตอนการพัฒนาลวดลายอาการณ์ และเครื่องประดับมโนราห์.....	61
4.4 ขั้นตอนการพัฒนาลวดลายอาการณ์ และเครื่องประดับมโนราห์.....	62
4.5 ภาพ Idea Sketch 1.....	63
4.6 ภาพ Idea Sketch 2.....	63
4.7 แนวความคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน.....	64
4.8 การแยกลายที่มีสีเส้น และ สีขาวดำ และลายที่ตัดแปลงต่อไป.....	70
4.9 ภาพแสดงลายผ้า และสีเส้นที่จะนำไปผลิต เป็นผลิตภัณฑ์.....	71
4.10 แสดงแบบร่างตราสัญลักษณ์ ที่ใช้ร่วมกับผลิตภัณฑ์.....	75
4.11 แสดงแบบร่าง ชุดออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน Sketch Design รูปแบบที่ 1.....	76
4.12 แสดงแบบร่าง ชุดออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน Sketch Design รูปแบบที่ 2.....	76

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.13 แสดงแบบร่าง ชุดออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน Sketch Design รูปแบบที่ 3.....	77
4.14 ต้นแบบชุดผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน.....	80
ง.1 แสดงแบบร่างผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน จำนวน 20 แบบ.....	120
ง.2 แสดงแบบร่างผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน.....	120
ง.3 ภาพแสดงลายผ้า และสีสันทึ่จะนำไปผลิต เป็นผลิตภัณฑ์.....	121
ง.4 แสดงแบบร่างตราสัญลักษณ์ ที่ใช้ร่วมกับผลิตภัณฑ์.....	121
ง.5 แสดงแบบร่างการวางลายลงบนผลิตภัณฑ์.....	122
ง.6 แสดงแบบร่าง ชุดออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน Sketch Design รูปแบบที่ 1.....	122
ง.7 แสดงแบบร่าง ชุดออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน Sketch Design รูปแบบที่ 2.....	123
ง.8 แสดงแบบร่าง ชุดออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน Sketch Design รูปแบบที่ 3.....	123
ง.9 แสดงแบบร่างเฟอร์นิเจอร์ประเภทเก้าอี้นั่งพักผ่อน แบบที่3.....	124
ง.10 แสดงแบบร่างเฟอร์นิเจอร์ประเภทเก้าอี้นั่งพักผ่อน แบบที่ 3.....	124

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านอารมณ์ และเครื่องประดับที่ได้ลงพื้นที่ศึกษามา.....	53
4.2 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านอารมณ์ และเครื่องประดับที่ได้ลงพื้นที่ศึกษามา แล้วนำมาวิเคราะห์ถึงหลักการตกแต่งภายใน.....	56
4.3 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับโมโนราห์.....	58
4.4 แสดงการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ ชุดออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน.....	64
4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการพัฒนาลายจากอารมณ์ และเครื่องประดับ เพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมไปประยุกต์ใช้กับการออกแบบของตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย.....	65
4.6 แสดงการวิเคราะห์ด้านการพัฒนาลายจากอารมณ์ และเครื่องประดับ เพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมไปประยุกต์ใช้กับการออกแบบของตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย.....	69
4.7 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการศึกษาผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย.....	71
4.8 ผลการวิเคราะห์คุณสมบัติของผ้าที่ใช้ ผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย.....	73
4.9 ผลการประเมิน Sketch Design รูปแบบที่ 1 รูปแบบที่ 2 รูปแบบที่ 3 (N=3).....	78
4.10 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อชุดผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ที่ได้แนวความคิดมาจากเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับโมโนราห์.....	81

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ความเป็นเอกลักษณ์และคุณค่าทางวัฒนธรรมทางภาคใต้ เกิดจากการผสมผสานทางศาสนา วัฒนธรรม และอารยธรรม จากกลุ่มคนหลายเชื้อชาติเกี่ยวข้องถึงศาสนา และพิธีกรรม ทำให้ภูมิปัญญาของภาคใต้มีความหลากหลาย ทั้งด้านประเพณีความเชื่อ ศิลปะการแสดง เป็นต้น ศิลปะการแสดงพื้นเมืองของภาคใต้ที่สืบทอดกันมานาน และแพร่หลายอยู่ในทุกจังหวัดทางภาคใต้ มีเอกลักษณ์และความโดดเด่นจากความหลากหลายทางวัฒนธรรมทำให้นาฏศิลป์ และดนตรีในภาคใต้ มีลักษณะที่เป็นเครื่องบันเทิงทั้งในพิธีกรรม และวิถีชาวบ้านรวมทั้งงานรื่นเริง การแสดงที่ได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นเอกลักษณ์และจิตวิญญาณ เสมือนเป็นชีวิตจิตใจของชาวปักษ์ใต้มาแต่โบราณ สุริวงค์ พงศ์ไพบุลย์ (2529: 1804) คือ หนั่งตะลุงกับมโนราห์ เป็นศิลปะการแสดง พื้นบ้าน แขนงหนึ่งของภาคใต้ และมีถิ่นกำเนิดที่จังหวัดพัทลุง ซึ่งศิลปะการแสดงมโนราห์เป็นการหลอมรวม ด้านความเชื่อ ความกตัญญู และการปฏิบัติตัวทาง สังคมของผู้แสดง ดังนั้นเพื่อเป็นการอนุรักษ์การแสดง มโนราห์ให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ล้ำค่าสืบทอด คนปักษ์ใต้ทั่วไปแม้จะร้องเล่นไม่เป็น แต่ก็มี ความรู้ความเข้าใจในด้านศิลปะที่มีความ เพราะทั้งหนั่งตะลุงและมโนราห์เป็นผู้ให้ทั้งความเพลิดเพลิน สะกดอารมณ์ของผู้ชมให้ให้ตรึงใจไปกับท่วงท่า ทำนอง และลีลาในการรำรำ จึงถือเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของภาคใต้ (ศิริพร ทองทวี. <https://www.thairath.co.th/content/546518>. สืบค้นเมื่อ 2559)

ศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทยมีเอกลักษณ์ทางความงาม เป็นมรดกตกทอดมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่กาลอดีต สะท้อนถึงบุคลิกการแสดงออกทางศิลปะ สภาวะทางอารมณ์ของคนในชาติที่มีความอ่อนช้อย นุ่มนวล จากผลงานศิลปะแขนงต่างๆ พบได้ในทุกๆ พื้นที่ภายในประเทศ มีลักษณะเฉพาะที่มี ความแตกต่างกันออกไปตามอิทธิพลทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ศาสนา ตามที่แต่ละพื้นที่ มีอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลถึงงานศิลปะ และงานออกแบบอย่างมากมาย มีการรับอิทธิพลทางความคิดของศิลปวัฒนธรรม แต่ถ้าหากพูดถึงภาคใต้แล้ว เป็นภูมิภาคที่มีความโดดเด่นและมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีเอกลักษณ์และความโดดเด่นจากความหลากหลายของวัฒนธรรมทำให้เกิดนาฏศิลป์ และดนตรี มีเอกลักษณ์ที่เป็นเครื่องบันเทิงทั้งในพิธีกรรม และวิถีชาวบ้าน การแสดงที่ได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับกันสำหรับชาวใต้มาแต่โบราณคือ หนั่งตะลุง และมโนราห์ถือเป็นงานรื่นเริงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ที่มีจังหวะ การแสดงที่ต่างจากภาคอื่น เน้นจังหวะมากกว่าท่วงท่า มีท่ารำที่สวยงาม สนุกสนาน และเพลิดเพลินเป็นการผ่อนคลาย อันเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของภาคใต้ (ศิริพร ทองทวี. 2556: 19)

โนรา หรือ มโนห์รา (เขียนเป็น มโนรา หรือ มโนราห์ ก็ได้) เป็นการละเล่นพื้นเมืองที่สืบทอดกันมานานและนิยมกันอย่างแพร่หลายใน ภาคใต้ เป็นการละเล่นที่มีทั้งการร้อง การรำ บางส่วนเล่นเป็นเรื่อง และบางโอกาสมีบางส่วน แสดงตามคติความเชื่อที่เป็นพิธีกรรม (สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. 2529: 1804) มโนราห์จิตวิญญาณของชาวใต้ เอกลักษณ์ของชาวใต้ที่นำภาคภูมิใจอย่างหนึ่งนั่นคือ มโนราห์ หรือ โนราห์ ซึ่งเป็นศิลปะการร้องและการรำชั้นสูง ทั้งนี้มีคนกล่าวกันว่าต้นกำเนิดนั้น คือที่อินเดียกว่า สี่ร้อยที่ผ่านมา โดยวัตถุประสงค์ก็เพื่อบูชามหาเทพทั้งสามนั่นก็คือ พระอิศวร พระพรหม และพระนารายณ์ ซึ่งในบทร้องของมโนราห์ปัจจุบันก็ยังคงมีเนื้อหาดังกล่าวเจือปนอยู่ แม้จะมีการดัดแปลงแก้ไขใส่เนื้อหาทางด้านพุทธศาสนาและความเชื่อดั้งเดิมคือการนับถือบรรพบุรุษ เติมไปบ้างตามอิทธิพลของศาสนาที่มีต่อท้องถิ่น ความเป็นศิลปะชั้นสูงของมโนราห์นั้นสามารถดูได้จาก งานครอบครุโชนละครและดนตรีไทย ที่เป็นมรดกของชาติและเป็นที่ยอมรับวางดงามและสูงส่ง บนปริมพิธีจะมีเศียรเก้ายี่เศียรซึ่งเศียรที่เก้านั้นก็คือ เทริด มโนราห์(คล้ายมงกุฎ) อีกทั้งมโนราห์ยังเป็นศาสตร์ที่รวบรวมเอาศิลปะแขนงอื่นมาเกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เช่น งานช่างไม้ ช่างก่อสร้าง ช่างปักเย็บ

ความเป็นเอกลักษณ์และคุณค่าทางวัฒนธรรมเหล่านี้เป็นตัวผลักดันให้เกิดความสามัคคีเป็นอย่างดีในชนชาวใต้ จึงไม่น่าแปลกใจว่าทำไมชาวใต้จึงหวงถิ่นรักพี่เอื้ออาทรพี่น้อง แต่ปัจจุบันนี้ประเทศเราเปิดรับวัฒนธรรมภายนอกเข้ามาโดยไม่กั้นกรอง ทำให้เยาวชนของชาติละทิ้งวัฒนธรรมเดิม หันหน้าไปให้ต่างชาติ ยอมรับทิศทางวัฒนธรรมอื่นที่ตนเห็นว่างามแล้วถ้าวันหนึ่งที่ไทยสิ้นชาติชาติวัฒนธรรมแล้วมีคนมาถามว่า ชาติเดิมของยูนั้นมีดีอะไรบ้าง แล้วลูกหลานไทยก็ตื่น โนบอดี้ให้เขาดี วันนั้นก็คงเป็นวันที่วิญญาณบรรพบุรุษไทยร้องให้น้ำตาเป็นสายเลือด

ในการสร้างสรรค์ที่เน้นถึงความเป็นเอกลักษณ์และคุณค่าทางวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่สร้างความแตกต่าง โดยการใส่เอกลักษณ์ความเป็นอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ในงานออกแบบผลิตภัณฑ์ ทำให้เกิดรูปลักษณ์ที่แตกต่างออกไปแล้ว ยังช่วยเพิ่มมิติคุณค่าทางวัฒนธรรม ให้ผู้บริโภคได้รู้สึกถึงความคิดที่มีต่อผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อที่อยู่อาศัย ไม่ว่าจะเป็นบ้าน คอนโดมีเนียม ทาวน์เฮ้าส์ อพาร์ทเมนต์ ซึ่งการตกแต่งบ้านมีผลทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของมนุษย์ โดยทั่ว ๆ ไป การตกแต่งจะคำนึงถึงวัตถุประสงค์หลัก สองประการคือเพื่อตอบสนองทางร่างกายในด้านความสะดวกสบายต่อสรีระของมนุษย์ และประโยชน์การใช้สอย และเพื่อตอบสนองด้านจิตใจ เพื่อให้เกิดความรู้สึกผ่อนคลาย และความสวยงาม (วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์. 2535: 85)

ดังนั้นผู้วิจัยตระหนักถึงเอกลักษณ์ของศิลปะการแสดงมโนราห์ที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อทางเลือกในการที่จะให้กับกลุ่มคนรุ่นใหม่ โดยการนำมาออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน นำมาสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบให้เป็นที่พบเห็นได้ดียิ่งขึ้นโดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ที่สามารถส่งเสริมศิลปะ เอกลักษณ์ ออกสู่สายตาผู้ที่พบเห็น โดยการออกแบบเป็นต้นแบบและเผยแพร่ให้กับผู้ที่สนใจที่จะศึกษา นำไปออกแบบเพื่อเพิ่มมูลค่าทางสังคม และเศรษฐกิจ

โดยศูนย์ส่งเสริมสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดพัทลุงเป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่ โดยใช้แนวคิดในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ที่จะทำให้เกิดประโยชน์ทางด้านความเป็นคุณค่าทางมรดกวัฒนธรรมที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ให้ออกสู่สายตาของผู้ที่พบเห็นถึงความงาม และทรงคุณค่าให้คงอยู่ต่อไปในรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ศิลปะ เอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ในจังหวัดพัทลุง

1.2.2 เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในจาก เอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์

1.2.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่ได้จากเอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.3.1 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์ศิลปะ เอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ในจังหวัดพัทลุง

1.3.1.1 การศึกษารูปแบบอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ใช้เกณฑ์ในการพิจารณากรอบแนวคิดด้านการศึกษาและวิเคราะห์ศิลปะ เอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับตั้งแต่การเลือกใช้สี ขนาด ลวดลายของเครื่องประดับเพื่อให้ได้ความลงตัว โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาจากกรอบแนวคิดของ (วิบูลย์ ลี้สุวรรณ. 2538 : 89) โดยผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบการศึกษา 4 ด้านดังนี้

- (1) สัดส่วน
- (2) จังหวะหรือช่วงจังหวะ
- (3) ความประสานกลมกลืน
- (4) ความขัดแย้ง

1.3.1.2 นำเอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์มาออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน โดยผู้วิจัยใช้ขั้นตอนการทำงาน 6 ขั้นตอน (นิรัช สุดสังข์. 2548 : 31) ดังนี้

- (1) การตีความปัญหา
- (2) ความคิดริเริ่มเบื้องต้น
- (3) การกลั่นกรองการออกแบบ
- (4) การวิเคราะห์
- (5) การตัดสินใจ

(6) การทำให้เกิดความสำเร็จ

1.3.3 ใช้กรอบแนวความคิดในเรื่องประเมินความพึงพอใจ

โดยในขั้นตอนประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดพัทลุง ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่ได้แนวความคิดมาจากเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ โดยใช้เครื่องมือในการประเมิน ดังนี้

1.3.3.1 ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับประเมินความพึงพอใจและความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่ได้แนวความคิดมาจากเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ โดยใช้แนวคิดของ (อุดมศักดิ์ สาริบุตร.2549 : 10) มีเกณฑ์การพิจารณา 5 ด้าน ดังนี้

- (1) หน้าที่ใช้สอย
- (2) ความสะดวกสบายในการใช้งาน
- (3) ความแข็งแรง
- (4) วัสดุและกรรมวิธีการผลิต
- (5) ความสวยงาม

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษา และวิเคราะห์ศิลปะ เอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ในจังหวัดพัทลุง ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.4.1.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ ในจังหวัดพัทลุง

- (1) ประวัติความเป็นมาของมโนราห์
- (2) ประเภทของมโนราห์
- (3) องค์ประกอบหลักของการแสดง
- (4) เครื่องแต่งกายมโนราห์
- (5) พิธีกรรม

1.4.1.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

- (1) การออกแบบตกแต่งเครื่องเรือนภายในอาคาร
- (2) การจัดพื้นที่ประโยชน์ใช้สอยภายในอาคาร
- (3) ลักษณะประเภทอาคารที่พักอาศัย
- (4) ประเภทห้องภายในบ้านพักอาศัย
- (5) รูปแบบของเครื่องเรือน

- (6) ประเภทเครื่องเรือน
- (7) การจัดวางเครื่องเรือน
- (8) คุณลักษณะของเครื่องเรือน
- (9) ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้าง
- (10) ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ
- (11) จิตวิทยาการใช้สี
- (12) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

คณะมนรธาทีในพื้นทีอำเภอเมือง จังหวัตพัทลุง

1.4.3 ขอบเขตด้านการออกแบบ

- (1) ศึกษาคำขอโครงการวิจัย
- (2) กำหนดปัญหาของโครงการวิจัย
- (3) วางแผนดำเนินโครงการวิจัย
- (4) รวบรวมข้อมูล
- (5) วิเคราะห์ข้อมูล
- (6) สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ
- (7) ดำเนินงานออกแบบ
 - การร่างแบบ (Idea Sketch)
 - การเขียนร่างแบบ (Sketch Design)
 - การเขียนแบบการผลิต (Working Drawing)
 - การสร้างหุ่นจำลอง (Model)
 - การนำเสนอผลงาน (Presentation)
 - การสรุปผลการวิจัย (Evaluation)

1.4.4 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แบ่งได้เป็นดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การศึกษาเอกลักษณ์อาคาร และเครื่องประดับมโนราห์ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) คือ (พรสนอง วงศ์สิงห์ทอง. 2550) ใช้ผู้ที่มีความรู้เรื่องอาคาร และเครื่องประดับมโนราห์ในจังหวัดพัทลุง ที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป ได้แก่

- ตัวแทนคณะมนรธาทีและผู้ที่มีความรู้เรื่องอาคาร และเครื่องประดับในจังหวัดพัทลุง โดยใช้วิธีเลือกแบบเป็นคณะฯ ทีมีชื่อเสียงได้รับรางวัล / เป็นที่รู้จัก จำนวน 3 ท่าน

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การศึกษาเอกสาร การสังเกต งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ภาษณ์ และการถ่ายภาพเพื่อให้ได้องค์ความรู้ และข้อเท็จจริง เพื่อศึกษาถึงความเปลี่ยนแปลง และ ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อนำข้อมูลวิเคราะห์ทำการออกแบบ และพัฒนาผลิตภัณฑ์

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 มีประชากร คือผู้ทรงคุณวุฒิด้าน อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบเลือกตัวอย่างโดยการเลือก แบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) คือ (พรสนอง วงศ์สิงห์ทอง. 2550)

- ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบ และ ผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ความรู้ใน ศิลปะ และวัฒนธรรม จำนวน 3 ท่าน

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มี ผลต่อการออกแบบรูปแบบ ให้มีความเหมาะสม โดยประเมินค่าระดับ (Rating Scale) 5 ระดับ

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 โดยประเมินความพึงพอใจที่มีต่อ ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากศิลปะอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) (สำนักงานสถิติแห่งชาติ.2557)

- ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ ที่มีบ้านอยู่ในพื้นที่จังหวัดพัทลุงจำนวน 30 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อ ผลิตภัณฑ์ที่ได้ โดยใช้การประเมินตามมาตรฐานประเมินค่าระดับ (Rating Scale) 5 ระดับ

1.4.5 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น คือ รูปแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ที่ได้จากเอกลักษณ์อารมณ์ และ เครื่องประดับมโนราห์

2. ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยกำหนดขอบเขตเพื่อดำเนินกระบวนการวิจัยแยกรายวัตถุประสงค์ 3 ข้อ ดังนี้

1.5.1 วิธีดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ศิลปะ เอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ในจังหวัดพัทลุง

1. การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ตัวแทนคณะมนตรีที่แสดงในจังหวัดพัทลุง ที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป ได้แก่ ตัวแทนคณะมนตรีที่แสดงในจังหวัดพัทลุง โดยใช้วิธีเลือกแบบเป็นคณะฯ ที่มี ชื่อเสียงได้รับรางวัล / เป็นที่รู้จัก จำนวน 3 ท่าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของตัวแทนของคณะมนตรีในพื้นที่ จ.พัทลุง เพื่อเป็นแนวทางในการ

ออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งที่อยู่อาศัยที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ของมโนราห์ จึงใช้เครื่องมือแบบสอบถาม สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านเอกลักษณ์ของมโนราห์ในพื้นที่ จ.พัทลุง

3. การสร้าง และหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

- ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

- สร้างเครื่องมือ โดยการศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถาม แล้วกำหนดประเด็นของคำถามด้วยการจัดเก็บหมวดหมู่ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อให้ตรวจสอบแบบสอบถามเบื้องต้น

- ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม

- การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์

- การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยเป็นการตอบแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ จากหนังสือ วารสาร บทความ นิตยสาร บทความทางอินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในการวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้ง งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมและนำข้อมูลต่างๆ มาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

1.5.2 วิธีดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือ เพื่อนำเอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์มาออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน มีดังนี้

การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จากผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้มีประสบการณ์ในด้านอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ จำนวน 3 ท่าน

1.6 ข้อจำกัดของการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยเรื่องศึกษาศิลปะ เอกลักษณ์อาภรณ์และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ผู้วิจัยได้พบข้อจำกัดของการวิจัย ดังนี้

1.6.1 ข้างฝีมือในการผลิตเครื่องประดับมโนราห์มีจำนวนน้อย

1.6.2 สถานที่และ ระยะ ทาง ในการเดินทางเพื่อลงพื้นที่ศึกษาข้อมูล

1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษา

1.7.1 เอกลักษณะศิลปะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ หมายถึง ผลรวมของลักษณะเฉพาะของสิ่งที่ศึกษา สิ่งนั้นเป็นที่รู้จัก หรือจำได้ เช่น สีสน ลวดลาย

1.7.2 ผลิตรัณฑ์ตกแต่งภายใน หมายถึง ผลิตรัณฑ์ที่ใช้ในการตกแต่งในห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องน้ำ

1.7.3 ที่อยู่อาศัย หมายถึง พื้นที่จำกัด เป็นบ้านพักที่มีพื้นที่ และมีบริเวณห้องนั่งเล่น หรือห้องรับแขก

1.7.4 ประโยชน์ใช้สอยที่เพียงพอกับการใช้งาน หมายถึง หน้าที่หลักในการใช้ผลิตรัณฑ์นั้นๆ ที่ผู้บริโภคมองมีความจำเป็น และมีความประสงค์ต้องการใช้งาน ทั้งนี้รวมถึงหน้าที่ และประโยชน์ใช้สอยรองอื่นๆ อีกด้วย

1.7.5 รูปทรงเรียบง่าย สวยงาม ดึงดูดสายตา หมายถึง รูปลักษณะ สัดส่วนที่สวยงาม เรียบง่าย ประณีต ด้วยศิลปะในการออกแบบที่ให้ความรู้สึกถึงเอกลักษณ์และคุณค่าทางวัฒนธรรมของการแสดมโนราห์

1.7.6 ผลิตรัณฑ์ร่วมสมัย หมายถึง ผลิตรัณฑ์ที่พัฒนาจากการสร้างสรรค์ ให้เข้ากับยุคสมัยได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสม

1.7.7 ตัวแปรต้น คือ รูปแบบผลิตรัณฑ์ตกแต่งภายใน ที่ได้จากเอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์

1.7.8 ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตรัณฑ์ตกแต่งภายใน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาศิลปะ เอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวความคิดทฤษฎี ในภาคเอกสารตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยการจำแนกข้อมูลและนำมาสังเคราะห์ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคมากที่สุด โดยได้ทำการศึกษาและพัฒนาซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเบื้องต้นดังต่อไปนี้

2.1 ประวัติความเป็นมาของมโนราห์

- เครื่องแต่งกายมโนราห์

2.2 ผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย

- การออกแบบตกแต่งเครื่องเรือนภายในอาคาร
- การจัดพื้นที่ประโยชน์ใช้สอยภายในอาคาร
- ลักษณะประเภทอาคารที่พักอาศัย
- รูปแบบของเครื่องเรือน
- ประเภทเครื่องเรือน
- การจัดวางเครื่องเรือน
- คุณลักษณะของเครื่องเรือน
- ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ
- ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้าง
- การออกแบบลวดลาย และจิตวิทยาการใช้สี

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- การศึกษาศิลปะการแสดงโนราห์เพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย
- การศึกษาและพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมงานจักสานประเภทผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ของตกแต่งและเครื่องเรือน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- การประยุกต์ลวดลายจากอัตลักษณ์ผ้าทอตีนจกแม่แจ่มเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอเชิงวัฒนธรรมประเภทของตกแต่งบ้าน

2.1 อัตลักษณ์ศิลปะการแสดงมโนราห์

ราชบัณฑิตยสถาน (2542: 599,833) มโนราห์ คำว่า “มโนราห์” มีความหมายว่า มโนราห์ 1 น. ศิลปะการแสดงพื้นเมืองอย่างหนึ่งของภาคใต้ มีแม่บททำร่าอย่างเดียวกับละครชาตรี, โนราแก้ว, เขียนว่ามโนห์รา ก็มี. มโนราห์ 2 น. ชื่อเพลงไทยทำนองหนึ่ง โนราห์คุมโนราห์ 1 โนรา 2 (ปาก) น. มโนราห์

เรียกสั้นๆ ว่า โนรา เป็นศิลปะการแสดงพื้นบ้านของภาคใต้ โดยเฉพาะมีทำร่าที่อ่อนช้อย สวยงาม บทร้องเป็นกลอนสด ผู้ขับร้องต้องใช้ปฏิภาณไหวพริบ สรรหาคำให้สัมผัสกันได้อย่างฉับไว มีความหมายทั้งบทร้อง ทำร่าและเครื่องแต่งกายเครื่องดนตรีประกอบด้วย กลอง ทับคู่ ฉิ่ง โหม่ง ปี่ชวา และกรับ ปัจจุบันพัฒนาเอาเครื่องดนตรีสากลเข้าร่วมด้วย

ประวัติความเป็นมาของมโนราห์ เป็นการละเล่นพื้นบ้าน โดยนำเสนอในรูปแบบของการแสดงได้รับความนิยมกันอย่างแพร่หลายในภาคใต้ มีประวัติความเป็นมาอย่างยาวนาน มีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของโนราไว้

ธนิต อยู่โพธิ์ และ สุนันทา โสรจันท์ ได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของมโนราห์ไว้สรุปได้ว่า ท้าวทศวงศ์ ครองเมืองพระนครศรีอยุธยา มเหสีทรงพระนามว่าพระนางสุวรรณดารา และพระราชธิดาองค์หนึ่งทรงพระนามว่านางนวลทองสำลี ครั้นเมื่อพระราชธิดาเจริญวัยขึ้น เทพดาก็จุติลงมาปติสนธิในครรภ์นางนวลทองสำลี ครั้นท้าวทศวงศ์เห็นก็ทรงสงสัยว่านางได้เสียกับใคร จึงโปรดให้โหรมาทำนายว่า มนุษย์ในชมพูทวีปนี้ไม่มีใครแตะต้องพระราชธิดาได้เลย แต่ชะตาบ้านเมืองจะบังเกิดมีนักเลงชาตรี เมื่อพระเจ้าทศวงศ์ทรงทราบดังนั้นก็มีพระราชดำริว่าถ้าจะให้พระธิดาอยู่ในพระราชวังต่อไปก็จะอับอายแก่ชาวเมืองจึงตรัสสั่งให้เสนาข้าราชการทำพลอยนางนวลทองสำลี จนกระทั่งพลอยไปติดที่เกาะกระซัง เทพดาก็ได้เนรมิตศาลาขึ้นบนเกาะให้นางนวลทองสำลีได้อาศัย ต่อมาเมื่อนางนวลทองสำลีประสูติกุมาร เทพดาก็นำเอาดอกมณฑาสวรรค์มาชุบให้เป็นนางนมชื่อว่าแม่ศรีมาลาและนางพี่เลี้ยงชื่อว่าแม่เพียรและแม่เภา อยู่มาวันหนึ่งนางศรีมาลาและนางพี่เลี้ยงได้พากุมารไปประพาส พบสระน้ำแห่งหนึ่งชื่อว่าสระอนาคตซึ่งที่สระนี้มีนางกินรีมาเล่นน้ำและร้ายรำอยู่ทุกๆ วันนางศรีมาลากับพระกุมารก็จำเอาทำนองกินรีนั้นมาได้ ครั้นพระกุมารพระชันษาได้ 9 ปี เทพดาก็ลงมาประพาสนางพี่เลี้ยงชื่อว่าเทพสิงห์ แล้วเอาศัลยกรรมหนึ่งชุบให้เป็นพรานบุญ พร้อมทั้งชุบน้ำพรานทองคำให้พรานบุญด้วย พระกุมารก็ได้พรานบุญเป็นคู่เล่นคู่รำตั้งแต่นั้นมา อยู่มาวันหนึ่งเทพสิงห์และพรานบุญได้ชวนกันไปเที่ยวในป่าและนอนหลับไปที่ใต้ต้นรัง เทพดาลงมาเข้าฝันบอกทำร่าให้เทพสิงห์และพรานบุญก็จำได้แม่นยำ 12 ทำจึงเป็นทำแบบฉบับของโนรามาจนถึงทุกวันนี้ ต่อจากนั้นเทพดาก็เนรมิตทับให้ 2 ใบ ชื่อว่าน้ำตาตกและนกเขาขัน และกลอง 1 ใบชื่อว่าเกรีสุวรรณโลก และได้ชุบขุนศรีทธา 5 ครุโนราไว้แทนเทพดา พระเทพสิงห์ตื่นขึ้นเห็นขุนศรีทธา ทับและกลอง ก็มีความชื่นชมยินดียกมือไหว้ขุนศรีทธาและรับว่าเป็นครู แล้วพากลับที่ศาลาอาศัย

เทพยดาเนรมิตเรือให้อีก 1 ลำ นางนวลทองสำลิก้พาเทพสิงห์กับพี่เลี้ยงนางนม และพวกชาตรีลงเรือลำนั้นไปขึ้นฝั่งที่เมืองพระนครศรีอยุธยา เทพสิงห์ได้เที่ยวว่าชาตรีไปตามบ้าน จนเป็นที่เลื่องลือของชาวบ้านว่าชาตรีร่ำได้สวยงามมาก ความทราบถึงเท้าทศวงศ์ พระองค์ทรงรับสั่งให้ชาตรีไปปราหน้าพระที่นั่ง ท้าวทศวงศ์ทอกพระเนตรเห็นนางนวลทองสำลิก้ทรงจำได้ จึงตรัสเข้ามาเฝ้าถาม เมื่อทราบเรื่องราวทั้งหมดก็พระราชทานเครื่องต้นคือ เทร็ด กำไลแขน ปิ่นแห่ง สี่งวาล พาดเฉียง 2 ข้าง ปีกนกแอ่น หางหงส์ ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่เป็นเครื่องทรงของกษัตริย์ทั้งสิ้น จะเห็นได้ว่าโนราแต่เดิมก็เป็นเชื้อพระวงศ์ ถือเป็นการถ่ายทอดนาฏศิลป์แบบโนราไปเรื่อยๆ ให้พระเทพสิงห์และยกขุนศรีทราเป็นครูโนราอย่างเป็นทางการ ตั้งแต่นั้นมา

สุทิววงศ์ พงศ์ไพบูลย์ ได้กล่าวถึงวิวัฒนาการ การละเล่นของโนราสรุปความได้ว่าโนราเป็นการละเล่นที่สืบทอดกันมานาน และนิยมเล่นกันอย่างแพร่หลายในภาคใต้ เป็นการละเล่นที่มีทั้งการร้อง การรำ บางส่วนเล่นเป็นเรื่อง และบางดอกรักมีการแสดงตามคติความเชื่อที่เป็นพิธีกรรมจากตำนานและวรรณกรรมท้องถิ่น เรียกการละเล่นชนิดนี้ว่าชาตรี และเมื่อแพร่หลายเข้าสู่ภาคกลางเห็นว่ามีลักษณะคล้ายกับละครจึงเรียกว่า ละครชาตรี ต่อมาได้มีผู้คิดเอาเนื้อเรื่องนางตอนของนิทานเรื่องพระสุธนมมาดัดแปลงเล่นแบบชาตรีจนเป็นที่ติดใจของผู้ชมเป็นเหตุให้คณะชาตรีได้ปรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย บางส่วนมีการคิดทำรำบางท่าให้สอดคล้องกับลีลาของกินรีแม้กระทั่งพลาญบุญที่เป็นตัวสำคัญ ถูกยืมทั้งชื่อ รูปร่าง นิสัย มาใช้เป็นตัวตลกที่เรียกว่าพรานเมื่อนิยมเล่นเรื่องนี้บ่อยๆ โดยเฉพาะในงานพิธีโกนจุก ชาวบ้านทั่วไปจึงเรียกการละเล่นชนิดนี้ว่าโนรา จนติดปากแทนคำว่าชาตรี แล้วก็กลายมาเป็นโนรา ตามความนิยมในการดัดทอนพยางค์ของภาษาถิ่นได้

ภิญโญ จิตธรรม อนุรักษ์งานพระราชทานเพลิงศพ ขุนอุปถัมภ์นรากร 27 กันยายน 2527 จากคำบอกเล่าของ **ขุนอุปถัมภ์นรากร (พุ่ม เทวา)** พระยาสายฟ้าพาดเป็นกษัตริย์ครองเมืองฯหนึ่ง มีมเหสีทรงพระนามว่าพระนางศรีมาลา ทั้งสองพระองค์มีบุตรด้วยกันองค์หนึ่งทรงพระนามว่า นวลทองสำลี วันหนึ่งหลังจากนางนวลทองสำลีตื่นจากบรรทมและ ยังไม่ทันที่จะชำระพระพักตร์ก็ได้ไปยืนระลึกถึงใน สุปินนิมิตที่ได้มีมา และพระนางก็สามารถจำได้จนหมดสิ้น จากการทรงยืนนิ่งอยู่เช่นนั้น ทำให้พวกสาวใช้สงสัยและถามพระนางว่า เพราะเหตุอันใดพระนางจึงไม่ทรงชำระพระพักตร์ ทั้งๆที่ตื่นบรรทมแล้ว พระนางตรัสว่า เมื่อคืนนี้ฝันแปลกมาก ฝันแปลกอย่างที่ไม่เคยฝันมาก่อนเลย แล้วพระนางก็ทรงเล่าความฝันนั้นให้พวกสนมฟังว่ามีเทพธิดามาร่ำรำไห่ดู การร่ำรำนั้นรำทั้งหมด 12 ท่า เป็นท่ารำที่สวยงามมากน่าชม มีเครื่องประโคมดนตรี คือ กลอง ทับ โหม่ง ฉิ่ง ปี่ และ แตร การประโคมดนตรีลงกับท่ารำเป็นจังหวะ และบัดนี้พระนางก็ยังจำท่าต่างๆเหล่านั้นได้ แล้วพระนางนวลทองสำลิก้ทรงรำรำตามแบบที่ในฝันนั้นทันทีเป็นที่ชอบใจของพวกสาวใช้เป็นอย่างยิ่ง และพระนางก็ได้สั่งให้สาวใช้ทำเครื่องประโคมตามที่เห็นในฝันนั้น การประโคมก็ทำตามจังหวะการรำเหมือนในฝันทุกอย่าง พระนางได้ฝึกสอนให้พวกสาวใช้ได้รำรำเพื่อเป็นคู่รำกับพระนาง จากนั้นมีการประโคมเครื่องดนตรีและรำรำเป็นที่ครื้นเครงในปราสาทของพระนางเป็นประจำทุกวัน

อยู่มาวันหนึ่งพระนางอยากเสวยเกสรดอกบัวที่ในสระหน้าพระราชวัง จึงรับสั่งให้นางสนมไปหักเอามาให้ เมื่อพระนางได้ดอกบัวแล้วก็ได้เสวยดอกบัวนั้นจนหมด กาลต่อมาพระนางก็ทรงครรภ์ แต่การเล่นรำโนราก็ยังคงสนุกสนานครั้นครังเป็นประจำทุกวันมิได้เว้น อยู่มาวันหนึ่งการเล่นประโคมและความครึกครื้นนี้ทราบไปถึงพระยาสายฟ้าฟาด พระองค์ทรงสงสัยว่าด้วยเหตุใดที่ปราสาทของพระธิดาจึงมีการประโคมดนตรีอยู่เป็นประจำ พระองค์จึงได้เสด็จไปทอดพระเนตรให้เห็นจริง เมื่อเสด็จไปถึงก็รับสั่งถามพระนางนวลทองสำลีว่านางไปได้ทำรำต่างๆนี้มาจากไหน ใครสอนให้ พระนางก็กราบบังคมทูลว่า ไม่มีใครสอนให้ เป็นเทพนิมิต พระองค์จึงได้รับสั่งให้พระนางรำให้ดู เสียงดนตรีก็ประโคมขึ้นพระนางออกรำรำไปตามท่าที่ได้ฝึกรวม 12 ท่า ขณะที่พระนางรำรำท่าต่างๆอยู่นั้น พระยาสายฟ้าฟาดทรงเห็นว่าที่ครรภ์ของพระธิดาผิดสังเกตสงสัยว่าจะตั้งครรภ์ จึงมีรับสั่งให้หยุดรำแล้วทรงถามพระนางว่า นางมีครรภ์กับใคร รักชอบกับใคร ใครเป็นสามีของเจ้า ทั้งๆที่ไม่มีผู้ชายคนใดสามารถเข้ามาในพระราชฐานได้เลย พระองค์ทรงถามซ้ำๆ แบบนี้หลายต่อหลายครั้ง พระนางก็กราบทูลว่า นางมิได้มีชู้คู่สาวกับชายใดเลย เหตุที่ทรงครรภ์อาจเป็นเพราะเสวยดอกบัวในสระหน้าพระราชวังเข้าไป พระยาสายฟ้าฟาดไม่ทรงเชื่อและว่ามียोगที่ไหนกินดอกบัวเข้าไปมิท้องขึ้นมาได้ เรื่องไม่สมจริง และยังได้กล่าวคำบริภาษพระธิดาต่าง ๆ นานา เช่นว่า เป็นลูกกษัตริย์ไม่รักศักดิ์ศรี ทำให้อภัยชยหน้า นางนวลทองสำลีก็ได้แต่โศกเศร้ารำร้องต่อมาด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ พระยาสายฟ้าฟาดก็ทรงสอบสวนโดยรับสั่งให้พวกสาวใช้ทั้ง 30 คนเข้าเฝ้าทีละคนและถามว่ามีผู้ชายใดเข้ามาในเขตพระราชฐานนั้นบ้างหรือไม่ นางสนมกำนัลก็กราบบังคมทูลเช่นเดียวกันว่า ไม่มีผู้ชายใดเข้าไปเลย และพระนางก็มิได้รักชอบกับใคร และยืนยันว่าพระนางได้เสวยดอกบัวในสระหน้าพระราชวังเข้าไป พระยาสายฟ้าฟาดยิ่งทรงพระพิโรธหนักขึ้น ถึงกับคิดที่จะฆ่าพระธิดาและสาวสนม แต่เนื่องจากพระนางเป็นลูกในไส้จึงมิได้ทรงกระทำเช่นนั้น เพียงรับสั่งให้อำมาตย์ข้าราชการทำแพ แล้วก็ให้จัดเสปียงอาหารใส่แพเรียบร้อย เมื่อถึงเวลาก็ลอยแพพระนางและสนมทั้ง 30 ไปในทะเล ขณะแพลอยไปนั้นลมได้พัดแพไปติดที่เกาะกะซัง เป็นอันว่าพระนางและสาวใช้รอดตายจากธรรมชาติด้วยอำนาจบารมีของเด็กในครรภ์ ที่เกาะกะซังเทวดาได้ชม (เนรมิต) บรรณศาลาให้อยู่อาศัย พวกสาวใช้ก็ปลูกผักแพงแตงกวากินกันไปตามเรื่องพอดำรงชีวิตอยู่ได้ ส่วนนางนวลทองสำลีครรภ์ก็ยิ่งแก่ขึ้นๆทุกวัน (ในบทภาคครูจึงว่าไว้ว่า “เพื่อน ๆ เขานับปี แต่นางนวลสำลีนับเดือน”) จนประสูติพระโอรสและให้นามว่า ด.ช.น้อย (ชื่อสมมุติ) พระนางและพวกสนมอยู่ที่นั่นจน ด.ช.น้อยอายุได้ 10 ปี ระยะเวลา 10 ปีนั้น ด.ช.น้อยได้หัดการรำรำโนราจนเป็นที่ชำนาญดี และต่อมา ด.ช.น้อยก็ถามแม่ว่าที่นี่ไม่มีผู้ชายเลยมีแต่ผู้หญิง คนอื่นๆนอกจากนี้ไม่มี แล้วแม่เองแต่ก่อนเคยอยู่ที่ไหน พระนางนวลทองสำลีก็เล่าเรื่องแต่หนหลังให้ฟังแต่ต้นจนจบ ด.ช.น้อยก็อยากไปเมืองของพระอัยกาจึงถามว่าจะไปได้โดยวิธีใด แม่จึงบอกว่าเมื่อลูกอยากไปแม่ไม่ห้ามแต่แม่เองไม่ไปตลอดชีวิตนี้ลูกจะไปก็จงเอาผ้าผูกไม้แล้วปักยกเป็นธงขึ้น เรือผ่านมาเขาจะแวะรับ ด.ช.น้อยก็ทำตามและเรือก็ได้มารับไปทางเมืองพระอัยกา เมื่อไปถึงท่าเรือซึ่งยังไกลกับพระราชวังมาก ด.ช.น้อยก็ได้เที่ยวรำโนราไปเรื่อย เนื่องจากโนราเป็นของแปลกและไม่เคยมีใครเคยเห็นมาก่อนเลย กอปรด้วยการรำก็ชดช้อยน่าดู คนจึงไปดูกันมาก

ยิ่งนานคนก็ยิ่งชวนกันไปดูมากขึ้นทุกที จนข่าวนี้เลื่องลือไปถึงพระราชวัง พระยาสายฟ้าฟาดทรงทราบแล้วก็เรียกประชาชนมาถามว่า โนราเป็นอย่างไร เป็นคนหรือสัตว์ ดีมากเที่ยวหรือที่คนนิยมไปดูกันมาก แล้วในที่สุดพระองค์ก็ทรงปลอมพระองค์ไปในกลุ่มชนเพื่อไปทอดพระเนตรโนรา จากการที่พระองค์ได้ทอดพระเนตรนั้นสังเกตเห็นว่า ด.ช.น้อยมีหน้าตาละม้ายคล้ายคลึงกับพระธิดา ซึ่งได้ลอยแพไปเมื่อ 10 กว่าปีมาแล้ว จึงรับสั่งให้หา พระองค์ตรัสถามว่า เจ้าเป็นลูกเต้าเหล่าใคร ด.ช.ก็ตอบว่า แม่ชื่อนางนวลทองสำลี ส่วนพ่อนั้นไม่ทราบ แม่เล่าว่าได้ตั้งครรภ์เพราะกินดอกบัวพระองค์เห็นว่าเรื่องราวตรงกัน จึงพา ด.ช.น้อยและคณะโนราเข้าไปในพระราชวัง ตอนนั้นคนอื้อฉาววิพากษ์วิจารณ์กันต่าง ๆ นานาว่า ต่อไปจะไม่ได้ดูโนราอีกแล้ว เพราะนายจับไปแล้ว พระยาสายฟ้าฟาดไม่ทรงฟังคำวิพากษ์วิจารณ์ใดๆ ทั้งสิ้น คงพาโนราไปพระราชวังทำเดี๋ย (ตอนนี้พระยาสายฟ้าฟาดทรงทราบแล้วว่า ด.ช.น้อยคือหลาน หรือพระราชนัดดา ส่วน ด.ช.น้อยนั้นรู้มาจากแม่ก่อนแล้ว เป็นอันว่าต่างก็รู้กันทั้งสองฝ่าย) เมื่อถึงพระราชวัง พระยาสายฟ้าฟาดก็ทรงถามว่า แม่เจ้าเดี๋ยวนี้อยู่ที่ไหน ด.ช.น้อยทราบทูลว่าอยู่บนเกาะกะซัง

เมื่อพระองค์ทรงทราบเช่นนั้น จึงมีพระบัญชาให้อำมาตย์จัดเรือไปรับ เมื่ออำมาตย์ไปถึงและเชิญให้พระนางเสด็จกลับพระนครตามพระบัญชา แต่นางปฏิเสธว่าพระราชบิดาได้ตั้งใจจะลอยแพไปเพื่อให้ตาย เหตุไฉนจึงมาเชิญตัวกลับเล่า พระนางจึงสั่งกับอำมาตย์ว่าชาตินี้จะไม่ขอไปเหยียบย่างผืนแผ่นดินของพระราชบิดาอีก และจะขอตายอยู่ที่นี้ พวกอำมาตย์จึงจำต้องกลับไป เมื่อกลับมาถึงพระนครแล้วก็กราบทูลเรื่องราวให้พระยาสายฟ้าฟาดทราบ พระยาสายฟ้าฟาดจึงมีพระบัญชาให้จัดเรือไปรับอีกครั้งหนึ่งและพร้อมรับสั่งว่าถ้าเชิญเสด็จไม่กลับก็ให้จับมัดมาให้ได้ เมื่อพวกอำมาตย์กลับไปเกาะกะซังอีกและได้เชิญเสด็จแต่โดยดีไม่ยอมกลับ พวกอำมาตย์ก็จับพระนางมัดขึ้นเรือ (ตอนนี้ในการเล่นโนราในสมัยหลังจึงมีการรำเรียกว่าคล่องหงส์ คือรำเพื่อจับนางนวลทองสำลีเป็นการรำรำที่น่าดูมาก) แล้วพามาเฝ้าพระราชบิดา เมื่อเรือมาถึงจะเข้าปากน้ำก็มีกระเซ่ขึ้นลอยขวางปากน้ำอยู่ (กระเซ่สมัยก่อนชุกชุมมากทุกน่านน้ำ เป็นที่เกรงกลัวของชาวเรือทั่วไป) พวกลูกเรือก็ทำพิธีแหงกระเซ่จนถึงแก่ความตายแล้วเรือจึงเข้าปากน้ำได้ เมื่อนางนวลทองสำลีเข้าเฝ้าสมเด็จพระราชบิดาแล้ว พระราชบิดาได้ทรงขอโทษในเรื่องที่ได้กระทำไปในอดีต ขอให้พระนางลืมเรื่องเก่าๆเสียแล้วยกโทษให้พระองค์ด้วย จากนั้นทำขวัญ และจัดให้มีมหรสพ 7 วัน 7 คืน ในกรมมหรสพนี้ก็ได้จัดให้มีการรำโนราด้วย พระยาสายฟ้าฟาดได้พระราชทานเครื่องทรง ซึ่งคล้ายคลึงกับของกษัตริย์ให้กับพระราชนัดดา เพื่อรำทรงเครื่องในงานนี้ ในครั้งนี้พระยาสายฟ้าฟาดก็ได้พระราชทานบรรดาศักดิ์ลูกของนางนวลทองสำลี (เจ้าชายน้อย) เป็น ขุนศรีศรัทธา

เครื่องต้นที่พระราชทานคือ เทริด กำไลแขน ปิ่นหมั่ง สังกวาล พาดเฉียง 2 ข้าง ปีกนกแอ่น หางหงส์ ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่เป็นเครื่องทรงของกษัตริย์ทั้งสิ้น จะเห็นได้ว่าโนราแต่เดิมก็เป็นเชื้อพระวงศ์ ขุนศรีศรัทธาได้สอนรำโนราให้ผู้อื่นเป็นการถ่ายนาฏศิลป์แบบโนราไปเรื่อยๆ ทั้งนี้ในพระบรมราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระอัยกาโนราจึงได้แพร่หลายต่อไป และต่อมาหลายชั่วคน จนบัดนี้

1. ประเภทของมโนราห์

มโนราห์เป็นการแสดงของภาคใต้ที่สืบทอดกันมาแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน ในการแสดงมโนราห์ในงานเทศกาลต่างๆ ของแต่ละคณะ นอกจากการการรำ การร้อง การทำบทดังกล่าวแล้ว มโนราห์จะต้องฝึกการรำเฉพาะอย่างเป็นพิเศษเพื่อใช้แสดงเฉพาะการรำในพิธีไหว้ครู บางอย่างใช้รำเฉพาะเมื่อมีการแสดงเพื่อความบันเทิง และในเชิงพิธีกรรม เป็นต้น การแสดงมโนราห์ ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าขณะนี้บางคณะมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการแสดงไปตามยุคสมัย มีการประยุกต์และนำมาใช้แล้วแต่รูปแบบของคณะนั้นๆ ประเภทของโนราสามารถแยกได้ดังนี้

- โนราเชิงอนุรักษ์ หมายถึง โนราที่มีการรำถูกต้องตามแบบแผนดั้งเดิม มีขั้นตอนการแสดงตามรูปแบบโบราณการแสดงโนราประเภทนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปะการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ดั้งเดิมของภาคใต้ให้คงอยู่สืบไป

- โนราเชิงประยุกต์ หรือโนราแบบผสมผสาน หมายถึง โนราที่มีการแสดงในลักษณะดั้งเดิมเพียงส่วนน้อย จะมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบที่ต่างจากเดิม มีการนำศิลปะการแสดงในยุคสมัยปัจจุบันมาแสดงร่วมหรือนำการแสดงโนราไปรวมกับการแสดงแบบอื่นๆ โนราประเภทนี้รำเพื่อให้ชมในฐานะมหรสพ ซึ่งเน้นการแสดงเพื่อความบันเทิงมากกว่าการอนุรักษ์

- โนราเชิงพิธีกรรม หมายถึง โนราที่แสดงตามความเชื่อทางพิธีกรรมต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแสดงโนราตั้งแต่โบราณ ได้รับการสืบทอดพิธีกรรมจากบรรพบุรุษหรือครูโนราให้ผู้ใช้

ทอดปฏิบัติตาม เพื่อประกอบพิธี กรรมการเชิญครู เช่น พิธีกรรมไหว้ครู พิธีกรรมรำลงครู หรือโรงครู พิธีกรรมรำแก้บน รวมถึงพิธีกรรมทางศาสนาและพิธีกรรมทางสังคมปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อต่างๆ เป็นต้น

2. องค์ประกอบหลักของการแสดง

คณะของโนรา คณะหนึ่งๆ มีจำนวนประมาณ 14-20 คน โนราจะมีนักดนตรีหรือ “ลูกคู่” ประมาณ 5-7 คน มีตัวตลกประจำโรง เรียกว่า “พราน” มีตัวตลกหญิง เรียกว่า “ทาสี” ส่วนใหญ่จะใช้ผู้ชายแสดง ทั้งพรานและทาสี จะสวมหน้ากากนอกจากนี้จะมีหมอประจำโรง (หมอทางไสยศาสตร์)

การรำ โนราแต่ละตัวต้องรำอวดความชำนาญและความสามารถเฉพาะตน โดยการรำผสมท่าต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างต่อเนื่องกลมกลืน แต่ละท่ามีความถูกต้องตามแบบฉบับ มีความคล่องแคล่วชำนาญที่จะเปลี่ยนลีลาให้เข้ากับจังหวะดนตรี และต้องรำให้สวยงามอ่อนช้อยหรือกระฉับกระเฉงเหมาะแก่กรณี บางคนอาจอวดความสามารถในเชิงรำเฉพาะด้าน เช่น การเล่นแขน การทำให้ตัวอ่อน การรำท่าพลิกแพลง เป็นต้น

การร้อง โนราแต่ละตัวจะต้องอวดลีลาการร้องขับบทกลอนในลักษณะต่างๆ เช่น เสียงไพเราะดังชัดเจน จังหวะการร้องขับถูกต้องเร้าใจ มีปฏิภาณในการคิดกลอนรวดเร็ว ได้นื้อหาดี สัมผัสดี มีความสามารถในการร้องโต้ตอบ แก่คำอย่างฉับพลันและคมคาย เป็นต้น

การทำบท เป็นการอวดความสามารถในการตีความหมายของบทร้องเป็นทำรำ ให้คำร้องและทำรำสัมพันธ์กันต้องตีทำให้พิสดารหลากหลายและครบถ้วน ตามคำร้องทุกถ้อยคำต้องขับบทร้องและตีทำรำให้ประสมกลมกลืนกับจังหวะและลีลาของดนตรีอย่างเหมาะสมเหมืง การทำบทจึงเป็นศิลปะสุดยอดของโนรา

การรำเฉพาะอย่าง นอกจากโนราแต่ละคนจะต้องมีความสามารถในการรำ การร้อง และการทำบทดังกล่าวแล้วยังต้องฝึกการรำเฉพาะอย่างให้เกิดความชำนาญเป็นพิเศษด้วยซึ่งการรำเฉพาะ

อย่างนี้ อาจใช้แสดงเฉพาะโอกาส เช่น รำในพิธีไหว้ครู หรือพิธีแต่งงานพอกผู้กำฝ้าใหญ่ บางอย่างใช้รำเฉพาะเมื่อมีการประชันโรง บางอย่างใช้ในโอกาสรำลงครูหรือโรงครู หรือรำแก้บน เป็นต้น การรำเฉพาะอย่าง มีดังนี้

- รำบทครูสอน
- รำบทปฐม
- รำเพลงทับเพลงโทน
- รำเพลงปี
- รำเพลงโค
- รำขอเทริด
- รำเขียนพรายและเหยียบลูกนาว (เหยียบมะนาว)
- รำแทงเข้
- รำคล้องหงส์
- รำทลีสองหรือรำสิบสองบท

การเล่นเป็นเรื่อง โดยปกติโนราไม่เน้นการเล่นเป็นเรื่อง แต่ถ้ามีเวลาแสดงมากพอหลังจากการอวดการรำการร้องและการทำลทแล้ว อาจแถมการเล่นเป็นเรื่องให้ดู เพื่อความสนุกสนาน โดยเลือกเรื่องที่รู้จักกันแล้วบางตอนมาแสดงเลือกเอาแต่ตอนที่ต้องใช้ตัวแสดงน้อย ๆ (2-3 คน) ไม่เน้นที่การแต่งตัวตามเรื่อง มักแต่งตามที่แต่งรำอยู่แล้ว แล้วสมมติเอาว่าใครเป็นใคร แต่จะเน้นการตลกและการขับบทกลอนแบบโนราให้ได้เนื้อหาตามท้องเรื่อง

ทำรำมโนราห์ ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวว่าทุกคน หรือทุกคณะจะต้องรำเหมือนกัน เพราะการรำโนรา คนรำจะบังคับเครื่องดนตรี หมายถึงคนรำจะรำไปอย่างไรก็ได้แล้วแต่ลีลา หรือความถนัดของแต่ละคน เครื่องดนตรีจะบรรเลงตามทำรำ เมื่อผู้รำจะเปลี่ยนทำรำจากทำหนึ่งไปยังอีกทำหนึ่ง เครื่องดนตรีจะต้องสามารถเปลี่ยนเพลงได้ตามคนรำ ความจริงแล้วทำรำที่มีมาแต่กำเนิดนั้นมีแบบแผนแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำรำในบทครูสอนสอนรำ และบทประถม ทำรำเมื่อได้รับการถ่ายทอดมาเป็นช่วง ๆ ทำให้ทำรำที่เป็นแบบแผนดั้งเดิมเปลี่ยนแปลงไป เพราะหากจะประมวลทำรำต่าง ๆ ของโนราแล้ว จะเห็นว่าเป็นการทำรำที่ทำตามบทที่ร้องแต่ละบท การตีทำรำจามบทร้องนี้เองที่เป็นประเด็นหนึ่งที่ทำให้ทำรำเปลี่ยนแปลงและ แตกต่างกันไป เพราะทำรำที่ตีออกมาขึ้นขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้รำว่าบทย่างนี้จะตี ทำอย่างไร

ท่ารำที่ค่อนข้างจะแน่นอนว่าเป็นแบบแผนมาแต่เดิมอันเป็นที่ยอมรับของผู้รำโนราจะต้องมีพื้นฐานเบื้องต้น ดังนี้

การทรงตัวของผู้รำ ผู้ที่จะรำโนราได้สวยงามและมีส่วนถูกต้องอยู่มากนั้น จะต้องมีความรู้พื้นฐานการทรงตัว ดังนี้

- ช่วงลำตัว จะต้องแอ่นออกอยู่เสมอ หลังจะต้องแอ่นและลำตัวยื่นไปข้างหน้า ไม่ว่าจะรำท่าไหน หลังจะต้องมีพื้นฐานการวางตัวแบบนี้เสมอ

- ช่วงวงหน้า วงหน้าหมายถึงส่วนลำคอจนถึงศีรษะ จะต้องเชิดหน้าหรือแหงนขึ้นเล็กน้อยในขณะที่รำ

- การย่อตัว การย่อตัวเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง การรำโนรานั้นลำตัวหรือทุกส่วนจะต้องย่อลงเล็กน้อย นอกจากย่อลำตัวแล้ว เข่าก็ต้องย่อลงด้วย

- ส่วนก้น จะต้องงอนเล็กน้อย ช่วงสะเอวจะต้องหัก จึงจะทำให้แลดูแล้วสวยงาม

การเคลื่อนไหว นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นอีกอย่าง เพราะการรำโนราจะดีได้นั้น ในขณะที่เคลื่อนไหวลำตัว หรือจะเคลื่อนไหวส่วนใดส่วนหนึ่งก็ดี เช่น การเดินรำ ถ้าหากส่วนเท้าเคลื่อนไหว ช่วงลำตัวจะต้องนิ่ง ส่วนบนมือและวงหน้าจะไปตามลีลาท่ารำ ท่ารำโนราที่ถือว่าเป็นแม่ท่ามาแต่เดิมนั้นคือ “ท่าสิบสอง”

ท่าสิบสอง โนราแต่ละคนแต่ละคณะอาจจะมีท่ารำไม่เหมือนกัน ซึ่งอาจจะได้รับการสอนถ่ายทอดมาไม่เหมือนกัน(ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว) บางตำนานบอกว่ามีท่ากนก ท่าเครือวัลย์ ท่าฉานน้อย ท่าแมงมุมชกโย ท่าเขาควาย บางตำนานบอกว่ามีท่ายืนประนมมือ ท่าจิบไว้ม้า ท่าจิบไว้มือสะเอว ท่าจิบไว้มือขวา ท่าจิบไว้มือซ้าย ท่าจิบไว้มือหน้า อย่างไรก็ตามมีการตั้งข้อสันนิษฐานกันว่าท่าพื้นฐานของโนรานั้นจะมีมากกว่า นี้ สังเกตได้จากท่าพื้นฐานในบทประณมซึ่งถือกันว่าเป็นแม่บทของโนรา จึงไม่

สามารถระบุลงไปได้ว่าท่ารำพื้นฐานมีท่าอะไรบ้าง

ท่ารำบทครูสอน เป็นท่าประกอบคำสอนของครูโนรา เช่น สอนให้ตั้งวงแขน เอียงขาหรือเท้า สอนให้รู้จักสวมเทริด สอนให้รู้จักนุ่งผ้าแบบโนรา ท่ารำในบทครูสอนนี้นับเป็นท่าเบื้องต้นที่สอนให้รู้จักการแต่งกายแบบโนรา หรือมีท่าประกอบการแต่งกาย เช่น

- ท่าเสด็จกรต่อง่า เป็นการสอนให้รู้จักการกรายแขน หรือยืนมือรำนั่นเอง

- ท่าครูสอนให้ผูกผ้า เป็นการสอนให้นุ่งผ้าแบบโนรา เวลานุ่งนั้นต้องมีเชือกคอดผูกสะเอวด้วย

- ท่าสอนให้ทรงกำไล คือสอนให้ผู้ที่เริ่มฝึกรำโนรา รู้จักสวมกำไลทั้งมือซ้ายและมือขวา

- ท่าสอนให้ครอบเทริดน้อย คือสอนให้รู้จักสวมเทริด การครอบเทริดน้อยนั้นจะเปรียบแล้วก็เหมือนกับการบวชสามเณร ส่วนการครอบเทริดใหญ่หรือพิธีครอบครูเปรียบเหมือนการอุปสมบทเป็นพระ ซึ่งการครอบเทริดน้อยจะไม่มีพิธีต้องอะไรมากนัก

- ทำจับสร้อยพวงมาลัย คือทำที่สอนให้รู้จักเอามือทำเป็นพวงดอกไม้หรือช่อดอกไม้
- ทำเสด็จเยื้องข้างซ้าย-ขวา ทั้งสองทำนี้เป็นทำที่สอนให้รู้จักการกราบขาทั้งข้างซ้าย

และข้างขวา

- ทำถีบพนัก คือทำรำที่เอาเท้าข้างหนึ่งถีบพนัก (ที่สำหรับนั่งรำ) แล้วเอามือรำ

ทำรำยั่วทับ หรือ รำเพลงทับ เป็นการรำหยอกล้อกันระหว่างคนตีทับกับคนรำ โดยคนรำจะรำยั่วให้คนตีทับหลงใหลในทำรำ เป็นทำรำที่แอบแฝงไว้ด้วยความสนุกสนานและตื้นตื้น โดยผู้รำจะใช้ทำรำที่พิสดาร เช่น ทำม้วนหน้า ม้วนหลัง ทำหกคะเมนตีลังกา ซึ่งก็แล้วแต่ความสามารถของผู้รำที่จะประดิษฐ์ทำรำขึ้นมา เพราะทำรำไม่ได้ตายตัวแน่นอน เครื่องดนตรีจะเน้นเสียงทับเป็นสำคัญ

ทำรำรับเทริด หรือ รำขอเทริด เป็นการรำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด เพราะการรำรับเทริดนิยมรำหลังจากมีการรำเขียนพรายหรือรำเหยียบลูกมะนาว เสร็จแล้ว เพราะการรำเขียนพรายหรือรำเหยียบลูกมะนาวเป็นการรำที่ต้องใช้คาถาอาคม ผู้ชมจะชมด้วยความตื่นตะลึงและอารมณ์เครียดตลอดเวลาที่ชม แต่การรำขอเทริดเป็นการรำสนุก ๆ หยอกล้อกันระหว่างคนถือเทริดหรือตัวตลกกับคนขอเทริดคือโนราใหญ่ที่ต้องรำ ด้วยลีลาทำที่สวยงาม นอกจากมีทำรำแล้ว ยังมีคำพูดสอดแทรกโต้ตอบกันด้วย การรำขอเทริดนี้ตัวตลกจะเดินรำถือเทริดออกมาก่อน แล้วคนขอจะรำตามหลังออกมาโดยคนขอยังไม่ได้สวมเทริด การรำขอเทริดจะใช้เวลารำประมาณ 30-45 นาที

3. เครื่องแต่งกายโนราห์

เครื่องแต่งกายของโนราตามตำนานนั้นเครื่องแต่งกายโนรารุ่นเก่าจะคล้ายกับเครื่องทรงของกษัตริย์ กล่าวคือ มีเทริด สังกวาล ปีกนกแอ่น ทับทรง หางหงส์ ฝ้านุ่ง สนับเพลลา หน้าผ้า ผ้าห้อยหน้า กำไลต้นแขน กำไลปลายแขน กำไล และเล็บ ในเวลาต่อมการแสดงโนราเป็นการแสดงจำเป็นต้องวิวัฒนาการเครื่องแต่งกายเพื่อความเหมาะสมต่อผู้แสดง ตามคำบอกเล่าของโนราว่า ในอดีตกาลโนราส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชาย ลักษณะเครื่องทรงของโนราก็จะเป็นแบบง่าย ๆ โดยนำของที่มีอยู่พื้นบ้านนำมาเป็นของประดับ เช่น เปลือกหอย กะลา หรือผ้าสีต่างๆ มาร้อยมาผูกเป็นเครื่องประดับ เครื่องนุ่งห่มปิดร่างกาย และไม่สวมเสื้อ ต่อมาเมื่อผู้หญิงเข้าร่วมแสดงก็มีการสวมเสื้อได้เพิ่มเครื่องลูกปิด

เข้ามาด้วย สำหรับรูปแบบของเครื่องแต่งกายที่โนราสวมใส่กันนั้นได้มีการปรับเปลี่ยน มีวิวัฒนาการมาจนได้ลงตัว โดยถือเป็นแบบฉบับที่โนราทุกคน ทุกคณะเข้าใจตรงกัน ทั้งยังคงกลายเป็นเอกลักษณ์ที่ทำให้กลุ่มคนที่ต่างวัฒนธรรม ต่างเชื้อชาติได้รู้ และเข้าใจว่า การแต่งกายในลักษณะนี้เป็นการแสดงโนรา

การแต่งกายมโนราห์

เส้น

เกร็ด

กำไล

บ่า

ทับทรวง

สร้อยคอ

พานอก

ปีกนก آهن

หน้าผ้า

สนับทรวง

ผ้าห้อย

หางหงส์

ภาพที่ 2.1 แสดงลักษณะการแต่งกายมโนราห์
ภาพโดย : พิรฐา ทองคำ (2560)

ภาพที่ 2.2 แสดงลักษณะการแต่งกายมโนราห์
ที่มา : <https://bit.ly/2O7qJZS> (2560)

ผลการศึกษาขอบและลักษณะของเครื่องแต่งกายมโนราห์ สามารถแบ่งผลการศึกษาออกได้เป็น 2 ประเภท คือ เครื่องนุ่งห่มและเครื่องประดับ ผลการศึกษาปรากฏรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประเภทเครื่องนุ่งห่มของการแสดงโนรา เป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อใช้ในการปกปิดร่างกายของผู้แสดง และยังให้ความสวยงามเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมได้อีกด้วย เครื่องนุ่งห่มของการแสดงโนราจะประกอบด้วย ผ้านุ่ง หน้าเพลา หน้าผ้า ผ้าห้อย และเสื่อ ผลการศึกษาปรากฏรายละเอียดดังนี้ พัน มุกสิกพันธ์ (สัมภาษณ์) 20 ตุลาคม 2559

เครื่องนุ่งห่มของการแสดงโนราที่ใช้ในอดีตนั้น ผู้แสดงมีเวลาในการแต่งตัวนานเนื่องจากไม่ต้องเร่งรีบแข่งกับเวลาและไม่ค่อยพิถีพิถันในการแต่งตัวนัก อาจเนื่องมาจากโนราในอดีตไม่ได้แข่งขันกันในเรื่องของการแต่งกาย ดังที่ วิเชียร ทองยางเผือก^๑ ซึ่งเป็นผู้แสดงโนราที่มีชื่อเสียงท่านหนึ่งในจังหวัดพัทลุง กล่าวโดยสรุปว่า การแต่งกายในอดีตนั้นไม่ค่อยจะพิถีพิถันในการแต่งตัวมากนัก จะสวมใส่เฉพาะที่ทางคณะมีไว้ให้ แต่ผู้แสดงบางคนที่มีความสามารถทำชุดด้วยตนเองก็จะมีเป็นของตัวเอง ผลการศึกษาด้านเครื่องนุ่งห่ม ปรากฏรายละเอียดดังนี้

ผ้านุ่งของการแสดงโนรา ที่สวมใส่ในอดีตนั้นเป็นผ้าลายหรือผ้าที่มีสีพื้น ผืนยาว ผู้แสดงโนราจะต้องใช้เวลาในการสวมใส่ประมาณ 10 - 15 นาที ขึ้นอยู่กับความชำนาญการของผู้สวมใส่ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องมีผู้ช่วยเหลือในการสวมใส่ กล่าวคือผ้านุ่งโนราที่สวมใส่ในอดีตนั้นส่วนมากจะเป็นผ้าลายไทยหรือผ้าสีพื้น สีเหลืองผืนผ้าหน้ากว้าง 45 นิ้ว ยาวประมาณ 4 - 5 หลา ลักษณะการนุ่งนั้นจะดึงให้รั้งสูงและรัดรูปแน่นกว่าการนุ่งโจงกระเบนโดยส่วนที่เป็นขานั้นแนบติดกับขา ส่วนชายผ้าข้างหลังนั้นจะปล่อยชายให้ห้อยลงเช่นเดียวกับหางกระเบนแต่จะสั้นและเล็กกว่าหางกระเบน โดยเรียกปลายชายที่พับแล้วห้อยลงนี้ว่า “หางหงส์” ผ้าที่เหลือดึงลงมาปิดหางหงส์จนถึงสะโพก ตกแต่งให้เรียบร้อย การนุ่งผ้าของโนรามีลักษณะคล้ายกับการนุ่งผ้าของการแสดงโขนและละครรำไทย

ภาพที่ 2.3 ผ้านุ่งที่ใช้สำหรับการแสดงมโนราห์

ภาพโดย : พิรุฐา ทองคำ (2560)

สนับเพลา เป็นกางเกงที่โนราสวมใส่ก่อนผ้านุ่งมีการตกแต่งปลายขาให้สวยงาม ลักษณะของสนับเพลา มีทั้งการตัดเย็บเป็นตัวยาวและมีเอวพาษา สนับเพลา มีชื่อเรียกหลายอย่างคือ หน้าเพลา เหน็บเพลา หนับเพลา ซึ่งชื่อเหล่านี้จะเรียกต่างกันแต่ความหมายก็คือ กางเกงที่โนราสวมใส่ก่อนที่จะสวมผ้านุ่งทับนั่นเอง สนับเพลา นั้นจะมีลักษณะเป็นกางเกงทรงหลวมผ้าที่ใช้ในส่วนใหญ่มักจะใช้ผ้ายัดมาทำเนื่องจากมีความยืดหยุ่นสูงในการที่จะแสดงโนรา เพราะผู้แสดงจะต้องแยกขามาก สำหรับสีที่ใช้กันโดยมากจะใช้สีขาวเป็นพื้นแล้วที่ปลายขาจะเพิ่มลวดลายสีอื่นตามแต่บุคคล จะสร้างสรรค์ซึ่งบางคนจะใช้ลูกปัดร้อยทับหรือร้อยทาบ ทำเป็นลวดลายต่างๆ เช่น ลายกรวยเชิง รักร้อย หรือบางคนจะนำผ้าแถบสีต่างๆ มาทาบกับปลายขาของสนับเพลาโดดเด่นขึ้นมา

ภาพที่ 2.4 แสดงลักษณะสนับเพลาโนราห์

ที่มา : <https://bit.ly/2O7qJZS> (2560)

นอกจากนี้ สนับเพลาที่ใช้ในการแสดงโนรานั้นนอกเหนือจากที่ทำเป็นกางเกงที่สวมใส่ได้สะดวกแล้วยังมีที่ตัดเป็นขาสองขาแล้วใช้เชือกผูกตรงขาอ่อนไม่ต้องสวมทั้งตัวอย่างสนับเพลาแบบแรกแต่ผู้ที่สวมใส่เฉพาะขานั้นจะต้องผู้เชือกให้แน่นพอดีกับขาแต่การใช้ผ้าติดตรงแถบขาซึ่งมีลักษณะเดียวกันกับสนับเพลาแบบแรก

หน้าผ้า เป็นเครื่องแต่งกายของการแสดงโนราที่มีลักษณะเช่นเดียวกับชายไหวหรือห้อยหน้าของการแสดงโขนและละครรำไทย แต่หน้าผ้าของโนรานั้นโดยทั่วไปจะมาสองลักษณะคือ หน้าผ้าที่ทำด้วยลูกปัดร้อย และหน้าผ้าแล้วปักด้วยเลื่อมลูกปัดให้เป็นลาย

ผ้าห้อย เป็นเครื่องแต่งกายของโนราที่มีลักษณะเช่นเดียวกับชายแครงหรือห้อยข้างของการแสดงโขนและละครรำไทย โดยผ้าห้อยของโนราใช้ผ้าเหน็บให้ห้อยอยู่ระหว่างหน้าผ้า ด้านซ้ายและขวา ผ้าห้อย เป็นเครื่องแต่งกายของโนราที่ใช้ผ้าที่โปร่ง ผ้าบางสีสด

ภาพที่ 2.5 แสดงรูปลักษณะของหน้าผ้าและผ้าห้อย

ภาพโดย : พิรฐา ทองคำ (2560)

เสื่อ เป็นเครื่องแต่งกายชิ้นที่เข้ามาหลังจากชิ้นอื่นๆ เมื่อมีผู้หญิงเข้ามาแสดง ในอดีตนั้น โนราไม่ได้สวมใส่ เพราะผู้ชายแสดงล้วน เมื่อมีดนตรีหญิงเข้ามาจึงต้องสวมใส่เสื่อโดยส่วนใหญ่จะใช้เสื่อคอกกลมธรรมดา พับแขน สีจะใช้สีพื้นๆ อ่อนๆ เพื่อที่ใช้การสวมใส่ก่อนที่จะสวมชุดเครื่องลูกปิด

ประเภทเครื่องประดับ เป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อใช้ในการประดับตกแต่งร่างกายของผู้แสดง เพื่อก่อให้เกิดความสวยงาม สะดุดสายตาของผู้ชม ทั้งนี้เครื่องแต่งกายของโนราประเภทเครื่องประดับ ประกอบด้วย เทริด เครื่องลูกปิด ปีกนกแอ่น ทับทรวง ปีก กำไล เล็บ หน้าพราน ผลการศึกษาปรากฏรายละเอียดดังนี้

เครื่องประดับ เครื่องแต่งกายของโนรานอกจากจะมีเครื่องนุ่งห่มแล้ว เครื่องประดับยังเป็นส่วนสำคัญในการแสดงโนรา ทั้งนี้นอกจากให้เครื่องแต่งกายของโนราครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ยังทำให้เกิดความสวยงามและช่วยเรียกความสนใจแก่ผู้ชมได้อีกด้วย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เทริด เป็นเครื่องประดับศีรษะในอดีตผู้ใช้ส่วนใหญ่ผู้ที่เป็นายโรงหรือโนราใหญ่ หรือตัวยืนโรง ต่อมาก็ให้ผู้ที่ผ่านพิธีผูกผ้าใหญ่หรือผ่านพิธีสอดเครื่อง เป็นผู้ที่สามารถสวมเทริดได้ ตัวของเทริดทำเป็นรูปมงกุฎอย่างเตี้ย มีกรอบหน้า โครงของเทริดจะสานด้วยไม้ไผ่ เพดานใช้ไม้ทองหลาง ยอดและหูของเทริดใช้ไม้รักหรือไม้ก๊อไม้ยอ แล้วนำมาลกรักปิดทองลักษณะเช่นเดียวกับการทำหัวโขน ตกแต่งด้วยพลอยหรือกระจก ส่วนตรงฐานของยอดเทริดนั้นจะมีด้ายมงคลหรือสายสิญจน์ที่ใช้ในพิธีครอบ ทั้งนี้เทริดถือเป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น

ภาพที่ 2.6 แสดงรูปลักษณะของเทริด
ภาพโดย : พิรฐา ทองคำ (2560)

เครื่องลูกปัด เป็นเครื่องประดับซึ่งจะใช้วิธีการร้อยลูกปัดด้านโทนสีสดใสดุจขนาด เหมือนลักษณะนิสัยของคนใต้ โดยนิยมร้อยให้เป็นลวดลายต่างๆ ตามความสามารถของช่างร้อย ใช้สำหรับสวมลำตัวท่อนบนแทนเสื้อ เครื่องลูกปัดนี้จะประกอบด้วย ๕ ชั้น ซึ่งมีรายละเอียดสรุปได้ดังต่อไปนี้

บ่า เป็นเครื่องประดับที่ทำด้วยลูกปัดหลากหลายสี โดยร้อยให้เป็นรูปสามเหลี่ยมขนาดเท่ากันหรือใหญ่กว่าบ่าเพื่อใช้สำหรับสวมทับบ่าทั้งซ้าย - ขวา มีจำนวนรวม 2 ชั้น

ภาพที่ 2.7 แสดงรูปลักษณะของบ่า
ภาพโดย : พิรฐา ทองคำ (2560)

ปังค้อ โดยทั่วไปแล้วปังค้อมีลักษณะคล้ายกับกรองคอของละครไทย แต่ปังค้อของชุดการแสดงโนรานั้นเป็นเครื่องประดับที่ทำด้วยลูกปัดร้อยเป็นรูปสามเหลี่ยมสำหรับสวมห้อยคอหน้า - หลัง รวม ๒ ชั้น บางคนจะใช้เพียงชั้นเดียวคือปิดเฉพาะข้างหน้า ปังค้อจะใช้สีและลวดลายเหมือนบ่า แต่เล็กกว่า

ภาพที่ 2.8 แสดงรูปลักษณะของปี่งคอ

ภาพโดย : พิรฐา ทองคำ (2560)

พานอก เป็นเครื่องประดับที่ทำด้วยลูกปัดร้อยเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยใช้พันรอบตัวตรงระดับอก ทั้งนี้เพื่อความสวยงามในการสวมใส่จะใช้สีและลวดลายเดียวกับป่าและปี่งคอ

ภาพที่ 2.9 แสดงรูปลักษณะของพานอก

ภาพโดย : พิรฐา ทองคำ (2560)

ปีกนกแอน เรียกอีกอย่างว่าปีกเหม่ง เป็นเครื่องประดับที่มีลักษณะคล้ายกับตาบทิศของละครไทย เป็นเครื่องประดับที่ส่วนใหญ่มักทำด้วยแผ่นเงินเป็นรูปคล้ายนกนางแอ่นกำลังกางปีก ดุนลายให้มีความสวยงาม โดยจะสวมอยู่ที่ระดับเหนือสะเอวทั้งด้านซ้าย – ขวา บางคนก็เย็บติดกับสังวาล หรือใช้แขวนติดกับสังวาล ผู้ที่สวมใส่ส่วนใหญ่จะเป็นนายโรง

ภาพที่ 2.10 แสดงรูปลักษณะของปักนกแอ่น
ภาพโดย : พิรุฐา ทองคำ (2560)

ทับทรวง หรือซับทรวง เป็นเครื่องประดับที่ใช้สำหรับสวมห้อยคอไว้ตรงหน้าอก ส่วนใหญ่ผู้ที่สวมใส่จะเป็นนายโรงคนราหรือโนราใหญ่ ทำด้วยแผ่นเงินเป็นสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนดูคล้ายให้สวยงามเช่นเดียวกับปักนกแอ่น บางคนจะฝังเพชรพลอยให้สะดุดตาเมื่อกระทบแสงไฟ เช่นเดียวกับทับทรวงของละครไทย โดยปกติแล้วทับทรวงจะใช้คู่กับปักนกแอ่น

ภาพที่ 2.11 แสดงรูปลักษณะของสร้อยคอและทับทรวง
ภาพโดย : พิรุฐา ทองคำ (2560)

ปัก เป็นเครื่องประดับโนราที่ชาวบ้านเรียกว่า หาง หรือหางหงส์ นิยมทำด้วยเขาควางหรือโลหะเป็นรูปคล้ายปักนก 1 คู่ ซ้าย - ขวาประกบกัน ปลายปักเชิดงอนขึ้นและผูกเข้ากันแล้วมีพู่กลมทำด้วยด้ายสีต่างๆ โดยส่วนใหญ่จะใช้สีแดง ติดไว้เหนือปลายปัก ใช้ลูกปัดร้อยโดยเลือกสีลูกปัดให้เหมือนกับป่า พานอก และปั้งคอ โดยร้อยลูกปัดห้อยทั้งข้างซ้ายและขวา ใช้สำหรับสวมคาดทับผ้าถุงตรงระดับสะเอว ปล่อยปลายปักยื่นไปด้านหลังคล้ายหางกิ้งกือ

ภาพที่ 2.12 แสดงรูปลักษณะปึก หรือหางหงส์
ภาพโดย : พิรุณา ทองคำ (2560)

ก่าไล เป็นเครื่องประดับที่ผู้แสดงโนราสวมใส่เพื่อการแต่งองค์ทรงเครื่องของผู้แสดงครบองค์ประกอบเพื่อความสวยงาม ก่าไลที่ผู้แสดงโนราสวมใส่จะประกอบด้วย ๓ ประเภท สรุปรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

ก่าไลต้นแขน เป็นเครื่องประดับที่ทำด้วยเงิน มักจะดุนให้เป็นลวดลายที่สวยงาม ขนาดของก่าไลจะมีขนาดเล็กกว่าหรือพอดีกับต้นแขนของผู้แสดง โดยส่วนใหญ่แล้วจะไม่นิยมสวมใส่ก่าไลต้นแขนที่ใหญ่กว่าต้นแขน ทั้งนี้เนื่องจากการสวมใส่ก่าไลประเภทนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ขบรัดกล้ามเนื้อต้นแขน เพื่อให้ต้นแขนนั้นดูทะมัดทะแมง แล้วยังเพิ่มความสวยงามให้แก่ผู้แสดงอีกด้วย

ก่าไลปลายแขน เป็นเครื่องประดับที่มีลักษณะเช่นเดียวกับก่าไลต้นแขน บางครั้งสามารถจะใช้สวมแทนกันได้ แต่ทั้งนี้ก่าไลประเภทนี้จะมีจุดประสงค์เดียวกันกับก่าไลต้นแขนคือ สวมเพื่อขบรัดกล้ามเนื้อของต้นให้ดูทะมัดทะแมงและเพิ่มให้สง่างามยิ่งขึ้น โดยปกติแล้วก่าไลต้นแขนกับก่าไลปลายแขนนั้นจะทำมาเป็นชุดๆ เดียวกัน มีรูปร่างรูปทรง ลักษณะของลวดลายแบบเดียวกัน

ก่าไลข้อมือ เป็นเครื่องประดับที่ทำด้วยทองเหลืองทำเป็นวงเล็กๆ ให้มีลักษณะคล้ายกับวงแหวนเล็กๆ ผู้แสดงจะสวมใส่ก่าไลข้อมือและเท้าโดยจะสวมข้างละหลายๆ วง เช่น แขนแต่ละข้างอาจสวม 5 – 10 วงซ้อนกัน ทั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเวลาที่ผู้แสดงปรับเปลี่ยนท่า ก่าไลเหล่านี้จะกระทบกันจนเสียงที่เข้ากับเสียงดนตรี และยังเป็นจังหวะฟังแล้วเร้าใจยิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.13 แสดงรูปลักษณะของกำไลต้นแขนและกำไลเท้า
ภาพโดย : พิรฐา ทองคำ (2560)

เล็บ เป็นเครื่องประดับโนราที่มีลักษณะโดดเด่นและถือเป็นเอกลักษณ์ของการแสดงชุดนี้ได้อีกด้วย เล็บเป็นเครื่องประดับที่ใช้สวมนิ้วเพื่อให้เล็บมือโค้งงอตามดั่งเล็บกินนรี วัสดุที่ใช้ทำฐานของเล็บนั้นจะทำด้วยทองเหลืองหรือเงิน โดยทำในลักษณะเป็นกรวยสวมพอเหมาะกับนิ้วทั้งสี่ ได้แก่ นิ้วชี้ นิ้วกลางนิ้วนาง นิ้วก้อย ส่วนปลายของเล็บนั้นจะใช้หวายเหลาให้เรียวยาวแหลมและโค้งรับกับนิ้วมือประดับด้วยลูกปัดหลายสี ต่อบนกรวยเงินหรือทองเหลืองที่ใช้เป็นฐานของเล็บ

ภาพที่ 2.14 แสดงรูปลักษณะของเล็บ
ที่มา : <https://bit.ly/2LN0R74> (2560)

หน้าพราน เป็นเครื่องประดับประเภทหน้ากากที่ใช้สำหรับตัวพราน ซึ่งในการแสดงโนราถือว่าพรานเป็นตัวตลก ตัวชูโรงให้แก่การแสดงโนรา และใบหน้าของพรานจะมีหน้าที่ยิ้มเมื่อผู้แสดงสวมใส่และ

ทำท่าทางประกอบจะทำให้เป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมได้ หน้ากากของนายพรานจะทำด้วยไม้แกะเป็นรูปใบหน้า ไม่มีคาง จมูกทำให้ยื่นยาวออกมา ปลายจมูกงุ้มเล็กน้อย ตาจะระบายสีขาวแต่ส่วนที่เป็นสีดำ จะเจาะรูเพื่อให้ผู้แสดงได้มองเห็นได้อย่างถนัด บริเวณรอบหน้ากากจะทาสีแดงทั้งหมด เว้นส่วนที่เป็นฟันซึ่งทำด้วยโลหะสีขาวหรือเหลี่ยมฟัน สำหรับฟันนั้นจะมีเฉพาะฟันบนเท่านั้น ส่วนศีรษะของหน้าพรานนั้นจะใช้ขนเป็ดสีขาวหรือห่านสีขาวติดทาบต่อกับหน้ากาก ให้มีลักษณะคล้ายกับผมหงอก

หน้าทาสี เป็นเครื่องประดับประเภทหน้ากากที่ใช้สำหรับตัวตลกผู้หญิง โดยจะมีลักษณะเช่นเดียวกับหน้าพราน แต่หน้าทาสีนิยมใช้สีขาวหรือสีเนื้อ

ภาพที่ 2.15 แสดงรูปลักษณ์ของหน้าพรานและหน้าทาสี
ภาพโดย : พิรุษา ทองคำ (2560)

เครื่องแต่งกายของมโนราห์มีเอกลักษณ์และสีสันที่โดดเด่น เมื่อวิเคราะห์เอกลักษณ์ของเครื่องแต่งกายจะเห็นได้ว่าการให้สีของชุดลูกปิดของมโนราห์ส่วนใหญ่จะเป็นสีโทนร้อน และมีโทนเย็น ปะปนบ้างเล็กน้อย ซึ่งการเลือกใช้ชุดสีก็ขึ้นอยู่กับความชอบความพึงพอใจของคณะที่ทำการแสดงผู้ว่าจ้างหรือช่างทำชุดมโนราห์ ซึ่งเครื่องแต่งกายของมโนราห์จะให้ความรู้สึก คึกคัก เร้าใจ มีความตื่นเต้น สนุกสนานและให้สอดคล้องกับจังหวะดนตรีในการแสดง

ชุดเครื่องลูกปิด ลวดลายของชุดลูกปิดเกิดจากการเรียงร้อยลูกปิดแต่ละเม็ดแต่ละสีจนเกิดเป็นลวดลายต่างๆ ซึ่งจะเป็นลักษณะของรูปทรงเลขาคณิตลายสามเหลี่ยม สีเหลี่ยมขนมเปียกปูน ซึ่งเกิดจากวิถีชีวิตของคนใต้หรือนำมาจากรูปปั้นต่างๆ ตามแหล่งโบราณคดีของทางใต้ และลวดลายจากธรรมชาติซึ่งมีรูปทรงหลายๆ ขนาดวางสลับกันไปเกิดเป็นลวดลาย และการจัดวางลวดลายการถักทอชุดลูกปิดก็ยังเป็นการนำมาจากการคิด การจินตนาการของช่างหรือความชอบของคณะมโนราห์นั้นๆ อีกด้วย ลูกปิดที่ใช้ในการร้อยเครื่องลูกปิด คือ ลูกปิดกาหลา หรือลูกปิดแก้ว ที่ตกบนพื้นจะแตกหักง่าย และมีการผุร่อน ดังนั้นอายุการใช้งานจึงน้อยลง ซึ่งลูกปิดที่พบเห็นโดยทั่วไปในปัจจุบันในสมัยรัชกาลที่ 4 และ รัชกาลที่ 5 ชุดมโนราห์ยังไม่เห็นโครงสร้างของสรีระที่สง่างาม ส่วนสีที่ใช้ก็มักจะให้ตามวัตถุดิบที่มีอยู่ ต่อมาเมื่อประมาณ พ.ศ. 2480 เมื่อมีการทำลูกปิดขึ้น และราคาที่ถูกลง

สามารถหาซื้อได้ง่ายขึ้น การทำเครื่องลูกปัดจึงเพิ่มขึ้นส่วนได้มากขึ้น เครื่องลูกปัดมโนราห์ในยุคนั้นจะเป็นแบบเครื่องต้น คือ ร้อยลูกปัดให้เป็นตัวเสื่อติดกันไม่แยกชิ้น มีการใช้ลูกปัด 2 แบบ คือ 1 ลูกปัดสีด้าน ซึ่งเป็นขนาดลูกปัดเม็ดโต 2 ลูกปัดแมงโลม เป็นลูกปัดเม็ดใสๆ เล็กๆ เมื่อสวมใส่รู้สึกบางเบา ซึ่งหาชมได้ยากแล้วในปัจจุบัน เนื่องจากไม่มีลักษณะลูกปัดดังกล่าวแล้ว วัตถุดิบบางอย่างก็ไม่สามารถหาได้ตามแบบเก่าดั้งเดิม การทำชุดมโนราห์จึงต้องเปลี่ยนไปตามยุคสมัย แต่การร้อยลูกปัดส่วนใหญ่ ยังใช้วิธีการดั้งเดิม คือมีการร้อยอยู่ 3 แบบคือ

- ร้อยแบบร้อยช่อ เป็นการร้อยคล้ายกับลวดลายของตาข่ายหรือแห โดยใช้ลูกปัดข้างละสองลูกผูกเชื่อมต่อกันด้วยลูกปัดหนึ่งลูก เรียกว่า 1 ช่อ

- ร้อยแบบ ห้า-สาม เป็นวิธีการโดยใช้ลูกปัด 5 เม็ด และลูกปัด 3 เม็ด มาร้อยในเชือกคู่เดียวกัน เป็นลายดอก

- ร้อยแบบ สาม-สาม เป็นวิธีการร้อยโดยใช้ลูกปัดครั้งละ สามเม็ด จำนวนสองครั้งมาผูกร้อยให้เป็นลายดอกเดียวกัน โดยใช้เชือกเพียงสองเส้น วิธีนี้เป็นวิธีที่นิยมนำมาร้อยเครื่องลูกปัดมากที่สุด เพราะจะมีความหนาแน่น และเห็นลายได้ชัดเจน เล่น ลายลูกแก้ว หรือลายข้าวหลามตัด ลายก้างปลา ลายบัวคว่ำบัวหงาย มีการพัฒนาโดย ร้อยใส่สีต่างกัน สีที่ใช้ในยุคแรกนั้นสีแดงกับเหลือง สีเขียวตัดกับส้ม สีขาวตัดกับน้ำเงิน ต่อมามีการร้อยแบบไล่สีน้ำหนัก สีอ่อนไปเข้ม มีการใช้สีดำร่วมด้วย

โดยปกติแล้วมโนราห์ทุกคนจะร้อยชุดมโนราห์ได้ เพราะว่าจะต้องสวมใส่เอง ชุดมโนราห์ 1 ชุด ใช้ลูกปัดประมาณหนึ่งหมื่นเม็ด ราคาชุดไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับขนาด และลวดลาย

ภาพที่ 2.16 แสดงการร้อยชุดลูกปัดมโนราห์

ที่มา : <https://bit.ly/2LN0R74> (2560)

ภาพที่ 2.17 แสดงเครื่องประดับมโนราห์
ภาพโดย : พิรฐา ทองคำ (2560)

ภาพที่ 2.18 แสดงเครื่องประดับมโนราห์
ภาพโดย : พิรฐา ทองคำ (2560)

(4) พิธีกรรม

โนราโรงครู มี 2 ชนิด คือ

- **โรงครูใหญ่** หมายถึงการรำโนราโรงครูอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งจะต้องกระทำต่อเนื่องกัน 3 วัน 3 คืนจึงจะจบพิธี โดยจะเริ่มในวันพุธ ไปสิ้นสุดในวันศุกร์ และจะต้องกระทำเป็นประจำทุกปี หรือทุกสามปี ทุกห้าปี ซึ่งต้องใช้เวลาเตรียมการกันนานและใช้ทุนทรัพย์สูง จึงเป็นการยากที่จะทำได้

- **โรงครูเล็ก** หมายถึงการรำโรงครูอย่างย่อ คือใช้เวลาเพียง 1 วันกับ 1 คืน โดยปกติจะเริ่มในตอนเย็นวันพุธแล้วไปสิ้นสุดในวันพฤหัสบดี ซึ่งการรำโรงครูไม่ว่าจะเป็นโรงครูใหญ่หรือโรงครูเล็กก็มีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพการณ์และความพร้อม การรำโรงครูเล็กเรียกอีกอย่าง คือ " การค้าครู "

โนราโรงครูท่าแค

การจัดพิธีกรรมโนราโรงครู วัดท่าแค เริ่มตั้งแต่การไหว้พระภูมิโรงพิธีพระ แล้วเข้าโรงในวันแรกซึ่งเป็นวันพุทธตอนเย็น จากนั้นจึงทำพิธีเบิกโรง ลงโรง กาศครู เชิญครู กราบครู โนราใหญ่รำถวายครู จับบตตั้งเมือง การรำทั่วไป วันที่สองซึ่งเป็นวันพฤหัสบดีถือเป็นพิธีใหญ่ เริ่มตั้งแต่ ลงโรง กาศโรง เชิญครู เอาผ้าห่มตันโพธิ์ที่เชื่อกันว่าเป็นที่เผาศพและฝังกระดูกของขุนศรีศรัทธา เช่นไหว้ครูหมอตายาโยโนราทั่วไป รำถวายครู การรำสอดเครื่องสอดกำไล ทำพิธีตัดจุก ทำพิธีครอบเทริด หรือผูกผ้าใหญ่ พิธีแก้บนด้วยการรำถวายครูและออกพราน พิธีผูกผ้าปล่อย การรำทั่วไปในเวลากลางคืน ส่วนวันที่สาม เริ่มตั้งแต่ลงโรง กาศครู เชิญครู การรำทั่วไป รำบทสิบสองเพลง สิบสองบท เหยียบเสน ตัดผมผีซ้อ รำบทคล้องหงส์ รำบทแทงเข้า รำส่งตายาย เป็นอันเสร็จพิธี

ภาพที่ 2.19 แสดงพิธีกรรม มโนราห์โรงครู

ภาพโดย : พิรฐา ทองคำ (2560)

ภาพที่ 2.20 การแสดง มโนราห์โรงครู

ภาพโดย : พิรฐา ทองคำ (2560)

2.2 ผลกระทบที่ตกแต่่งภายในที่อยู่อาศัย

สาคร คันธโชติ (2528: 1) เครื่องเรือน (Furniture) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประเภทผลิตภัณฑ์อุปโภค ได้แก่ โต๊ะ เก้าอี้ ตู้ เตียง ชั้นวางของ เป็นต้น เครื่องเรือนทั่วไปอาจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท กว้างๆ คือประเภทแรกเป็นเครื่องเรือนที่สร้างติดกับอาคารซึ่งเป็นลักษณะพิเศษโดยการออกแบบและสร้างให้เหมาะสมหรือเข้ากับชุดอาคารนั้นๆ ส่วนอีกประเภทหนึ่งเป็นเครื่องเรือนแบบลอยตัวซึ่งเจ้าของสถานที่หรือเจ้าของบ้านหาซื้อไปใช้เองโดยเลือกซื้อตามความพอใจและความเหมาะสมกับสถานที่ที่จะนำไปใช้ประโยชน์แบบของเครื่องเรือนอาจจะเข้ากับคนอื่น ๆ ซึ่งมีขายในท้องตลาด หรืออาจจะมีการว่าจ้างให้นักออกแบบทำการออกแบบเฉพาะเจาะจงตามความต้องการของเจ้าของบ้านแบบ

ของเครื่องเรือนแบบนี้พิเศษไม่มีขายในท้องตลาดทั่วไป

1. การออกแบบตกแต่งเครื่องเรือนภายในอาคาร

การออกแบบตกแต่งภายใน คือ การสร้างสภาพแวดล้อมภายในอาคารที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ให้เกิดความสะดวกสบายในด้านประโยชน์ใช้สอยและความงาม ในรูปแบบโดยอาศัยเหตุผลทางพฤติกรรมและข้อมูลต่างๆ ของมนุษย์เป็นหลัก โดยมีหลักการออกแบบตกแต่งภายใน ดังต่อไปนี้

ประโยชน์ใช้สอย ในงานออกแบบตกแต่งภายใน คือ ความเหมาะสมกับการใช้งานอย่างมี ประสิทธิภาพและสะดวกสบาย เช่น การออกแบบเก้าอี้ตัวหนึ่ง อาจดูรูปแบบและสีสนสวย น่ามอง น่าใช้สอย แต่เมื่อลองนั่งแล้ว ปรากฏว่า มีอาการเจ็บหลัง การทรงตัวไม่ดีถ้านั่งไม่ระวังอาจพลิก หายหลังได้ แสดงว่าการออกแบบเก้าอี้ตัวนั้นล้มเหลว ไม่ประสบความสำเร็จ เสียทั้งเงินทุน เสียค่าแรงงาน กำลังสติปัญญาและเสียเวลา มีผลกระทบต่อจิตใจด้วย

ความงามของรูปแบบ ของงานออกแบบตกแต่งภายใน เป็นองค์ประกอบที่สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ใช้ทั้งในด้านความงาม ความทันสมัย ความมีรสนิยมและกลมกลืนกับบรรยากาศ

การจัดวาง คือ การวางตำแหน่งเครื่องเรือนเครื่องใช้ตามหน้าที่ของการใช้สอยภายในห้อง เพื่อให้เกิดความงาม ความเป็นระเบียบ เกิดมิติช่องว่าง และความกลมกลืน

จิตวิทยาในงานออกแบบตกแต่งภายใน ผู้ออกแบบควรคำนึงถึงสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ ระดับการศึกษา รสนิยมและความต้องการพื้นฐานของผู้ใช้งาน เพื่อให้งานออกแบบ ตกแต่งภายในเกิดประโยชน์สูงสุด

2. รูปแบบการตกแต่งภายใน

การออกแบบตกแต่งภายในมีอยู่หลายรูปแบบเกือบไม่มีข้อจำกัด ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้ใช้หรือผู้อาศัย และจินตนาการการออกแบบของผู้ออกแบบ แต่ถ้าจะมองโดยรวม ๆ แล้วอาจสามารถแบ่งรูปแบบการตกแต่งภายในเป็น 4 แบบคือรูปแบบตกแต่งภายในรูปแบบดั้งเดิม รูปแบบการตกแต่งภายใน 4

สมัยใหม่ รูปแบบตกแต่งภายในร่วมสมัย รูปแบบตกแต่งภายในตามท้องถิ่น และในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง สามารถที่จะตกแต่งได้หลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับรสนิยม และความต้องการของผู้อยู่อาศัย

3. การจัดพื้นที่ประโยชน์ใช้สอยภายในอาคาร

ที่ว่างภายในบ้าน และอาคารเป็นพื้นฐานสำหรับการตกแต่ง

ยใน ส่วนใหญ่พื้นที่การใช้สอย ได้รับการกำหนดมาแล้วล่วงหน้าแล้วในขั้นตอนการก่อสร้างว่าจะมีกี่ห้องนอน กี่ห้องน้ำ กำหนดให้ห้องรับแขกอยู่ที่ไหน และใช้พื้นที่ใดเป็นห้องครัว หรือห้องรับประทานอาหาร แต่จะมี สักที่ราย ที่สามารถใช้พื้นที่ใช้สอยตามความต้องการ และความจำเป็นก่อนการปลูกสร้าง เพราะส่วนใหญ่ในการซื้อบ้านนั้นมักจะซื้อบ้านจัดสรร ทาวน์เฮาส์คอนโดมิเนียม ที่มีการจำกัดพื้นที่ใช้สอยไว้ล่วงหน้าแล้วถึงแม้ว่าจะสามารถกำหนดไว้ได้หน้าแล้วก็ตาม แต่ในขณะที่นั้นความต้องการ และความจำเป็นในการใช้พื้นที่ใช้สอยนั้นอาจไม่เพียงพอในอนาคต เช่น ในคู่สามี-ภรรยา ที่แต่งงานกันใหม่ ห้องนอนจึงใช้เพียงห้องเดียว พื้นที่ใช้สอยอื่น ก็ทำไว้สำหรับสองคนเท่านั้น แต่เมื่อครอบครัวขยายขึ้น ความต้องการพื้นที่ใช้สอยจึงเปลี่ยนไป การจัดพื้นที่ประโยชน์ใช้สอยภายในอาคารจึงต้องมีการปรับให้เชื่อกับ บริบทดังกล่าวโดยพิจารณาปัจจัยดังนี้

4. ลักษณะประเภทอาคารที่พักอาศัย

อาคารที่พักอาศัย คือสถานที่อยู่ส่วนตัวของบุคคล หรือการอยู่ร่วมกันของครอบครัว เพื่อการใช้ชีวิตในการดำรงอยู่ ที่เป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ของชีวิต ขนาดของที่พักอาศัยอาจเป็นบ้าน หรือสิ่งก่อสร้างอื่นๆ ที่สามารถแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ คือ

- **คอนโดมิเนียมหรืออาคารชุด** เป็นลักษณะอาคารสูงหลายชั้น เป็นที่พักอาศัยที่สามารถอยู่ร่วมกันได้หลายครอบครัว มีพื้นที่ส่วนกลาง เช่น ทางเดินส่วนกลาง บันได ลิฟต์ สระว่ายน้ำ ห้องออกกำลังกาย การก่อสร้างอาคารชุดสามารถทำได้โดยใช้พื้นที่ไม่มาก แต่สามารถอยู่อาศัยได้หลายคน จึงทำให้นิยมสร้างในที่ชุมชนหรือในเมืองใหญ่ ที่มีที่ดินจำกัด และราคาแพง การจัดพื้นที่ภายในอาคารชุดมีส่วนใช้สอยต่างๆ เหมือนบ้านพักอาศัยทุกๆ ไป คือ มีส่วนนอนรับประทานอาหาร ห้องน้ำ และพักผ่อน หรือจัดเป็นส่วนเอนกประสงค์การตกแต่งจะแตกต่างกัน บ้านที่มีจำนวน และขนาดของเครื่องเรือนที่ต้องจำกัดเพราะพื้นที่

- **บ้านเดี่ยว** เป็นบ้านที่มีบริเวณรอบๆ ตัวบ้านปลูกต้นไม้หรือจัดสวนได้ ตัวบ้านอาจเป็นขนาดใหญ่หรือขนาดเล็กการจัดพื้นที่ใช้งานภายในสามารถจัดเป็นส่วนนอน รับประทานอาหาร ครัว และห้องน้ำ แต่ถ้าพื้นที่ไม่กว้างขวางนักการจัดภายในพื้นที่ใช้สอย อาจเป็นลักษณะพื้นที่เอนกประสงค์ได้

- **ทาวน์เฮาส์** เป็นลักษณะอาคารที่มีการใช้ผนังร่วมกันทั้ง 2 ด้าน มีพื้นที่ด้านหน้า และด้านหลังบ้านบ้างเล็กน้อย สามารถจัดพื้นที่ใช้สอยเป็น และสิ่งอำนวยความสะดวกพอสมควร เช่น มีห้องนอนหลายห้อง ห้องน้ำ และพักผ่อน พื้นที่ภายนอกด้านหน้าสามารถจัดพื้นที่เป็นที่จอดรถได้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิง บุญประชา “การออกแบบตกแต่งภายใน” [Online]. Available

http://www.teacher.ssru.ac.th/jitravadee_ro. 2557

5. รูปแบบของเครื่องเรือน รูปแบบของเครื่องเรือนแบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบ คือ

- **รูปแบบทางการ** เป็นเครื่องเรือนที่ยังคงเป็นรูปแบบดั้งเดิมมีความเครื่องเรือนประเภทนี้จะได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบดั้งเดิมที่มีการใช้งานมาแต่ยุคสมัย

- **รูปแบบของท้องถิ่น** อาจเรียกได้ว่าแบบไม่เป็นทางการเป็นลักษณะที่ลอกเลียนมาจากแบบเป็นทางการเป็นการนำวัสดุหลักของท้องถิ่นนั้นๆ มาใช้เมื่อเกิดความต้องการทางด้านประโยชน์ใช้สอยจึงนำมาเป็นต้นแบบและไม่ยึดกฎเกณฑ์เป็นการออกแบบที่มีความลงตัวทั้งในเรื่องประโยชน์การใช้งานและความสวยงาม

- **รูปแบบทันสมัย** เป็นการออกแบบที่มีความเรียบง่ายโดยยังมีเค้าโครงของทั้งสองรูปแบบแต่มีการปรับปรุงตัดทอนเพื่อให้เกิดการใช้สอยและความสวยงามที่

6. ประเภทเครื่องเรือน สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

- **เครื่องเรือนประเภทติดกับตัวอาคาร (Build-in Furniture)** หมายถึง เครื่องเรือนที่ออกแบบมาเฉพาะสถานที่นั้น หรือมุมนั้น ไม่สามารถยกย้ายไปที่อื่นได้ โดยมีเนื้อที่จำกัดขนาดอยู่ เช่น ออกแบบเครื่องเรือนห้องนอน มีตู้เสื้อผ้า โต๊ะเครื่องแป้ง ตู้ติดผนัง เป็นต้น

- **เครื่องเรือนประเภทลอยตัว (Floating Furniture)** หมายถึง เครื่องเรือนที่ผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก โดยไม่คำนึงถึงขนาดเนื้อที่ที่จัดวาง เป็นเครื่องเรือนที่สามารถเคลื่อนย้ายไปมาได้สะดวกเช่น โต๊ะ เก้าอี้ โซฟา เตียงนอน เป็นต้น

- **เครื่องเรือนประเภทตกแต่ง (Decorative Furniture)** หมายถึง เครื่องเรือนที่ใช้ประดับตกแต่ง บ้านเรือน อาคาร สำนักงาน เช่น ภาพวาด โคมไฟ พรม ผ้าม่าน เครื่องเซรามิก รูปปั้น เป็นต้น

7. การจัดวางเครื่องเรือน (Placement of Furniture)

ควรคำนึงถึงพื้นที่การใช้งาน พื้นที่ว่าง มุมมองที่สวยงาม ปัญหาเรื่องพื้นที่แคบ ควรจัดวางเครื่องเรือนให้เหมาะสมกับสถานที่นั้น มีหลักการจัดวางดังนี้

- **การจัดวางให้มีประธาน (Principle Unit)** หมายถึง การจัดวางให้มีจุดเด่น จุดรอง และองค์ประกอบ ควรจัดวางเครื่องเรือนชิ้นใหญ่หรือที่มีรูปแบบพิเศษไว้ในที่เด่นสะดุดตา หรือในที่เหมาะสมดูไม่เกะกะขวางทาง แล้วเสริมด้วยเครื่องเรือนชิ้นรองลงมาใกล้ๆกัน เพื่อเน้นจุดประธานให้ดูเด่น และควรมีเครื่องเรือนชิ้นเล็กชิ้นน้อยให้อยู่ในกลุ่ม หรือในมุมที่เหมาะสม จะช่วยส่งเสริมให้สถานที่นั้นหรือภายในห้องนั้นสวยงามลงตัว

- **การจัดวางให้เป็นกลุ่ม (Island Type)** หมายถึง การจัดวางเครื่องเรือนทั้งเล็กและใหญ่ไว้กลางห้อง หรือมุมใดมุมหนึ่งของห้อง ในกรณีที่บริเวณห้องนั้นมีหน้าต่างมาก หรือมีผนังเป็นกระจกรอบโดยจัดวางให้พื้นที่ด้านผนังเป็นทางเดิน

- **การจัดวางแบบธรรมดา (General Type)** หมายถึง การจัดวางเครื่องเรือนให้ชิดผนัง หรือการจัดวางเครื่องเรือนที่มุมใดมุมหนึ่งของห้อง หรือจัดวางทแยงมุมเพื่อให้มีพื้นที่ทางเดินกว้างขึ้น สุदारัตน์ ชุนงาม “เครื่องเรือน” [Online]. Available : <http://www.thaigoodview.com>. 2558

8. การจัดวางเครื่องเรือน

การที่จะจัดบ้านได้ก็ควรเริ่มต้นที่การวางตำแหน่งของเฟอร์นิเจอร์แต่ละตัว ส่วนประกอบต่าง ๆ เท่าที่เนื้อที่ที่จะอำนวย ลักษณะของการจัดวางตำแหน่งของเฟอร์นิเจอร์ก็ขึ้นอยู่กับรูปแบบของเฟอร์นิเจอร์ด้วย เฟอร์นิเจอร์สไตล์หนึ่งก็จะมีกรวางแบบหนึ่ง ขอหยิบยกเอาห้องรับแขก-นั่งเล่น ซึ่งเจ้าของบ้านมักใช้ร่วมกันมาเป็นตัวอย่างพอสังเขป

- เป็นลักษณะการจัดที่ค่อนข้างอิสระและประหยัดงบประมาณ เป็นแบบที่เจ้าของบ้านเพิ่งเริ่มต้นการแต่งบ้าน อาจอยู่ในระยะของนักศึกษาผู้ที่เพิ่งทำงาน หรืออาจรวมถึงครอบครัวใหม่ เป็นการจัดแบบง่าย ๆ โดยการหาโซฟาเล็ก ๆ มาวาง 1 ตัว (ขนาด 2 ที่นั่ง) วางค่อนข้างชิดผนังด้านที่เป็นหน้าต่างโดยวางตรงผนังระหว่างหน้าต่างทั้ง 2 บาน มีโต๊ะกลาง 1 ตัว นอกนั้นจะเป็นการนำเบาะที่นั่งมาวางเรียงราย ลักษณะกึ่งนั่งกับพื้น โดยมีเสื่อหรือพรมปูพื้นเกือบเต็มบริเวณ สังเกตว่าผนังห้องด้านหนึ่งเป็นผนังทึบส่วนนี้จะเป็นที่วางตู้ตลอดความยาวของผนัง ตู้นี้อาจเป็นทั้งตู้โชว์ และวางพวกเครื่องเสียง ทีวี ซึ่งจะทำให้ห้องดูเรียบร้อยขึ้น อาจเป็นตู้เตี้ยตลอดหรือตู้สูงตลอด หรือมีทั้งตู้เตี้ยและตู้สูงรวมกัน ลักษณะของตู้ประเภทนี้มีขายทั่วไป ผู้ขายมักทำขายแบบแยกชิ้นจึงสะดวกที่จะซื้อตามความต้องการได้ หรือจะซื้อเป็นบางส่วนก่อนแล้วค่อยเพิ่มเติมภายหลังก็ได้

ลักษณะการจัดแบบง่าย ๆ คล้ายลักษณะของการจัดที่มักเรียกกันว่าแบบญี่ปุ่น เป็นแบบที่น่ารัก ถ้าจะใช้รับแขกก็จะเป็นแขกกันเองมากกว่าเป็นทางการ จัดแบบโปร่ง ๆ เรียบ ๆ เบาะนั่งก็สามารถเพิ่มจำนวนได้ ใช้เป็นที่พักผ่อนได้เป็นอย่างดี เป็นแบบที่เจ้าของบ้านจัดเองได้ เพราะไม่มีขั้นตอนซับซ้อนแต่ประการใด

- เฟอร์นิเจอร์สำเร็จรูปแบบหนึ่งที่ไม่ค่อยหวือหวาเตะตาคนทั่วไป แต่นับว่าเป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ขายดี มีการซื้อขายกันมาเป็นเวลานาน ก็คือโซฟาซึ่งทำเป็นแบบต่อเนื่องกัน อาจเป็นรูปตัว L หรือตัว U โดยมากมักบุหนังแต่ก็พบเห็นบ่อยเช่นกันที่บุผ้าเป็นแบบเรียบสี่เหลี่ยม ลักษณะจะทำให้เป็นที่นั่งที่สามารถแยกออกเป็นตัว ๆ ได้ จะมีตัวมุมซึ่งทำพนักพิงเป็นรูปโค้งหรือมุมฉากเพื่อสะดวกต่อการนำมาจัดที่สามารถผันแปรไปตามรูปแบบของห้องได้โดยไม่จำกัดรูปแบบของการจัดวาง หรือสามารถจัดแยกส่วน ส่วนหนึ่งอาจจัดเป็นรูปตัว L แล้วส่วนที่เหลืออาจแยกออกมალอย ๆ ก็ย่อมได้ หากเป็นการจัดรวมทั้งชุดซึ่งมักเป็นรูปตัว U โดยจัดลอย ๆ หรือเรียกว่าแบบเกาะ คือทั้งชุดวางอยู่กลางห้อง สามารถเดินรอบชุดโซฟาเหล่านี้ได้ แต่ก็มีอีกเช่นกันที่จัดให้ด้านใดด้านหนึ่งของชุดโซฟานี้ชิดผนัง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อที่ของห้องเป็นสำคัญ การจัดวางกลางห้องควรเป็นห้องที่มีขนาดกว้างเพียงพอและควรเป็นห้องที่ค่อนข้างโปร่ง มีช่องแสงหรือหน้าต่างสูงจากพื้นมากกว่าหน้าต่างแบบธรรมดาทั่วไป ตามรูปแบบของโซฟาประเภทนี้เหมาะสำหรับห้องนั่งเล่น ห้องพักผ่อนมากกว่า แต่เจ้าของบ้านจำนวนมากนำมาจัดเป็นชุดรับแขกก็ไม่น้อย

- ห้องที่มีขนาดเล็กแต่ต้องการใช้ประโยชน์ของเนื้อที่ให้มากที่สุด การจัดห้องแบบนี้จะเหมาะสมมากกล่าวคือ ตัวโซฟาจะเป็นที่นั่งยาวชิดผนัง เข้ามุมตามรูปห้อง โซฟาชนิดนี้ทำได้ 2 อย่างคือ เลือกซื้อโซฟาคลายกับแบบที่ 2 แบบสำเร็จรูป แล้วนำมาจัดเข้ามุมห้อง แต่แบบของโซฟานี้จะค่อนข้างเรียกว่าแบบที่ 2 กับอีกแบบจะต้องใช้ช่างไม้ส่วนหนึ่งเพราะส่วนล่างของโซฟาจะเป็นแท่นยาว ทำเหมือนยกระดับพื้นขึ้นมาแล้วหาเบาะมาวางตามขนาด (บางคนอาจคิดประหยัดเนื้อที่โดยทำส่วนที่ยกระดับนี้เป็นที่เก็บของก็ยอมได้) การทำโซฟาแบบนี้จะทำให้เหมือนกับได้โซฟาใหญ่ 2 ตัว แต่ไม่เกะกะเนื้อที่ที่สุดหัว-ท้ายของโซฟาก็วางโต๊ะข้างต้องใช้โต๊ะกลางที่ใหญ่กว่าปกติหน่อย เนื้อที่ที่เหลือก็สามารถวางอาร์มแชร์ รูปทรงสวย ๆ ได้อย่างสบาย ห้องก็ยังเหลือเนื้อที่อีกกว้างเทียบเนื้อที่ที่เท่ากัน หากเป็นการจัดชุดเฟอร์นิเจอร์แบบลอย ๆ วางเป็นตัว ๆ โดด ๆ จะวางได้น้อยตัวกว่า แม้ว่าแบบนี้จะประหยัดเนื้อที่และได้ที่นั่งมากกว่า เป็นการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ที่ค่อนข้างตายตัวแต่สามารถเลือกการจัดแบบได้มากกว่าคือ แบบสมัยใหม่ แบบสมัยใหม่ผสมกับแบบคลาสสิก หรือโมเดิร์นคลาสสิกก็ได้ และแบบนี้ยังใช้เป็นแบบจัดห้องรับแขกที่สวยงาม ห้องนั่งเล่นที่สบายอีกด้วย

- เฟอร์นิเจอร์ชุดรับแขกที่หาซื้อกันได้โดยทั่วไปมักจะออกมาในลักษณะนี้คือ โซฟา 2-3 ที่นั่ง 1 ตัว อาร์มแชร์ 2 ตัว โต๊ะกลาง 1 ตัว โต๊ะข้าง 2 ตัว ซึ่งเป็นมาตรฐานทั่วไป การนำมาจัดวางตามลักษณะนี้เป็นแบบที่นิยมจัดกันทั่วไป แบบนี้มีชุดเฟอร์นิเจอร์ชุดหลากหลายรูปแบบมีตั้งแต่ไม้รูปทรงธรรมดา ๆ ชุดหวาย ชุดที่บุผ้าทั้งตัว หรือสแตนเลสคลาสสิกต่าง ๆ ให้เลือกนำมาแต่งบ้านได้ โดยมากเจ้าของบ้านมักเลือกเฟอร์นิเจอร์ที่เป็นแบบกลาง ๆ ไม่เน้นสไตล์ใดสไตล์หนึ่งโดยเฉพาะ เพราะสามารถจัดเองได้ หลักของการจัดอยู่ที่ตัวโซฟา โดยทั่วไปมักจัดวางในจุดที่เด่นที่สุดของห้อง เช่น ชิดผนังทึบ ให้อยู่กึ่งกลางของความยาวของผนังด้านนั้น วางโต๊ะข้างในแต่ละข้างของโซฟา ตามด้วยอาร์มแชร์ข้างละ 1 ตัว แต่ถ้าหากไม่สามารถวางชิดผนังทึบได้ก็ควรหาส่วนอื่นที่เหมาะสม การวางควรคำนึงว่าให้อาร์มแชร์ทุกตัวหันเข้าหาโซฟา เนื่องจากส่วนที่ติดกับผนังทึบเป็นประตูไม่สามารถวางโซฟาได้ เพราะโซฟาจะดูไม่เด่นพอจึงต้องเปลี่ยนที่วาง ในส่วนของผนังทึบอาจหา CONSOLE TABLE หรือโต๊ะเล็ก วางชิดผนัง ตามด้วยเก้าอี้ข้างละ 1 ตัวก็จะทำให้ห้องดูสวยงามขึ้น

- การจัดห้องสไตล์คลาสสิกที่เน้นความโก้หรู คงต้องมีการเตรียมการหรือแก้ไขเนื้อที่ส่วนบกพร่องเสียก่อน เพราะการจัดสไตล์นี้มักจะต้องสมบูรณ์ทั้งรูปแบบเฟอร์นิเจอร์และงานตกแต่งอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นผนัง เพดานและพื้น หลักของการจัดวางเฟอร์นิเจอร์สไตล์คลาสสิกนั้นอยู่บนพื้นฐานที่ว่า ต้องให้ความสำคัญต่อการจัดวาง โซฟาวางตรงกลางถ้าด้านหนึ่งมีโต๊ะข้างและอาร์มแชร์อีกด้านหนึ่งก็ต้องมีตามแบบนี้ได้ แก้ไขประตูทางเข้าเสียใหม่ เพื่อว่าจะวางชุดรับแขกให้สง่าและภูมิฐาน มีชุดหลัก 1 ชุด แล้วมีชุดประกอบที่วางห่างออกมาถ้ามีเนื้อที่เพียงพอ โดยมากการจัดแบบนี้เจ้าของบ้านมักให้มัณฑนากรเป็นผู้ออกแบบมากกว่าที่จะจัดแต่งเอง หรือเป็นไปได้ที่เจ้าของบ้านเลือกแบบเองแล้วให้ร้านเฟอร์นิเจอร์ช่วยจัดส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น การตกแต่งผนัง เพดาน ให้ด้วย ซึ่งถ้าหากเจ้าของบ้านมีความเข้าใจต่อสไตล์การตกแต่ง เลือกลงของประดับบ้านได้เหมาะสมกัน ก็จะทำให้บ้านสวยงามได้ไม่น้อยทีเดียว

bestroomstyle “การจัดวางกับรูปแบบของเฟอร์นิเจอร์” [Online]. Available :
<http://www.bestroomstyle.com/การจัดวางเฟอร์นิเจอร์/>. 2555

9. ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

วัสดุที่ใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ ในการนำวัสดุต่างๆมาใช้กับงานออกแบบเครื่องเรือนนั้นมีหลายชนิดซึ่งขึ้นอยู่กับทางเลือกใช้ที่ถูกต้องและความเหมาะสม กล่าวคือการนำวัสดุมาแปรรูปหรือใช้สร้างชิ้นส่วนอุปกรณ์ต่างๆนั้น จำเป็นจะต้องพิจารณาถึงคุณสมบัติและจุดอ่อนต่างๆของวัสดุแต่ละชนิด เพื่อจะได้เลือกใช้ชนิดและวิธีการผลิตที่เหมาะสมกับการใช้งาน นอกจากนี้แล้วเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาการเลือกเครื่องมือและเครื่องจักรที่จะใช้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อสามารถเลือกวิธีการยึดต่อประสานได้อย่างเหมาะสม การตกแต่งผิวสามารถทำได้ง่ายสะดวก มีความสวยงามและราคาพอเหมาะกับเครื่องเรือนนั้นๆ สามารถที่จะผลิตขึ้นเพื่อจำหน่ายในท้องตลาดได้

นักออกแบบเครื่องเรือนควรที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับชนิด รูปร่าง และขนาดต่างๆ ของวัสดุที่ขายในท้องตลาดด้วยว่า หาได้ยากง่ายหรือไม่ มีปริมาณมากน้อยแค่ไหนคุณสมบัติและโครงสร้างของวัสดุแต่ละชนิดเป็นอย่างไร ทำให้สามารถที่จะเลือกใช้วัสดุได้ถูกต้อง เหมาะสมกับชนิดงาน สามารถกำหนดหรือซื้อวัสดุได้ถูกต้องตามแบบที่ต้องการ เป็นต้น

การพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับวัสดุและอุปกรณ์ควรที่จะคำนึงถึงหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ใช้วัสดุที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกันได้หรือไม่
2. สั่งซื้อวัสดุในรูปหรือลักษณะอื่นได้หรือไม่
3. เลือกซื้อขนาดและปริมาณวัตถุดิบเพื่อลดความสิ้นเปลืองได้หรือไม่
4. วัสดุที่ใช้มีคุณสมบัติเหมาะสมหรือไม่
5. มีวัสดุที่ถูกกว่าหรือสามารถใช้ได้พอดีกันหรือไม่
6. ใช้วัสดุที่ดีกว่า เพื่อลดความสิ้นเปลืองและเวลาการผลิตได้หรือไม่
7. ใช้วัสดุที่เสียให้เป็นประโยชน์ได้หรือไม่
8. ซื้อชิ้นส่วนสำเร็จรูปจากที่อื่นได้หรือไม่
9. การขนส่งวัตถุดิบมีวิธีอื่นหรือไม่
10. มีแหล่งวัตถุดิบ หรือแหล่งสั่งซื้อวัสดุและชิ้นส่วนสำเร็จรูปที่อื่นหรือไม่
11. ราคา
12. อื่น ๆ (สาคร คันธโชติ. 2528 : 91)

วัสดุผลิตภัณฑ์ตกแต่งที่อยู่อาศัย วัสดุที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัยมีด้วยกันหลายประเภท ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมประเภทของวัสดุของผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านที่เห็นกัน

อยู่ทั่วไปในที่นี้ จะกล่าวถึงเฉพาะวัสดุที่นิยมนำมาผลิตสำหรับผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย และเป็นวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นซึ่งหาได้ง่ายนำมาใช้ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

วิถีชีวิตประจำวันของชุมชนในจังหวัดพัทลุงจากการศึกษาชุมชน อยู่บริเวณลุ่มน้ำทะเลน้อย มีวิถีชีวิตแบบพึ่งพาทรัพยากรทางธรรมชาติในพื้นที่มีวิถีความเป็นอยู่ ด้านเกษตรกรรม การประมง และการทำหัตถกรรมที่เป็นเครื่องมือ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวันการทำหัตถกรรมเพื่อใช้ใน งานเกษตรกรรม เครื่องใช้ภายในบ้านเรือน และเครื่องจับสัตว์น้ำ และเลี้ยงสัตว์เกือบทุกบ้านภายในชุมชน ส่วนวัสดุดิบที่ชุมชนนำมาจักสานได้แก่ พืชกระจูด ไม้ หวาย ผักตบชวา

พืชกระจูด เป็นพืชชุมชนทะเลน้อยนิยมใช้ในการนำมาจักสาน ผลิตภัณฑ์มากที่สุด พืชกระจูดนั้นเป็นพืชชนิดเดียวกับ กก มีลักษณะเป็นกอ ลต้นกลมกลวงสีเขียวอ่อน สูงประมาณ 1-2 เมตรกระจูดเป็นพืชที่ชอบขึ้นตามแอ่งน้ำขัง ประโยชน์จากพืชกระจูด มาใช้ในการจักสานสามารถย้อมสีตกแต่ให้มีลวดลายชนิดต่างๆ ได้แก่ พืชกระจูดผลิตในงานเครื่องจักสานได้แก่ เสื่อปูลาด กระเป่า กระเป่าเดินทาง กระเป่าเอกสาร รองเท้า หมวก สมุด ก่องทิงซู หมอน ก่องดินสอ แฟ้มเอกสาร พัด ผาซี กระสอบ แจกัน กระบุง ที่รองแก้วน้ำที่รองจาน ก่องเอกสาร ตะกร้า

ไผ่บง เป็นพืชไม้ยืนต้นชอบอยู่ลักษณะพื้นที่ จะอยู่ตามป่าดงดิบ หรือพื้นที่ใกล้แหล่งน้ำ เป็นไผ่ที่มีขนาดใหญ่ เส้นผ่านศูนย์กลางของลำต้นประมาณ 6-18 เซนติเมตร นำมาใช้ในงานหัตถกรรมจักสาน ได้แก่ กระจาด กระชอน ชะลอม พัด เฟอร์นิเจอร์ เก้าอี้ โต๊ะ แจกัน ชั้นวางของ ของตกแต่งบ้าน กระบุง กระเช้า ผนังบ้าน รั้วบ้าน ทางเดิน หมวก โคมไฟ ถังน้ำ เป็นต้น

หวาย เป็นพืชในพวกเถาชนิดใบเลี้ยงเดี่ยวพบในป่าที่มีน้ำไหล และแอ่งน้ำ เช่น ห้วย ลำธาร คลอง หนองบึง จะขึ้นเองอยู่ตามธรรมชาติ การขยายพันธ์แบบเมล็ดส่วนมากพบในพื้นที่น้ำไหล ลักษณะลำต้นมีหนาม ภายในลำต้นมีความเหนียว เนื้อไม้แข็งแรง นำมาใช้ในการทำหัตถกรรมจักสาน ได้แก่ ตะกร้า กระเช้า เกรง ชะลอม ไซ ตุ่มปลาไหล จง โต๊ะ เครื่องสีข้าว เฟอร์นิเจอร์ เก้าอี้ ของตกแต่งบ้าน เติงเต็กอ่อน โคมไฟ ชั้นวางของ ประติมากรรม กำไล ผาผนัง เป็นต้น

ผักตบชวา เป็นพืชประเภทใบเลี้ยงเดี่ยวทรงกระบอกพุ่มกลม สูงประมาณ 50-100 เซนติเมตร การขยายพันธ์แบบเมล็ด การแพร่กระจายเป็นพื้นที่พบในบริเวณน้ำจืด นำมาใช้ในงานหัตถกรรมเครื่องจักสาน ได้แก่ กระเป่า รองเท้า จานผลไม้ ของตกแต่งบ้าน โคมไฟ กระเช้า เป็นต้น

ลิเกา เป็นพืชชนิดเดียวกับเฟิร์นทอดเลื้อยพันไปตามต้นไม้ มีความยาวได้หลายเมตร ลักษณะลำต้นมีสีน้ำตาล แต่ถ้าแก่จัดขอบแสงอ่อนๆ ก็จะเป็นสีดำ มีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 3-6 มิลลิเมตร พบใน สวนยางพารา และป่าดงดิบ ป่าเสม็ด ป่าผลัดใบ ป่าผลัดใบผสมทั่วไป นำมาใช้ในงานหัตถกรรมเครื่องจักสาน ได้แก่ กระเช้า เขียนหมาก ของตกแต่งบ้าน งานประติมากรรม ของที่ระลึก ต้องใช้การขึ้นโครงไม้ไผ่ หรือหวายเป็นโครงสร้าง

เตยหนาม เป็นพืชที่อยู่ตามพื้นที่ดิน มีทรายปนดิน แชะอยู่ในสภาพพื้นที่ริมลำธาร หรือป่าเนื้อใบนัมแข็งแรง นำมาใช้ในงานหัตถกรรมเครื่องจักสาน ได้แก่ เสื่อปูลาด กระสอบนั่ง หมวก กระเป่า เป็นต้น

กำนรูปถาชิ เป็นพีชอยู่บริเวณชุ่มน้ำ หรือพื้นที่ ที่มีแองน้ำ ลักษณะขยายพันธ์ จะอาศัยลมพัดพาการขยายพันธ์ ขนาดของลำต้นกว้าง 1-2 เซนติเมตร ความยาวประมาณต้นละ 2 เมตร นำมาใช้ในงานหัตถกรรมเครื่องจักสาน ได้แก่ กระเป๋า ตะกร้า ก่องใส่ของ เป็นต้น

วัสดุโครงสร้างเฟอร์นิเจอร์ทั่วไป งานไม้ ไม้เป็นวัสดุที่มีอยู่ทั่วไป หาได้ง่าย ราคาไม่แพง และสามารถใช้ทำเฟอร์นิเจอร์ได้เป็นอย่างดีโดยเลือกใช้ตามลักษณะของเนื้อไม้ ปัจจุบันนิยมนำเอาไม้มาใช้ทำเฟอร์นิเจอร์กันมากเพราะคงทนถาวร มีอายุการใช้งานได้นาน สวยงาม ราคาไม่แพงนัก และมีน้ำหนักเบา

งานเหล็กโลหะ โลหะที่ใช้เฟอร์นิเจอร์ หรือประกอบในเฟอร์นิเจอร์มีมากมาย และมีขนาดต่างๆกัน ตัวอย่างเช่น

- เหล็กสี่เหลี่ยมกลางขนาดต่างๆกัน
- เหล็กสี่เหลี่ยมตันขนาดต่างๆ
- เหล็กแบนตันขนาดต่างๆ
- เหล็กฉากขนาดต่างๆกันตามความหนาของเหล็ก
- เหล็กกลมกลางขนาดต่างๆ
- ทองเหลืองตันขนาดและหน้าตัดแบบต่างๆ เช่น แบน หรือ เป็นแผ่นกลม สี่เหลี่ยม หกเหลี่ยม แปดเหลี่ยม ฯลฯ

- ทองแดงขนาดและหน้าตัดแบบต่างๆ เช่นเดียวกับทองเหลือง
- ทองเหลืองกลางชุบโครเมียมขนาดต่างๆ
- อะลูมิเนียมตันขนาดต่าง
- อะลูมิเนียมกลางชุบโครเมียมหรือเคลือบสีผิวขนาดต่างๆ
- เหล็กปลอดสนิมชนิดตันและแผ่นขนาดและหน้าตัดต่างๆ.
- เหล็กปลอดสนิมชนิดกลาง
- โลหะชนิดต่างๆ ใช้ทำเป็นลวดลายตามรูปแบบที่กำหนดขึ้น

10. การออกแบบลวดลายและจิตวิทยาการใช้สี

การออกแบบลวดลายเป็นผลงานของมนุษย์ที่แฝงไปด้วยศิลปวัฒนธรรมอันปราณีตละเอียดอ่อนบ่งบอกถึงความแปลกใหม่ที่สะสมมาจากประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมอันก่อให้เกิดเอกลักษณ์ของชุมชนเชื้อชาติขอแต่ละบุคคลในแต่ละสังคมและเป็นสื่อที่สามารถศึกษาถึงวิถีชีวิตวัฒนธรรม ประเพณีในเชิงประวัติศาสตร์ได้ทางหนึ่ง ลวดลายที่ได้รับจากการออกแบบ โดยนักออกแบบที่มีความแตกต่างกัน หรือแม้แต่วลวดลายในแต่ละช่วงเวลาแต่ละสมัย ก็มีความแตกต่างกันตาม สมัยนิยมนั้น การออกแบบลวดลายมีความสำคัญ โดยเข้าไปเป็นส่วนประกอบในการสร้างงานแทบทุก ประเภทโดยเฉพาะการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆเช่นการออกแบบลวดลายบนเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายลวดลายทอจักสาน ลวดลายภาชนะลวดลายฉลุ ฯลฯ จะเห็นได้ว่าหากเราเป็น

ผู้บริโภค และต้องตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ลวดลายเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ผู้บริโภคจะ ให้นำมาพิจารณาตัดสินใจตามรสนิยมค่านิยมหรือสมัยนิยมความสวยงามที่ตนเองพึงพอใจ ซึ่งชอบ ฉะนั้นลวดลายจึงได้มีส่วนสำคัญในธุรกิจการจัดจำหน่าย โดยเฉพาะสินค้าที่มีการแข่งขันสูง ฉะนั้นหาก ได้ทำการศึกษาข้อมูลการออกแบบลวดลาย และฝึกปฏิบัติสร้างงานให้กลุ่มเป้าหมาย หรือ ผู้ใช้เกิด ความพึงพอใจ ซึ่งชอบ ก็สามารถที่จะนำมาใช้ประกอบอาชีพอิสระได้อาชีพหนึ่ง (อ้างอิงจาก พิณาลิน สาริยา 1 2535)

- ประเภทของการออกแบบลวดลาย

การออกแบบลวดลายที่พบเห็นอยู่โดยทั่วไปจากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเภทของ ลวดลาย ตามลักษณะของลวดลายที่ปรากฏตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้จัดแบ่งประเภทของการ ออกแบบลวด ลายไว้ 4 ประเภทใหญ่ๆ โดยมุ่งให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจประเภทของการออกแบบ ลวดลายในรูปแบบ ต่างๆ ได้โดยง่าย ดังนี้

1. ประเภทของลวดลายตามลักษณะรูปแบบการจัดวาง
2. ประเภทของลวดลายตามลักษณะรูปแบบพื้นที่
3. ประเภทของลวดลายตามลักษณะรูปแบบแนวความคิดการสร้างงาน
4. ประเภทของลวดลายตามลักษณะรูปแบบงานที่นำไปใช้

ประเภทรูปแบบของการจัดวาง มุ่งเน้นให้ได้เข้าใจประเภทของการออกแบบ ลวดลาย ในเรื่องความแตกต่างของการ กำหนดพื้นที่ทิศทางและขนาดของลวดลายให้ปรากฏเป็น รูปแบบที่มีแนวทางการกำหนดต่างๆ ดังนี้

- (1) ลวดลายรูปแบบแถบหรือเส้นแนวนอน-ตรง (Horizontal Lines) เกิดจากการ จัดวางลวดลาย ราบขนานกับพื้นผิวงานในลักษณะเรียบตรง
- (2) ลวดลายรูปแบบแถบหรือเส้นแนวนอน-ซิกแซ็ก (Horizontal-Zigzag Line) เกิด จากการจัดวางลวดลาย ขนานกับพื้นผิวงานในลักษณะซิกแซ็ก หรือหยัก
- (3) ลวดลายรูปแบบแถบ หรือเส้นแนวนอน-โค้ง (Horizontal - Curved Lines) เกิดจากการจัดวางลวดลาย ขนานกับพื้นผิวงานในลักษณะโค้ง
- (4) ลวดลายรูปแบบแถบ หรือเส้นแนวตั้ง-ตรง (Straight Lines) เกิดจากการ จัด วางลวดลาย ตั้งฉากกับพื้นผิวงานในลักษณะเรียบตรง
- (5) ลวดลายรูปแบบแถบหรือเส้นแนวตั้ง-ซิกแซ็ก(Straight-Zigzag Lines) เกิดจาก การจัดวางลวดลาย ตั้งฉากกับพื้นผิวงานในลักษณะซิกแซ็ก หรือหยัก
- (6) ลวดลายรูปแบบแถบ หรือเส้นแนวตั้ง-โค้ง (Straight-Curved Lines) เกิดจาก การจัดวางลวดลาย ตั้งฉากกับพื้นผิวงานในลักษณะโค้ง
- (7) ลวดลายรูปแบบแถบ หรือเส้นแนวเฉียง-ตรง (Diagonal- Straight Lines) เกิด จากการจัดวางลวดลายเบี่ยงเบนจากเส้นตั้งฉากไปในทิศทางหนึ่งในลักษณะทางเรียบตรง

(8) ลวดลายรูปแบบแถบ หรือเส้นแนวเฉียง- ซิกแซ็ก (Diagonal- Zigzag Lines) เกิดจากการจัดวางลวดลายเบี่ยงเบนจากเส้นตั้งฉากไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ในลักษณะซิกแซ็กหรือหยัก

(9) ลวดลายรูปแบบแถบ หรือเส้นแนวเฉียง-โค้ง (Diagonal-Curved Lines) เกิดขึ้นจากการจัดวางลวดลายเบี่ยงเบนจากเส้นตั้งฉากไปในทิศทางหนึ่งในลักษณะโค้ง

- ประเภทของลวดลายตามลักษณะรูปแบบพื้นที่

ประเภทรูปแบบพื้นที่ที่ผู้เขียนมุ่งให้ผู้อ่านได้เข้าใจประเภทของการออกแบบลวดลายในเรื่องจัดวางลวดลายให้เต็มตามพื้นที่ที่กำหนด ให้การออกแบบลวดลายในรูปแบบนี้จะต้องมีการวางแผนจัดแบ่งพื้นที่ต่างๆ ที่ลงตัวเสียก่อนเพื่อสร้างลวดลายให้เหมาะสมกับพื้นที่แต่ละส่วนเช่นการกำหนดพื้นที่ จุดสนใจหรือจุดเด่นของลวดลาย ว่าควรกำหนดไว้ที่ใดลวดลายตรงส่วนมุมลวดลายส่วนขอบลวดลาย ตรงส่วนกลางจะออกแบบอย่างไรให้ผสมผสานกับส่วนอื่นๆ ได้อย่างลงตัวฉะนั้นจะเห็นได้ว่าลวดลาย ในรูปแบบพื้นที่จะมีวิธีการสร้างงานที่ยุ่ยากกว่าในรูปแบบแถบลวดลายรูปแบบพื้นที่สามารถแบ่งเป็น รูปแบบเหลี่ยมและวงตามลักษณะของพื้นที่ที่เราคิดเพื่อให้เกิดความสะดวกต่อการจัดแบ่งพื้นที่การ ออกแบบลวดลายให้เกิดความเหมาะสมสวยงามให้แก่ส่วนของพื้นที่ได้ดังนี้

1. ลวดลายรูปแบบพื้นที่สี่เหลี่ยม(Corner)เกิดจากการสร้างลวดลายลงในพื้นที่ที่มีเหลี่ยมมีมุม (Angle) ในลักษณะต่างๆ เป็นตัวกำหนดขอบเขตของลวดลายให้เหมาะสมสวยงามละลงตัวเช่นสี่เหลี่ยมด้านเท่า สี่เหลี่ยมผืนผ้า สี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ห้าเหลี่ยม หกเหลี่ยม แปดเหลี่ยม เป็นต้น

2. ลวดลายรูปแบบพื้นที่เกิดจากการสร้างลวดลายลงบนพื้นที่ที่เส้นโค้งเป็นส่วนประกอบสำคัญในการกำหนดขอบเขตของลวดลายให้เหมาะสม สวยงาม และลงตัวเช่นวงกลม ครึ่งวงกลม วงรี ครึ่งวงรี เป็นต้นลวดลายรูปแบบพื้นที่ตามทีผู้เขียนจัดแบ่งไว้เป็น 2 ประเภทคือรูปแบบพื้นที่เหลี่ยมและรูปแบบพื้นที่วงนั้นผู้สร้างงานออกแบบ อาจจะต้องพบกับรูปแบบพื้นที่ นอกเหนือจากนี้ได้อีกได้แก่พื้นที่รูปร่างธรรมชาติพื้นที่อิสระซึ่งหากผู้สร้างงานออกแบบลวดลายประเภทนี้ควรจะกำหนดพื้นที่ ให้เป็นพื้นที่ในการสร้างลวดลายรูปแบบเหลี่ยมนั้นๆ รวมทั้งส่วนอื่นๆ ด้วย เช่นกันจากการศึกษาวิเคราะห์ ลวดลาย ประเภทรูปแบบการจัดวางพบว่าลวดลายรูปแบบแถบหรือลวดลายรูปแบบเส้นเมื่อนำมาเชื่อมต่อสัมพันธ์กัน ก็จะทำให้เกิดลวดลายใหม่ๆ ในลักษณะพื้นที่ต่างๆ ได้ส่วนลวดลายรูปแบบพื้นที่ส่วนใหญ่จะต้องประกอบด้วยลวดลายรูปแบบแถบเส้นหรือเส้นเพื่อเป็นพื้นที่ส่วนที่ช่วยให้เกิดจุดสนใจ

- **ประเภทรูปแบบงานที่นำไปใช้** การออกแบบลวดลาย ที่นำไปใช้งานเรื่องความแตกต่างของลวดลายที่นำไปใช้ประโยชน์กับงานแต่ละประเภท ได้เหมาะสมจากการวิเคราะห์ได้จัดหมวดหมู่ดังนี้

1. ลวดลายผ้า หมายถึง ลวดลายที่ออกแบบเพื่อใช้ประโยชน์ในการพิมพ์ลวดลายผ้าให้เกิดความแปลกใหม่ สวยงาม ร่วมสมัย ทั้งลวดลายและสีสันทนาการออกแบบลวดลายผ้าจะต้องคำนึงถึงการนำไปพิมพ์เพื่อให้ได้ผ้าจำนวนมากๆ ซึ่งลวดลายต้องสามารถต่อเนื่องสัมพันธ์กัน

2. ลวดลายทอ - จักสาน หมายถึง ลวดลายที่ออกแบบเพื่อใช้ประโยชน์ในการทำเครื่อง จัก สานถัก-ทอ ให้เกิดความแปลกใหม่สวยงามร่วมสมัยทั้งลวดลายและสีสันทอแบบลวดลายทอ จักสานจึงต้องคำนึงถึงการใช้งานในรูปแบบต่างๆ เช่นลวดลายสานตะกร้าลวดลายทอเสื่อลวดลายจัก สานกระเป่า ลวดลายทอผ้าไหม ลวดลายทอผ้าฝ้าย เป็นต้น

3. ลวดลายฉลุ หมายถึง ลวดลายที่ออกแบบเพื่อใช้ประโยชน์ในการนำบางส่วนของ วัสดุ ประเภทต่างๆ ออกแบบเพื่อให้โปร่งแสงเกิดความแปลกใหม่ สวยงาม ร่วมสมัย ทั้งลวดลาย สีสันท และ การทรงตัวที่ดีการออกแบบลวดลายฉลุจึงต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องสัมพันธ์ในส่วนต่างๆ ของลวดลาย

4. ลวดลายภาชนะ หมายถึง ลวดลายที่ออกแบบเพื่อตกแต่งภาชนะรูปทรงต่างๆ ให้เกิด ความแปลกใหม่ สวยงาม ร่วมสมัย ทั้งลวดลาย สีสันท ได้แก่ ลวดลายถ้วย ลวดลายแก้ว ลวดลายชาม ลวดลายจาน ลวดลายโถข้าว ลวดลายแจกัน เป็นต้น

5. ลวดลายบรรจุภัณฑ์ หมายถึง ลวดลายที่ออกแบบเพื่อตกแต่งบรรจุภัณฑ์ หีบห่อ รูปแบบ ต่างๆ ให้เกิดเอกลักษณ์จุดเด่นขึ้น นอกเหนือจากการออกแบบรูปทรงข้อความตามข้อกำหนดต่างๆ เช่นการออกแบบลวดลายถุงสำหรับใส่ผ้าไหมลวดลายควรสอดคล้องกับสินค้าที่จำหน่ายและ เป็น เอกลักษณ์โดยช้ลวดลายผ้ามัดหมี่ ซึ่งเป็นจุดเด่นของผ้าไหมตกแต่งส่วนตัวของบรรจุภัณฑ์ให้เหมาะสม

6. ลวดลายเครื่องประดับหมายถึงลวดลายที่ออกแบบเพื่อประกอบกับการออกแบบ เครื่องประดับ รูปแบบต่างๆ เพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ สวยงาม ร่วมสมัย ได้แก่การออกแบบลวด ลายสร้อยคอลวดลายสร้อยแขน ลวดลายกำไล ลวดลายต่างหู ลวดลายแหวน เป็นต้น

7. ลวดลายตกแต่งสถาปัตยกรรม หมายถึง ลวดลายที่ออกแบบเพื่อใช้ประดับตกแต่ง อาคารสถานที่ ในส่วนต่างๆ เพื่อเพิ่มความปราณีต สวยงามได้แก่ ลวดลายไม้แกะสลัก ลวดลายปูน ปั้น ลวดลายหล่อ โดยคำนึงถึงส่วนของพื้นที่ของอาคารสถานที่ที่จะนำลวดลายไปใช้การออกแบบลวด ลายประตู ลวดลายหน้าต่าง ลวดลายเสา ลวดลายเชิงบัว

8. ลวดลายสิ่งพิมพ์ หมายถึง ลวดลายที่ออกแบบเพื่อตกแต่งสิ่งพิมพ์รูปแบบต่างๆ เพื่อเพิ่ม ความน่าสนใจนอกเหนือจากเนื้อหา ข้อกำหนดต่างๆ เช่นการออกแบบลวดลายปกหนังสือ ลวดลาย กระดาษ เขียนลวดลายซองจดหมาย ลวดลายการ์ด ลวดลายแผ่นพับ โครงสร้างของงานออกแบบ ลวดลาย (Decorative Desing Stucture) โครงสร้างของงานออกแบบลวดลายประเภทต่างๆแล้ว พบว่าผลงานออกแบบลวดลายทุก ประเภทสามารถแบ่งโครงสร้างในการออกแบบลวดลายโครงสร้าง ได้ 2 โครงสร้างใหญ่ๆ คือโครงสร้าง ทางความคิด (Conceptual Structure) และโครงสร้างทาง กายภาพ (Physical Structure) แต่จะแตกต่างกันในรายละเอียดของโครงสร้างเท่านั้นซึ่งส่วน รายละเอียดของโครงสร้างการออกแบบลวดลาย แต่ละประเภทซึ่งมีความแตกต่างกัน แบ่งตาม ประเภทดังนี้

- โครงสร้างทางความคิด หมายถึง ส่วนประกอบในการสร้างงานออกแบบลวดลาย ประเภท ความคิดในแนวทางต่างๆ จากการศึกษา และวิเคราะห์แบ่งตามโครงสร้างทางความคิดไว้ได้แก่

ความคิดภายใน ความคิดภายใน หมายถึง ความคิดของผู้สร้างงานออกแบบลวดลายที่เกิดจากประสบการณ์ ที่ได้พบได้เห็น ได้สัมผัส และเร้าให้เกิดความคิดสร้างมโนภาพ หรือภาพพจน์ในสมองอาจเป็นความคิด ที่ได้เกิดขึ้นฉับพลันตามอำนาจจิตใจของผู้สร้าง (Intution) รูปแบบที่ปรากฏ มักจะเป็นรูปแบบที่เรียบง่ายหรือเป็นรูปแบบเบื้องต้นเฉพาะของผู้สร้างผลงานการออกแบบแต่ละคน แตกต่างกันไป

ความคิดตามลำดับ หมายถึง ความสามารถของผู้สร้างงานออกแบบลวดลายจากข้อมูล จาก การศึกษาค้นคว้านำมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ให้เกิดรูปแบบใหม่ขึ้นตามวิธีการการสร้างงาน แล

ความคิดพลิกแพลง หมายถึง ความสามารถของผู้สร้างงานออกแบบลวดลายในการลด สกัดตัด ทอนต่อเติมหรือเปลี่ยนแปลงให้เกิดรูปแบบที่แปลกใหม่ สวยงามสอดคล้องกับการนำไปใช้ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ความคิดเกี่ยวกับเทคนิควิธีการ หมายถึง ความพยายามของผู้สร้างงานออกแบบ ลวดลายใน การที่จะแสวงหาเทคนิควิธีการ เพื่อประกอบในการสร้างผลงานออกแบบลวดลายที่มี คุณภาพเกิด ความพึงพอใจต่อผู้ดู หรือกลุ่มเป้าหมายผู้ใช้ผลงานลวดลายนั้นๆ

- โครงสร้างทางกายภาพ หมายถึง ส่วนประกอบในการสร้างงานออกแบบลวดลาย ประเภท วัสดุ-อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างผลงาน (พินาติน สาริยา12535 หน้า7) ส่วนประกอบ ทาง กายภาพในการออกแบบลวดลายได้แก่ ระบายรองรับ อุปกรณ์การเขียน สี อุปกรณ์

ระบายรองรับ หมายถึง พื้นผิวซึ่งมีลักษณะขนาดแตกต่างกัน ตามที่ผู้สร้างต้องการ ระบาย เป็นส่วนประกอบของโครงสร้างทางกายภาพอันดับแรกที่ทำให้เกิดลวดลายสามารถมองเห็น ได้ระบาย รองรับส่วนมากต้องมีผิวเรียบเพื่อความชัดเจน และสะดวกในการสร้างลวดลาย

อุปกรณ์การเขียน หมายถึง เครื่องมือที่ใช้สำหรับขีดเขียนเพื่อให้ปรากฏเป็นลวดลาย ตาม ความคิดของผู้สร้างผลงาน เพื่อให้ได้ลวดลายที่สวยงาม สอดคล้องกับประโยชน์ใช้สอย

สีและอุปกรณ์ หมายถึง สีและเครื่องมือที่ใช้กับสีประเภทต่างๆ เพื่อเพิ่มสีสันความ สวยงาม ของลวดลายให้ปรากฏเด่นชัดดึงดูดใจผู้พบเห็นมากยิ่งขึ้นเมื่อโครงสร้างทางความคิดและ โครงสร้าง ทางกายภาพดังที่กล่าวมาแล้วผสมผสานกันกับประสบการณ์ความคิดสร้างสรรค์ และ เทคนิควิธีการ ของผู้สร้างผลงานก็จะก่อให้เกิดลวดลายขึ้นตามวัตถุประสงค์ของผู้สร้างผลงานออก แบบลวดลาย

สี (color) ส่วนประกอบของการเห็นสี ช่วยให้การมองเห็นวัตถุชัดเจน มีน้ำหนักอ่อนแก่ นำสนใจแบ่งออกเป็น 2 จำพวกใหญ่ๆ คือ

1. สีที่เห็นตามธรรมชาติ เช่น สีดอกไม้ หิน ดิน

2. สีที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ภาพโฆษณา ไฟสี สีน้ำมัน

เมื่อเราเห็นสีเรามักสนใจกับความเข้มกับความส่องสว่างของมัน ซึ่งก็มีน้ำหนักอ่อนแก่นั่นเอง พอจะสรุปการเห็นสีได้เป็น 3 ประการ คือ ค่าของสีหรือสีแท้ (Hue) น้ำหนักอ่อนแก่ของความเข้มของสี (Value) และความแรงของสี (Chroma) สมบัติเหล่านี้จะสร้างให้มีความรู้สึกกว่าสีเหล่านั้นให้ความรู้สึกตื่นเต้น (สีร้อน) หรือให้ความรู้สึกสงบเยียบ (สีเย็น)

คุณสมบัติของสี จำแนกได้ดังนี้

- อิทธิพลที่มีต่อความรู้สึก
- ขนาดสีอ่อนทำให้สิ่งของใหญ่ขึ้น
- น้ำหนัก สีอ่อน สีเย็นทำให้รู้สึกเบา สีเข้มทำให้รู้สึกหนัก
- ความแข็งแรง สีร้อนทำให้รู้สึกแข็งแรงมาก
- สีเย็น สีเข้ม ทำให้รู้สึกแข็งแรงเล็กน้อย
- อุณหภูมิ สีร้อนให้ความร้อน ไม่สบายใจ สีเย็นให้ความรู้สึกสบายใจ

คุณสมบัติของสีจำแนกได้ดังนี้

จิตวิทยาสีที่มีผลต่ออารมณ์และจิตใจมนุษย์

- สีเหลือง – แสดงความไพบุลย์, ไร่ร้างแจ่มใส, สนุกสนาน
- สีเหลืองสด – แสดงความรุ่งเรือง, ตื่นเต้น, มั่งคั่งสมบูรณ์
- สีเหลืองอ่อน – แสดงความสะอาด, ความสว่าง, เบิกบาน
- สีส้ม – แสดงความมีอำนาจ, ตื่นเต้น, สง่าภาคภูมิใจ
- สีส้มตาล – แสดงความคุ้มครองป้องกัน
- สีแดง – แสดงความตื่นเต้น, มั่นคง, ขวัญกลุ่มหลง
- สีแดงเข้ม – แสดงความสง่าผ่าเผย, ความปิติอิ่มเอิบ
- สีดอกกุหลาบ – แสดงความสดชื่น, กระจ่มกระชวย, อ่อนหวาน
- สีเขียว – แสดงความสดชื่น, กระจ่มกระชวย, พักสหายตา
- สีเขียวอ่อน – แสดงความสว่างสดชื่น, เบิกบาน, สดใส
- สีนํ้าเงิน – แสดงความสงบลึกกลับ
- สีนํ้าเงินอมเขียว – แสดงความมีเสน่ห์
- สีเทาปานกลาง – แสดงความนิ่งเฉย, สงบ
- สีม่วง – แสดงความสงบ, ความเป็นจริง, สง่างาม, ภาคภูมิใจ
- สีดำ – แสดงความทุกข์, การทำนาย, ความทึบ, ความมืด
- สีขาว – แสดงสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์, ความเบิกบาน

สีในแง่ของจิตวิทยา (Psychological Aspects Of Colours) จากการที่เรามองเห็นสีต่างๆ นั้นทางจิตวิทยาถือว่าเป็นสิ่งเร้า (Stimulus) ทำให้เกิดการตอบสนอง (Response) ขบวนการ

ของสิ่งเร้าที่มีอิทธิพลต่อระบบประสาทของมนุษย์มากสามารถจะเปลี่ยนอารมณ์ นิสัยใจคอและพฤติกรรมของมนุษย์ได้

สีเป็นสิ่งเร้าภายนอก (Extenal Stimuls) ที่มนุษย์รับได้จากจัดขุสัมผัส (Visuslperception) และก่อให้เกิดความรู้สึกต่างๆกัน เช่น ตื่นตาตื่นใจ กระวนกระวาย สดชื่น เศร้าหมอง นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดการลวงตา (Optical illusion) ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในความรู้สึกของมนุษย์โดยส่วนใหญ่เหมือนกัน มีนักจิตวิทยาหลายท่านได้ศึกษาและทำการทดลองซึ่ง (Mainland,Color Fundamementals Mcgraw-Hill Book Company:) ได้รวบรวมและสรุปได้ดังนี้

สีอุ่น (Warm Color) ได้แก่สีเหลือง สีแสด สีแดง จะให้ความรู้สึกที่พิเศษ (Positiv) ก้าวร้าว ลึกกลับ เร้าให้เกิดอารมณ์ตื่นเต้นอยู่เสมอถ้าเปรียบเทียบกับสีเย็น (Cool Color) คือสีม่วง น้ำเงิน สีเขียว สีเย็นจะให้ความรู้สึกตรงกันข้าม คือความสันโดษ ความนิ่งเฉย ความเยียบสงบ

การใช้สีร่วมกันนิยมใช้ในแง่ต่อไปนี้

- ใช้สีตัดกัน
- ใช้สีกลมกลืนกัน
- ใช้สีเดียว แต่มีคุณค่าความอ่อนแก่

ลักษณะและสัญลักษณ์ของสี สีจะก่อความรู้สึกต่างๆ กัน มนุษย์จึงได้ให้ลักษณะของสีแต่ละความหมายของสัญลักษณ์ของสีไว้ต่างๆ กันดังนี้

- สีแดง เป็นสีที่โคม่าจัดสุด (Strangest Chrome) เป็นสีที่แสบตามากที่สุด เป็นสีที่แสดงความก้าวร้าว ความร้อนแรง ความตื่นเต้น

- สีเหลือง เป็นสีที่มีความสว่าง (Luminosity) สีเหลืองสดเป็นสีที่แสดงความสดชื่นชมชีวิตชีวาในอารยะธรรมคริสต์เตียนตะวันตก สีเหลืองเป็นสีที่แสดงถึงความศักดิ์สิทธิ์

- สีเทา เป็นสีที่รู้สึกเศร้าหมอง ความเย็นชา มักใช้เป็นสีที่แสดงถึงความเศร้าโศก ความกลัว ความมืดมัว ความแก่ชรา

- สีน้ำเงิน เป็นสีเรียบๆ แสดงถึงความเยือกเย็น สง่าผ่าเผย ว่างเวง สงบเยียบ ลึกซึ้ง ในทางศาสนาสีน้ำเงินแสดงถึงความหวัง

- สีม่วง เป็นสีที่แสดงถึงความเยือกเย็นและความสงบ บางครั้งสีม่วงทำให้เมื่อยสายตา

- สีเขียว มรลักษณะคล้ายสีน้ำเงินให้ความรู้สึกค่อนข้างที่จะเป็นกลาง แต่ให้ความรู้สึกสงบมากกว่าที่จะกระตือรือร้น บางครั้งให้ความรู้สึกชุ่มชื้น แสดงถึงความรุ่งเรือง ความเป็นเด็ก ความหวังความซื่อสัตย์

- สีส้มหรือสีแสด เป็นสีที่เร้าใจ ให้ความรู้สึกอบอุ่นค่อนข้างร้อนแรงและบาดตา แสดงถึงความรุ่งโรจน์ และ มั่นคง

- สีชมพู เป็นสีที่งดงามให้ความรู้สึกร่าเริง บริสุทธิ์และไร้เดียงสา เป็นสีที่แสดงถึงเกียรติยศ อำนาจ ความเป็นผู้ดี บางครั้งก็แสดงถึงความเสียใจอันยิ่งใหญ่

- สีน้ำตาล ให้ความรู้สึกอบอุ่น แห้งแล้ง มั่นคงและเศร้า

- สีขาว เป็นสีสว่างให้ความรู้สึกบริสุทธิ์ สันติภาพ ความซื่อสัตย์
- สีดำ เป็นสีที่ให้ความรู้สึกเงียบเหงา ความเศร้าใจ

สีอบอุ่น (Warm Color) เป็นสีที่มีช่วงคลื่นยาว (Long Wavelength Color) คือสีแดงสีเหลืองและสีเชิงประกอบด้วยสีแดงสีเหลืองอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองผสมอยู่มากกว่า สีอบอุ่นเมื่อจ้องมองจะให้ความรู้สึกคลื่นเข้ามาใกล้

สีเย็น (Cool Color) เป็นสีที่มีช่วงคลื่นสั้น (Short Wavelength Color) คือสีเขียวและสีน้ำเงินและสีเชิงประกอบด้วยสีเขียวและสีน้ำเงินอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองผสมอยู่มากกว่า สีเย็นเมื่อจ้องมองจะรู้สึกคลื่นถอยออกห่างออกไป

- สีที่จะช่วยให้ทัศนวิสัยแจ่มใสที่สุดได้แก่
- สีอ่อนตัดกับสีแก่
- สีสดใสตัดกับสีสดใส
- สีอ่อนตัดกับสีเย็น
- สีสามารถทำให้เห็นว่า เข้ามาใกล้หรือห่างออกไปกว่าปกติ สีอุ่นได้แก่ สีแดง สีส้ม สีเหลือง ดูแล้วคล้ายกับว่าเข้ามาใกล้กับตัวผู้ดู เมื่อใช้สีเข้มจัดจับคู่กับสีอ่อนจัด จะทำให้เห็นเด่นชัดทันที และมีชีวิตชีวามากกว่าที่มีค่าของความใกล้เคียงกัน สีอุ่น (Warm Color) เหมาะสำหรับใช้อุปกรณ์และเครื่องมือ เครื่องใช้สำหรับเด็กเพราะเป็นสีที่มีความสะอาด ไร้ความรู้สึกสามารถมองเห็นได้ชัดเจนตรงกันข้ามหากใช้สีร้อนที่มีปริมาณน้อย ร่วมกับสีเย็นที่มีปริมาณมากกว่าอาจทำให้เกิดความรู้สึกเยือกเย็นได้เช่นกันสียังสามารถกระตุ้นทางด้าน"รส"(Taste)และ"กลิ่น"(Smell) ได้คือสีน้ำเงิน มองดูแล้วมีรสหวาน สีส้ม มองดูแล้วเหมือนสิ่งทีรับประทานได้สีชมพู สีน้ำเงินลาเวนเดอร์ สีเหลืองและสีเขียว มองดูแล้วเหมือนมีกลิ่นนอกจากนั้น สียังสามารถบอกสถานะต่าง ๆ ได้ เช่นสีแดง เข้ม สีน้ำตาล จะกระตุ้นความแข็งแรงของภาพที่เกี่ยวกับโลโก้และหนังสือสัตว์สีทอง สีเงิน และสีดำ จะเกี่ยวข้องกับด้านชื่อเสียงและฐานะความมั่นคงจะเห็นได้ว่าสีมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อจิตใจ อารมณ์ความรู้สึกของคนเรา สียังมีอิทธิพลต่อ การไหลเวียนของโลหิตคือ โลหิตจะไหลเวียนสูงขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อดูแสงสีน้ำเงิน เขียว เหลือง ส้มและแดงตามลำดับซึ่งสีแดงทำให้การไหลเวียนของโลหิตสูงที่สุด อิทธิพลของสีต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้อิทธิพลของสีที่มีต่อความรู้สึก

Size ทำให้ดูใหญ่ขึ้น

สีเข้มทำให้ดูเล็กลง

Weight สีอ่อน สีเย็น ทำให้รู้สึกเบา

สีเข้ม ทำให้รู้สึกหนัก

Strength สีร้อนทำให้รู้สึกแข็งแรงมาก

สีเย็น สีเข้ม ให้ความรู้สึกแข็งแรงน้อย

Temperature สีร้อนให้ความรู้สึกร้อน ไม่สบายใจ

สีเย็นให้ความรู้สึกเย็น สบายใจ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตัวอย่างกรณีศึกษาศิลปะการแสดงโนราเพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย จากการวิจัยเรื่องศึกษาศิลปะ อัตลักษณ์การแสดงมโนราห์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาผลิตภัณฑ์ตกแต่งที่อยู่อาศัยที่มีแนวคิดเกี่ยวข้องกับการนำศิลปวัฒนธรรมมาใช้ใน การออกแบบเพื่อนำมาประยุกต์ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยมีผลิตภัณฑ์ ตัวอย่างดังนี้

ผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย แนวคิดศิลปะการแสดงโนรา เป็นผลงานการออกแบบโดย ศิริมภา จุลนวล นำเอกลักษณ์ที่โดดเด่นมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบและเป็นการถ่ายทอดอัตลักษณ์มรดกทางวัฒนธรรมในงานออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน เป็นการศึกษาในเรื่องศิลปะการแสดงโนราเพื่อเป็นการนำเอาเอกลักษณ์ที่สะท้อนถึงโนรามาออกแบบให้เกิดความร่วมสมัย เพื่อเหมาะสมกับการตกแต่งที่พักอาศัย ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเป้าหมายสามารถรับรู้ได้ชัดเจนมาใช้เป็นแนวคิดในการออกแบบ โดยออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับตกแต่งห้องรับแขกตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย จึงนำมาสู่แนวคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างบรรยากาศให้ห้องรับแขก โดยให้ผลิตภัณฑ์รู้สึกน่าศรัทธา มีความสง่างาม มั่นคง เพื่อให้เกิดความภูมิฐานแก่เจ้าบ้าน และความรู้สึกแก่แขกผู้มาเยือน โดยผลิตภัณฑ์มีความเรียบง่ายแต่แฝงด้วยรายละเอียดของการฉลุลายและความอ่อนช้อยตามอารมณ์ ความรู้สึกของโนรา ลีลาการแสดงที่มีความเข้มข้นและอ่อนช้อยในเวลาเดียวกัน ซึ่งผลิตภัณฑ์สำหรับห้องรับแขกประกอบด้วย ชุดโคมไฟแขวน 3 ขนาด สตุล และหมอนอิง เพื่อต้องการให้เกิดอารมณ์ ที่หลากหลายของโนรา และเกิดบรรยากาศเสมือนการนั่งชมการแสดง โดยชุดโคมไฟแขวนนำรูปทรงของเทริดโนราซึ่งเป็นของสูง และมีเอกลักษณ์ ที่โดดเด่นมาเป็นแนวคิดในการออกแบบซึ่งมีความ เหมาะสมไม่ขัดแย้งกับความเชื่อ สำหรับวัสดุที่ใช้ในการออกแบบ โคมไฟและสตุลเป็นวัสดุประเภทโลหะซึ่งมีความคงทนแข็งแรง

ศิริมภา จุลนวล. / " โครงการศึกษาศิลปะการแสดงโนราเพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย. " / **ปริญญาศิลปมหาบัณฑิต/ ภาควิชาออกแบบผลิตภัณฑ์/คณะมัณฑนศิลป์/ มหาวิทยาลัยศิลปากร, /2556.**

ศึกษาและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมงานจักสานประเภทผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกของตกแต่งและเครื่องเรือน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นผลงานการออกแบบโดย วุฒิชัย วิภาทานัง ผู้วิจัยได้กล่าวถึงความสำคัญและคุณค่าของศิลปหัตถกรรมเครื่องจักสานที่เกิดขึ้นจากน้ำพักน้ำแรง และฝีมือของคนไทยเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมท้องถิ่น อีกทั้งยังเกรงว่าจะสูญหายไปตามกาลเวลา โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องจักสานที่เป็นในรูปแบบต่างๆ ที่ยังคงไม่ได้รับการพัฒนา ที่เกิดขึ้นโดยชาวบ้าน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในกรณีนี้ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะใช้ประยุกต์และพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรม ความงาม ของลวดลาย วัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่น มาทำการออกแบบและประยุกต์พัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องจักสาน ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อเป็น

การดำรงไว้ซึ่งรูปแบบของเครื่องจักสานในอดีต ให้มีความเพียงพอต่อการส่งเสริม การขายและมีรูปแบบของการใช้งานและเป็นเอกลักษณ์ของชาวท้องถิ่น รวมทั้งยังช่วยส่งเสริมให้มีการสืบสานศิลปหัตถกรรมอันประณีตและสวยงามที่แสดงถึงวัฒนธรรมอันดีงามนี้ไว้ และมุ่งเน้นประยุกต์รูปแบบผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมเครื่องจักสาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้เป็นแนวทางเพื่อขยายตลาดและเพิ่มทางเลือกใหม่ของผู้บริโภค วุฒิชัย วิภาทานัง. / การศึกษาและพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมงานจักสานประเภทผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ของตกแต่งและเครื่องเรือน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. " / **เทคโนโลยีบัณฑิต** / ภาควิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม/คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี/มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, /2559.

การประยุกต์ลวดลายจากอัตลักษณ์ผ้าทอตีนจกแม่แจ่มเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอเชิงวัฒนธรรมประเภทของตกแต่งบ้าน เป็นผลงานการออกแบบโดย ใจภักดิ์ บุรพเจตนา เป็นการนำคุณค่าความงามจากศิลปหัตถกรรมล้านนา คืออัตลักษณ์ของลวดลาย ผ้าทอตีนจกแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ มาสร้างสรรค์ประยุกต์ใช้กับผลิตภัณฑ์สิ่งทอเชิงวัฒนธรรมประเภทของ ตกแต่งบ้าน โดยพัฒนาให้มีรูปแบบที่ร่วมสมัย เหมาะสมกับวิถีชีวิตในปัจจุบัน เป็นการนำทุนทางวัฒนธรรมมาต่อ ยอดแนวคิดใหม่ จัดทำเป็นต้นแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ 5 ประเภท ได้แก่ สตุล หมอนอิง โคมไฟ สิ่งทอประดับผนัง และ โม่บาย การออกแบบลวดลายในผลิตภัณฑ์ มาจากลักษณะเด่นของผ้าทอตีนจกแม่แจ่ม โดยพัฒนาให้มีรูปแบบที่ร่วมสมัย ด้วยการนำ ลวดลายดั้งเดิม มาจัด องค์ประกอบให้เป็นโครงสร้างลวดลายใหม่ การลวดทอนรายละเอียดและออกแบบลวดลายให้มีเอกภาพ มีความ สมดุลที่สัมพันธ์กลมกลืนกัน ใจภักดิ์ บุรพเจตนา. /"การประยุกต์ลวดลายจากอัตลักษณ์ผ้าทอตีนจกแม่แจ่มเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ เชิงวัฒนธรรมประเภทของตกแต่งบ้าน. " / การออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอเชิงวัฒนธรรม / วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยศิลปากร,2559.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยเรื่อง “ศึกษาศิลปะเอกลักษณ์อาคาร และเครื่องประดับมโนราห์ในจังหวัดพัทลุง” มีจุดประสงค์เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งที่อยู่อาศัยที่สะท้อนถึงอาคาร และเครื่องประดับมโนราห์ โดยศึกษาองค์ประกอบด้านต่างๆ ของมโนราห์ เพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งที่อยู่อาศัย โดยวิเคราะห์ถึงความสำคัญเอกลักษณ์ที่สะท้อนถึงอาคาร และเครื่องประดับมโนราห์รวมถึงความสอดคล้องเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ ในลักษณะของผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านที่นำอาคาร และเครื่องแต่งกาย ของวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ เพื่อให้เกิดมีคุณค่าทางวัฒนธรรม และให้มีความร่วมสมัยเหมาะกับการใช้งานในปัจจุบัน

- 3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ตัวแทนคณะมโนราห์ และผู้ที่มีความรู้ด้านอาคาร และเครื่องประดับ ที่แสดงในจังหวัดพัทลุง ที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ตัวแทนคณะมโนราห์ และผู้ที่มีความรู้ด้านอาคาร และเครื่องประดับ ที่แสดงในจังหวัดพัทลุง ที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านอาคาร และเครื่องประดับมโนราห์

- (1) นางเอียน เมืองแก้ว คณะมโนราห์ฉำ
- (2) นางพัน มุกสิกพันธ์ คณะอรุณน้อย ศิษย์เอิบอวบ
- (3) นางศิริพร ทองทวี ตำแหน่ง วัฒนธรรม จ.พัทลุง

3.1.2 ขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอาคาร และเครื่องประดับมโนราห์

1. ผู้วิจัยได้ขอคำปรึกษา และคำแนะนำ ในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ จากผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ จำนวน 3 ท่าน โดยวิธีการเลือกแบบดุษเฉพาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

- (1) อาจารย์สมชาย เอี่ยมม่วง ผู้เชี่ยวชาญด้านผลิตภัณฑ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตเพาะช่าง
- (2) นายเนติพงศ์ ไส้สาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ และผลิตภัณฑ์ ทายาทงานช่างศิลปหัตถกรรม

(3.) นางสาวณฐา หนูพริก ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ และงานสถาปัตยกรรม บริษัท เคเอ็มไอที คอนสตรัคชั่นจำกัด

3.2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประกอบการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ขั้นตอนการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยมีขั้นตอนดังนี้

3.2.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

การวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของตัวแทนของคณะมนตรีในพื้นที่ จ.พัทลุง เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งที่อยู่อาศัยที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ของมโนราห์ จึงใช้เครื่องมือแบบสอบถามสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านเอกลักษณ์ของมโนราห์ในพื้นที่ จ.พัทลุง โดยกำหนดคำถามขึ้นโดยการสัมภาษณ์

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปวัฒนธรรมและการออกแบบผลิตภัณฑ์โดยใช้แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิการศึกษาศิลปะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ สูงสุดของผู้ตอบ แบบสอบถาม

ตอนที่2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย ที่มีผลต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์จากการศึกษาศิลปะ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดระดับคะแนนดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับที่มากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับที่มาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่3 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Questionair) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ประเด็นสำคัญของการศึกษาศิลปะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์

3.2.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริโภคที่ใช้ผลิตภัณฑ์ โดยใช้แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยถามเกี่ยวกับเพศอายุวุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่2 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์จากศิลปะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบขึ้นมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดระดับคะแนนได้ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับที่มากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับที่มาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากการศึกษาจากศิลปะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ คือค่าเฉลี่ย (Mean) ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด (Open ended Questionnaire) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับประเด็นสำคัญของการศึกษาจากศิลปะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อนำมาผลิตเป็น ผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสม หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ผู้บริโภครออยากนำเสนอ

3.2.4 การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้วยวิธีการหาความเที่ยง หรือ ความตรง (Validity) ของแบบสอบถามทั้ง 3 ชุด โดยขอความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน แล้วจึงนำกลับมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับงานวิจัย โดยผู้ทรงคุณวุฒิจะทำการพิจารณา และทำการประเมินแบบสอบถามหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับโครงสร้างหลักของเนื้อหา (IOC) ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน เกณฑ์การให้คะแนนคำถาม ของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

+1	หมายถึง	คำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0	หมายถึง	คำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์อย่างไม่ แน่ใจ
-1	หมายถึง	คำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยได้กำหนดคะแนนของคำถามในแต่ละข้อในแบบสอบถามต้องได้คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 คะแนน จึงจะถือว่าคำถามนั้น สามารถใช้ในการวิเคราะห์ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำคำถามมาทบทวน หากมีคำถามข้อใดที่ยังบกพร่อง หรือไม่ผ่านเกณฑ์การ ประเมินผู้วิจัยจะได้ดำเนินการแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยก่อนการนำไปทำการประเมินกับกลุ่มตัวอย่าง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานบัญชีศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูลสอบถามปัญหาและความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลและผู้ทรงคุณวุฒิ ในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์จากการศึกษาศิลปะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์

2. นำแบบสอบถาม พร้อมภาพร่าง (Sketch Design) นำไปสอบถามกับผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อทำการประเมินหารูปแบบพร้อมทั้งใช้คำถามแบบปลายเปิด เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีต่อรูปแบบของผลิตภัณฑ์จากการศึกษาศิลปะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อให้ผู้วิจัยได้นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ไปปรับปรุงเพิ่มเติม

3. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบเพื่อการนำไปสู่กระบวนการผลิตเป็นหุ่นจำลองต้นแบบ

4. นำแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่ได้จากการศึกษาศิลปะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ จำนวน 30 คน โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่าแบบ (Rating Scale) ด้วยคำถามที่ได้เรียงลำดับประกอบกับภาพจำลองเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. นำแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจ มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้สรุปข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาศิลปะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ ที่ได้จากการสัมภาษณ์ บันทึกด้วย และการถ่ายภาพ แล้วนำมาจัดหมวดหมู่และนำไปวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อนำไปสังเคราะห์เป็นแนวทางในการนำมาออกแบบและพัฒนาให้สอดคล้องกับผลิตภัณฑ์ร่วมสมัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้หลักวิเคราะห์โดยการ แจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) นำเสนอเป็นตารางประกอบการ บรรยายผล

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ศิลปะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อรูปแบบตัวผลิตภัณฑ์ที่ผู้วิจัย ได้ออกแบบขึ้นโดยการหาค่าสถิติโดยแบ่งออกตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลด้านศิลปะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อใช้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้วิจัยได้จากแบบสอบถามแบบตรวจสอบ (Check List) มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบการบรรยาย ผล โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

และใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ เพื่อหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับที่มากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	ความเหมาะสมในระดับที่มาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

2. ขั้นตอนการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบตัวผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการศึกษาศิลปะ ทัศนศิลป์ และเครื่องประดับมโนราห์ โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแบบ ตรวจสอบแบบ (Check list) มาวิเคราะห์หาค่า เฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบการบรรยายผล โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

และใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ เพื่อหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับที่มากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	ความเหมาะสมในระดับที่มาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

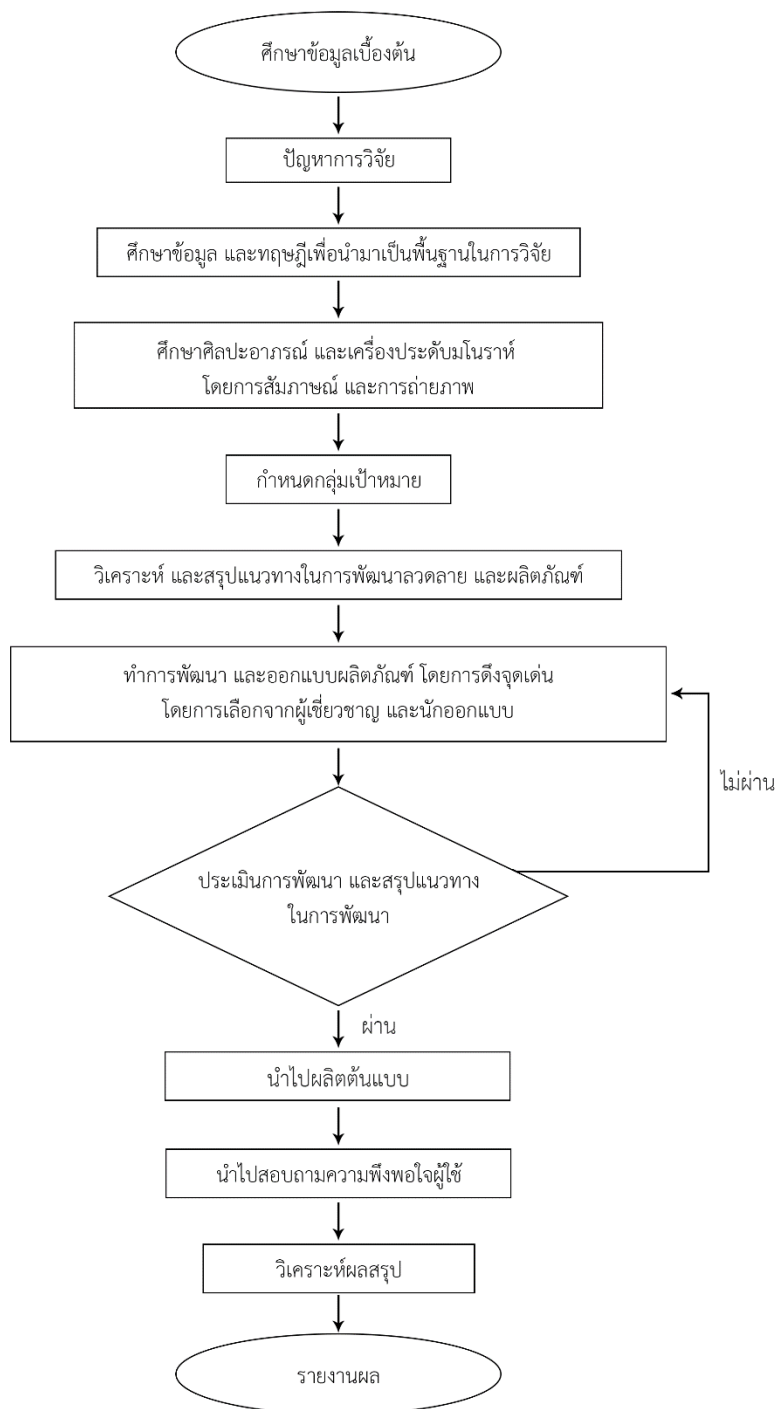
ผู้วิจัยได้เลือกใช้สถิติ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มี ต่อผล การออกแบบผลิตภัณฑ์

3.5.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ หาค่าดัชนีความสอดคล้องของ คำถามกับโครงสร้างหลักของเนื้อหา (IOC)

3.5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)
4. ระดับช่วงชั้นคะแนน เพื่อการแปรความหมาย

4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับที่มากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	ความเหมาะสมในระดับที่มาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ภาพที่ 3.1 ภาพแสดงแผนผังวิธีดำเนินการวิจัย
ภาพโดย: พิรฐา ทองคำ 2560

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาศิลปะ เอกลักษณะอาการ และเครื่องประดับโนราห์ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามที่ได้ผ่านการบวนการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความต้องการของผลิตภัณฑ์ ที่จะนำมาออกแบบตามกลุ่มเป้าหมาย และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ ประเมินความเหมาะสมในการนำมาผลิตโดยทำการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านรูปแบบอาการ และเครื่องประดับโนราห์ ตั้งแต่การเลือกใช้สี ขนาด ลวดลายของเครื่องประดับ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการออกแบบผลิตภัณฑ์

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเอกลักษณ์อาการ และเครื่องประดับโนราห์มาเป็นข้อมูลในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจและความคิดเห็น ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ที่ได้แนวความคิดมาจากเอกลักษณ์อาการ และเครื่องประดับโนราห์

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านรูปแบบอาการ และเครื่องประดับโนราห์ ตั้งแต่การเลือกใช้สี ขนาด ลวดลายของเครื่องประดับ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการออกแบบผลิตภัณฑ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหาของการศึกษาศิลปะ เอกลักษณะอาการ และเครื่องประดับโนราห์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเนื้อหาข้อมูลเบื้องต้นจากตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องเบื้องต้นก่อน จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง ใช้ลักษณะการเลือกคณะมนราห์ที่มีความเชี่ยวชาญ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจ โดยแบ่งองค์ประกอบของปัญหาออกเป็นส่วนๆ ในรูปแบบของตารางเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยต่างๆ มาวิเคราะห์เพื่อสรุปผล สามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 เรื่องคือ

- อาการ
- เครื่องประดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบสำคัญที่โดดเด่น และชัดเจนของศิลปะ เอกลักษณะอาการ และเครื่องประดับโนราห์มีดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านอาภรณ์ และเครื่องประดับที่ได้ลงพื้นที่ศึกษา

เครื่องแต่งกาย	ลักษณะ	วัสดุ	สี	ลวดลาย
<p>ประเภทเครื่องประดับ เทริด</p> 	<p>เครื่องประดับ ศิระษะ มีลักษณะ คล้ายมงกุฎ อย่าง เตี้ย มีกรอบหน้า</p>	<p>โครงสร้างด้วยไม้ไผ่ เพดานทำด้วยไม้ ทองเหลือง ยอด และหูทำด้วยไม้รัก หรือไม้ยอ บน เพดานเทริดแกะ หนังเป็นตัว ตกแต่งประดับ ลายในส่วนต่างๆ ลงรักปิดทอง หรือ ทาสีทองคำเปลว ประดับกระจก หรือเพชร</p>		<p>ลายกนก ลวดลาย สามารถดัด แปลงตาม ความ เหมาะสม และความ ทันสมัย</p>
<p>กำไลต้นแขน, กำไลปลาย แขน, กำไลข้อมือ</p> 	<p>กำไลข้อมือ วงแหวนขนาดเล็ก ข้างละหลายวง เวลาปรับเปลี่ยน ท่าจะมีเสียงดัง เป็นจังหวะ กำไลแขนสวมเพื่อ ขบรัดกล้ามเนื้อให้ ดูทะมัดทะแมง และสง่างามยิ่งขึ้น</p>	<p>เครื่องประดับที่ทำ ด้วยทองเหลืองทำ เป็นวงเล็กๆ ให้มี ลักษณะคล้ายกับ วงแหวนเล็กๆ ผู้ แสดงจะสวมใส่ กำไลที่มือและเท้า โดยจะสวมข้างละ หลายๆ วง</p>		<p>ลายกนก (ลวดลายจะมี หรือไม่มีขึ้นอยู่กับ การ ออกแบบ หรือ บางพื้นที่ไม่มีผู้ ที่ทำเครื่องเงิน ก็สามารถใช้ เป็นเครื่องเงิน ผิวเรียบก็ได้ เช่นกัน)</p>
<p>เล็บ</p> 	<p>เครื่องสวมนิ้วมือ ให้มีความโค้งงาม คล้ายกินรี สวมมือ ละ 4 นิ้วยกเว้น นิ้วหัวแม่มือ</p>	<p>สมัยก่อนทำด้วย หวาย ต่อมา ทำ ด้วยทองเหลือง เงิน หรือ สแตน เลส ต่อปลายด้วย เอ็น ร้อนลูกบิด พองาม</p>		<p>สีพื้นตามวัสดุ ไม่นิยมทำ ลวดลาย</p>

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

เครื่องแต่งกาย	ลักษณะ	วัสดุ	สี	ลวดลาย
<p>ปีก หรือหางหงส์</p> 	<p>รูปทรงคล้ายปีกนก 1 คู่ ประกอบกัน ปลายเชิงตอนขึ้น สวมทับผ้านุ่งบริเวณเอว</p>	<p>ทำด้วยเชือกควาย โลหะ หรือพลาสติกพื้นสีดำ แต่งให้เป็นทรงปีกนก 1 คู่ ประกอบกัน</p>		<p>ใช้ลูกปัดร้อย เป็นสี อ่อนเข้ม</p>
<p>เครื่องลูกปัด บ่า, ปั้งคอ หรือหัวบ่า</p> 	<p>เครื่องลูกปัดมีลักษณะเป็นสามเหลี่ยม สวมทับบนบ่า ซ้ายขวา สองข้าง</p>	<p>เครื่องลูกปัดขนาดเล็ก (เครื่องลูกปัดจะใช้ขนาดใหญ่หรือเล็ก ขึ้นอยู่กับการออกแบบ) ใช้ด้ายในการร้อยเพื่อความอ่อนและความพลิ้ว</p>		<p>ลายลูกแก้ว หรือลายข้าวหลามตัด ลวดลายสามารถดัดแปลงตามความเหมาะสมและความทันสมัย</p>
<p>พานอก หรือรัดอก</p> 	<p>เครื่องลูกปัด ร้อยเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า ใช้พันรอบอก</p>	<p>เครื่องลูกปัดขนาดเล็ก (เครื่องลูกปัดจะใช้ขนาดใหญ่หรือเล็ก ขึ้นอยู่กับการออกแบบ) ใช้ด้ายในการร้อยเพื่อความอ่อนและความพลิ้ว</p>		<p>ลายลูกแก้ว หรือลายข้าวหลามตัด ลวดลายสามารถดัดแปลงตามความเหมาะสมและความทันสมัย</p>

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

เครื่องแต่งกาย	ลักษณะ	วัสดุ	สี	ลวดลาย
<p>ปีกนกแอน</p> 	<p>สวมติดกับสังวาล อยู่ที่ระดับเหนือ สะเอวด้านซ้าย และขวา คล้าย ตาบทิศของละคร</p>	<p>เครื่องลูกปัดขนาด เล็ก (เครื่องลูกปัด จะใช้ขนาดใหญ่ หรือเล็ก ขึ้นอยู่กับ การออกแบบ) และประดับชั้น โลหะ หรือแผ่นไม้ ใส่ลวดลายที่เป็น ลายกนก</p>		<p>ลายลูกแก้ว หรือลายข้าว หลามตัด หรือ ลายดอกพิกุล และลายไทย</p>
<p>ทับทรวง หรือซัพทรวง</p> 	<p>เครื่องลูกปัด สวม ห้อยไว้ตรงอก</p>	<p>ทำด้วยแผ่นโลหะ คล้ายขนมเปียก ปูนเครื่องลูกปัด ขนาดเล็ก (เครื่อง ลูกปัดจะใช้ขนาด ใหญ่ หรือเล็ก ขึ้นอยู่กับกร ออกแบบ)</p>		<p>ลายลูกแก้ว หรือลายข้าว หลามตัด</p>
<p>เครื่องนุ่งห่ม ผ้าถุง</p> 	<p>ผ้าถุงทับชาย แล้ว รังไปเหน็บไว้ข้าง หลัง ปล่อยปลาย ชายให้ห้อยลง</p>	<p>ผ้าลายไทยหรือผ้า สีพื้น</p>	<p>ขึ้นอยู่กับพื้นที่ ที่สามารถ หาวัสดุ ได้</p>	<p>ผ้าถุงโนราที่ สวมใส่ในอดีต นั้นส่วนมาก จะเป็นผ้าลาย ไทยหรือผ้าสี พื้น สีเหลี่ยมผืนผ้า</p>
<p>หน้าเพลลา หรือหน้าเพลลา</p> 	<p>กางเกงขาวาวสี ขาว ยาวประมาณ ครึ่งหน้าแข้ง</p>	<p>การตัดเย็บเป็นตัว และมีเฉพะขา</p>	<p>ขึ้นอยู่กับพื้นที่ ที่สามารถ หาวัสดุ ได้</p>	<p>ผ้าถุงมีการ ตกแต่งปลาย ขาให้สวยงาม ทำเป็น ลวดลายดอก ดวง เช่นลาย กรวยเชิง รัก ร้อย</p>

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

เครื่องแต่งกาย	ลักษณะ	วัสดุ	สี	ลวดลาย
ผ้าห้อย 	ลักษณะ สีเหลี่ยมผืนผ้า จำนวน 3 ผืน เวลานุ่งจะใช้เชือก ร้อยหน้าผ้า ผูกไว้ บริเวณเอวปล่อย ชายลงถึงเข่า	เป็นผ้า 3 แถบ สี พื้นและปัก ลวดลาย ใช้วัสดุ เป็นผ้าซีฟอง, ผ้า กำมะหยี่, ปักลาย ลูกปัด		ลายลูกแก้ว หรือลายข้าว หลามตัด

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์เห็นว่า เครื่องแต่งกายมโนราห์แบ่งเครื่องแต่งกายออกเป็น 3 ส่วน คือ 1. เครื่องนุ่งห่ม ได้แก่ สนับเพล่า นำนุ่ง หน้าผ้า ผ้าห้อย 2. เครื่องลูกปัด จะร้อยด้วยลูกปัดสี สวมลำตัว ได้แก่ ปั้งคอ สลับเพล่า ทับทรวง สังวาล, ปั้ง และหางหงส์ 3. เครื่องประดับ ได้แก่ เทริด กำไลต้นแขน และปลายแขน ปีกนกแอ่น กำไลข้อมือ เล็บ โดยจากการแยกส่วนต่างๆ ของอาภรณ์ และเครื่องประดับนั้นเห็นได้ว่า ด้านที่โดดเด่นที่สุด และสามารถแสดงถึงเอกลักษณ์ของมโนราห์ได้อย่างชัดเจนคือ สีเส้น และ ลวดลายที่ใช้ในเครื่องประดับ การใช้สีของชุดเน้นสีที่สดใส ส่วนใหญ่เป็นสีโทนร้อน และสีโทนเย็นเล็กน้อย เพื่อให้ความรู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ สนุกสนาน และลวดลายของชุดเครื่องประดับก็มีความโดดเด่นอยู่เหมือนกัน ลวดลายจะเป็นลักษณะของรูปทรงเลขาคณิตเป็นสีเหลี่ยมปลายตัด สามเหลี่ยม เส้นฟันปลา วางเรียบเรียงสลับกับตามความเหมาะสม และสวยงาม มีการร้อยลูกปัดเป็นเส้นๆ ตรงส่วนปลาย เพื่อให้เกิดความพลิ้วไหว

ตารางที่ 4.2 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านอาภรณ์ และเครื่องประดับที่ได้ลงพื้นที่ศึกษามา แล้วนำมาวิเคราะห์ถึงหลักการตกแต่งภายใน

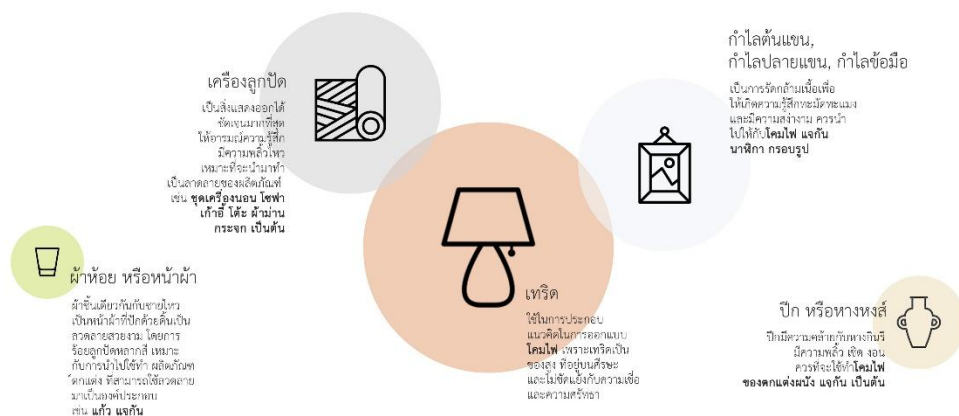
อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์	ผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน
เครื่องประดับ เทริด	ควรที่จะใช้ในการประกอบแนวคิดในการออกแบบโคมไฟ เพราะเทริดเป็นของสูง ที่อยู่บนศีรษะ และไม่ขัดแย้งกับความเชื่อ และความศรัทธา
กำไลต้นแขน, กำไลปลายแขน, กำไลข้อมือ	เป็นการรัดกล้ามเนื้อเพื่อให้เกิดความรู้สึกทะมัดทะแมง และมีความสง่างาม ควรนำไปให้กับโคมไฟ แจกัน นาฬิกา กรอบรูป
ปีก หรือหางหงส์	ปีกมีความคล้ายกับหางกินรี มีความพลิ้ว เชิด งอน ควรที่จะใช้ทำโคมไฟ ของตกแต่งผนัง แจกัน เป็นต้น

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

อาการ และเครื่องประดับโมโนราห์	ผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน
เครื่องลูกปิด บ่า หรือปั้งคอ, พานนอก, ปีกนกแอ่น, ทับทรวง หรือซับทรวง, ปั้งคอ	เป็นสิ่งแสดงออกได้ชัดเจนมากที่สุด ให้อารมณ์ ความรู้สึก มีความพลิ้วไหว การกระทบกันของเสียง ลูกปิด สีสนที่บ่งบอกถึงความแข็งแกร่ง ลวดลายที่เกิด จากพื้นฐานของลายสีเหลี่ยมที่มีการพัฒนา เหมาะที่ จะนำมาทำเป็นลวดลายของผลิตภัณฑ์ เช่น ชุดเครื่อง นอน โซฟา เก้าอี้ โต๊ะ ผ้าม่าน กระจก เป็นต้น
เครื่องนุ่งห่ม ผ้านุ่ง	ผ้าลายไทยหรือผ้าสีพื้น นุ่งทับชาย แล้วรุ่งไปเหนือไว้ ข้างหลัง ปล่อยชายที่ทับแล้วห้อยลง เหมาะกับการ นำไปใช้เป็นแนวคิด ตัวอย่างเช่น ผ้าคลุม ของตกแต่ง ชิ้นเล็ก เช่น แจกัน ตะกร้า
หน้าเพลลา หรือหน้าเพลลา	เป็นทางเกยขาวยาว ปลายขาดตกแต่งด้วยลวดลายดอก ดวงร้อยทับหรือตกแต่งด้วยดินเงิน หรือดินทอง เหมาะ กับการนำไปใช้เป็น แจกัน ที่นำเอาลวดลายของปลาย ขามาใช้ในการออกแบบ
ผ้าห้อย หรือหน้าผ้า	ผ้าชิ้นเดียวกันกับชายไหว เป็นหน้าผ้าที่ปักด้วยดินเป็น ลวดลายสวยงาม โดยการร้อยลูกปิดหลากสี เหมาะกับ การนำไปใช้ทำ ผลิตภัณฑ์ตกแต่ง ที่สามารถใช้ลวดลาย มาเป็นองค์ประกอบ เช่น แก้ว แจกัน ชุดเครื่องใช้ เป็น ต้น

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์เห็นว่า เอกลักษณะของความโดดเด่นเป็นอันดับแรกคือ เทริด เป็นเครื่องสวมศีรษะ เป็นส่วนสำคัญของเครื่องแต่งกายโมโนราห์ มีความประณีตในกระบวนการทำ การผสมผสานรูปแบบของลายข้าวหลามตัด ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุดมโนราห์ เสริมด้วยการให้อารมณ์ และความรู้สึกของสีสนที่สด และสะดุดตา ให้ความรู้สึกแข็งแรง และทรงคุณค่า และยังคงเป็นความเชื่อ และศรัทธา ซึ่งเป็นสิ่งที่คู่กันของมโนราห์ ซึ่งเห็นได้ว่าการที่การที่นำเอาเทริด มาเป็นของตกแต่งภายในบ้านนั้น ควรที่จะใช้ในการประกอบแนวคิดในการออกแบบโคมไฟ เพราะเทริดเป็นของสูง ที่อยู่บนศีรษะ และไม่ขัดแย้งกับความเชื่อ และความศรัทธา และยังให้ความรู้สึกที่หนักแน่น

ส่วนต่อมาคือเครื่องลูกปิด เป็นสิ่งแสดงออกได้ชัดเจนมากที่สุด ให้อารมณ์ความรู้สึก มีความพลิ้วไหว การกระทบกันของเสียงลูกปิด สีสนที่บ่งบอกถึงความแข็งแกร่ง ลวดลายที่เกิดจากพื้นฐานของลายสีเหลี่ยมที่มีการพัฒนา คลี่คลายแบบ ให้เป็นที่สนใจ และเป็นเอกลักษณ์ ที่ยังคงมีความเป็นเอกลักษณ์โมโนราห์แต่ละคณะ ออกมาอยู่ตลอดสะท้อนความเป็นตัวตนได้มากที่สุดอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งส่วนนี้ สามารถออกแบบ นำเอาลวดลาย ลายเส้น มาตัดทอน ของสีเหลี่ยมข้าวหลามตัดมาพัฒนาแบบ แต่ยังคงความเป็นมโนราห์ด้วย มาเป็นแนวทางการออกแบบ

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านอารมณ์ และเครื่องประดับที่โด่งพื้นที่ศึกษา

ภาพที่ 4.1 ผลจากการแยกประเภทอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบตกแต่งภายใน

ภาพโดย : พิรฐา ทองคำ (2561)

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านเอกลักษณ์ อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์

ข้อคำถาม	N = 6		ระดับความพึงพอใจ
	μ	S.D.	
1.ด้านสัดส่วน การนำเอารงค์ประกอบต่างๆ มาใช้ในการออกแบบ โดยนำหลักการออกแบบมาเป็นส่วนประกอบ			
1.1 องค์ประกอบในการออกแบบมีความสมดุลเรื่องลวดลาย	4.33	0.58	มีความพึงพอใจมาก
1.2 องค์ประกอบในการออกแบบมีความสมดุลเรื่องขนาด พื้นที่ ในการวางรูปแบบ รูปทรง	4.00	1.00	มีความพึงพอใจมาก
1.3 องค์ประกอบในการออกแบบมีความสมดุลเรื่องจังหวะ และช่วงจังหวะ	3.67	0.58	มีความพึงพอใจมาก
2.ด้านการตีความของปัญหา สามารถวิเคราะห์สิ่งที่ป็นโจทย์หลัก มาออกแบบให้เข้าถึงความเป็นมโนราห์ ได้อย่างมีความหมาย			
2.1 รูปแบบสามารถตอบโจทย์ได้อย่างเหมาะสม	4.33	0.52	มีความพึงพอใจมาก
2.2 รูปแบบตอบสนองความต้องการได้อย่างเหมาะสม	3.67	0.58	มีความพึงพอใจมาก
2.3 วัสดุสุที่ใช้ได้อย่างเหมาะสม	3.67	0.58	มีความพึงพอใจมาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อความถาม	N = 6		ระดับความพึงพอใจ
	μ	S.D.	
3.ด้านความคิดริเริ่มเบื้องต้น เอาส่วนที่เป็นจุดเด่นของอาคาร และเครื่องประดับ ที่สื่อให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์มาให้ได้มากที่สุด			
3.1 รูปแบบสามารถบ่งบอกถึงจุดเด่น และมีเอกลักษณ์	4.67	0.58	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.2 รูปแบบสามารถบ่งบอกถึงหน้าที่ใช้สอย	4.00	1.00	มีความพึงพอใจมาก
4.ด้านการกลั่นกรองการออกแบบ รูปแบบที่ได้ออกมาสามารถตอบโจทย์ความต้องการของผู้ใช้งานได้ไม่น้อยแค่ไหน			
4.1 การออกแบบมีความแข็งแรงต่อการใช้งาน	4.33	0.58	มีความพึงพอใจมาก
4.2 การออกแบบมีความปลอดภัยต่อการใช้งาน	4.33	0.58	มีความพึงพอใจมาก
4.3 การออกแบบที่ใช้ต้นทุนการผลิตต่อการใช้งาน	4.33	1.15	มีความพึงพอใจมาก
5.ด้านการตัดสินใจ ตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภคที่มีความสนใจ ชื่นชอบ และต้องการของตกแต่งบ้านที่มีลักษณะเด่นชัด และแปลกใหม่เพิ่มขึ้น			
5.1 ตรงความต้องการของผู้บริโภค	4.33	0.58	มีความพึงพอใจมาก
5.2 ผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับราคา	4.33	0.58	มีความพึงพอใจมาก
5.3 ผลิตภัณฑ์ที่มีรูปร่างรูปทรงสวยงาม	4.33	1.15	มีความพึงพอใจมาก
6.ด้านการทำให้เกิดความสำเร็จ ผลิตภัณฑ์ที่ได้ต้องตอบโจทย์ ด้านแนวคิด การใช้งาน และเป็นที่สนใจของผู้บริโภค			
6.1 เป็นที่สนใจ	4.00	0.51	มีความพึงพอใจมาก
6.2 สร้างความแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์	4.33	0.58	มีความพึงพอใจมาก
6.3 วัสดุที่หาง่ายในท้องถิ่น	4.33	0.58	มีความพึงพอใจมาก
ผลรวม	4.32	0.55	มีความพึงพอใจมาก

ผลจากตารางที่ 4.3 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านเอกลักษณ์อาคาร และเครื่องประดับโมโนร่าห์ เพื่อการออกแบบตกแต่งภายใน

ลำดับที่ 1 รูปแบบสามารถบ่งบอกถึงจุดเด่น และมีเอกลักษณ์ อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.58)

ลำดับที่ 2 องค์กรประกอบในการออกแบบมีความสมดุลเรื่องลวดลาย อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.58)

ลำดับที่ 3 องค์กรประกอบในการออกแบบมีความสมดุลเรื่องขนาด พื้นที่ ในการวางรูปแบบรูปทรง อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 1.00)

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์มาเป็นข้อมูลในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประเภทพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านพักอาศัย เพื่อการใช้งานที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทั้งด้านหน้าที่ใช้สอย ความสะดวกสบาย ความสวยงาม ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยได้แยกตามพื้นที่ใช้สอย ภายในบ้านพักอาศัยไว้ดังนี้

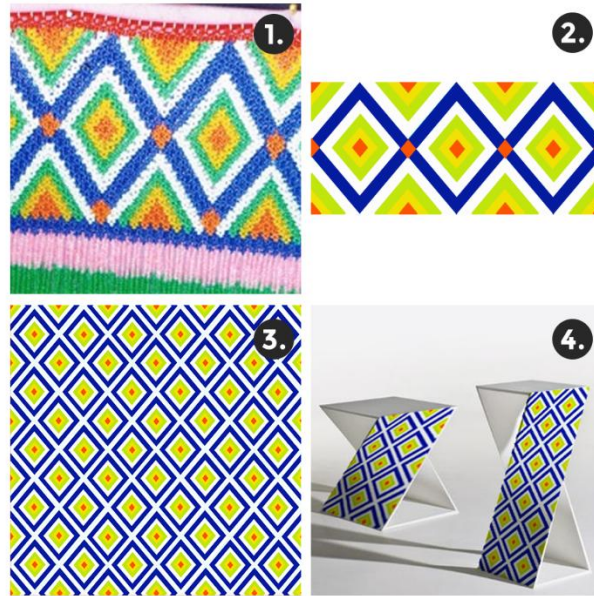
4.2.1 การนำลวดลายอารมณ์และเครื่องประดับมโนราห์มาพัฒนาให้ประยุกต์ใช้กับงานออกแบบ ลวดลายของชุดลูกปัดเกิดจากการเรียงร้อยลูกปัดแต่ละเม็ดแต่ละสีจนเกิดเป็นลวดลายต่างๆ ซึ่งจะเป็นลักษณะของรูปทรงเลขาคณิตลายสามเหลี่ยม สีเหลี่ยมขนมเปียกปูน ซึ่งเกิด จากวิถีชีวิตของคนใต้หรือนำมาจากรูปปั้นต่างๆ ตามแหล่งโบราณคดีของทางใต้ และลวดลายจากธรรมชาติ ซึ่งมีรูปทรงหลายๆ ขนาดวางสลับกันไปเกิดเป็นลวดลาย และการจัดวางลวดลายการถักทอชุดลูกปัดก็ ยังเป็นการนำมาจากการคิด การจินตนาการของช่างหรือความชอบของคณะมโนราห์นั้นๆ อีกด้วย

การพัฒนาลวดลายอารมณ์และเครื่องประดับมโนราห์ โดยการคัดลวดลายอารมณ์และเครื่องประดับมโนราห์ที่เห็นได้เด่นชัดมากที่สุด มาพัฒนาลาย และออกแบบเป็นโครงลายใหม่ที่อ้างอิงหลักการออกแบบลวดลาย และนำภาพลายเส้น หรือโครงลายที่ได้ไปจัดวางบนผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อเป็นแนวทางในการนำลวดลายไปประยุกต์ใช้ในงานออกแบบต่อไป

- ลายก้างปลา
- ลายลูกแก้วหรือลายข้าวหลามตัด
- ลายบัวคว่ำบัวหงาย

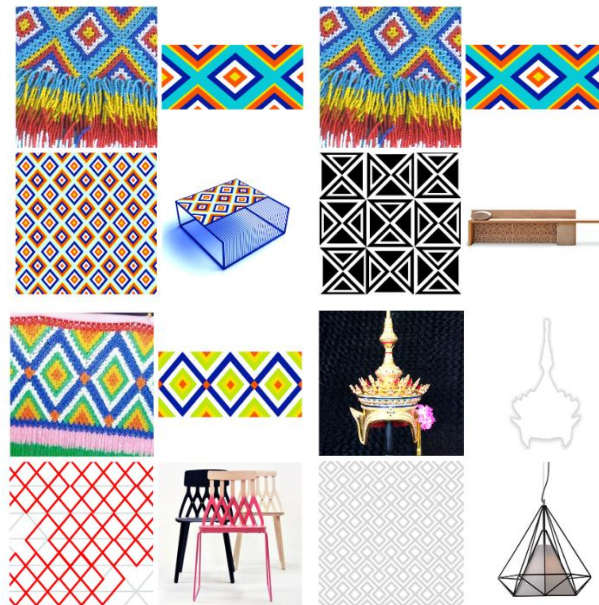
ขั้นตอนการพัฒนาลวดลายอารมณ์และเครื่องประดับมโนราห์

- ขั้นที่ 1 คัดลอกลวดลายอารมณ์และเครื่องประดับมโนราห์
- ขั้นที่ 2 คัดลวดลายมาเป็นภาพลายเส้น เพื่อนำมาสร้างสรรค์เป็นแม่ลายต่อไป
- ขั้นที่ 3 นำแม่ลายที่ได้มาสร้างสรรค์เป็นลวดลายใหม่
- ขั้นที่ 4 นำลวดลายที่ได้ไปตกแต่งบนผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆ

ภาพที่ 4.2 ขั้นตอนการพัฒนาลวดลายอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ ลายลายลูกแก้วหรือลายข้าวหลามตัด

ภาพโดย: พิรุฐา ทองคำ (2561)

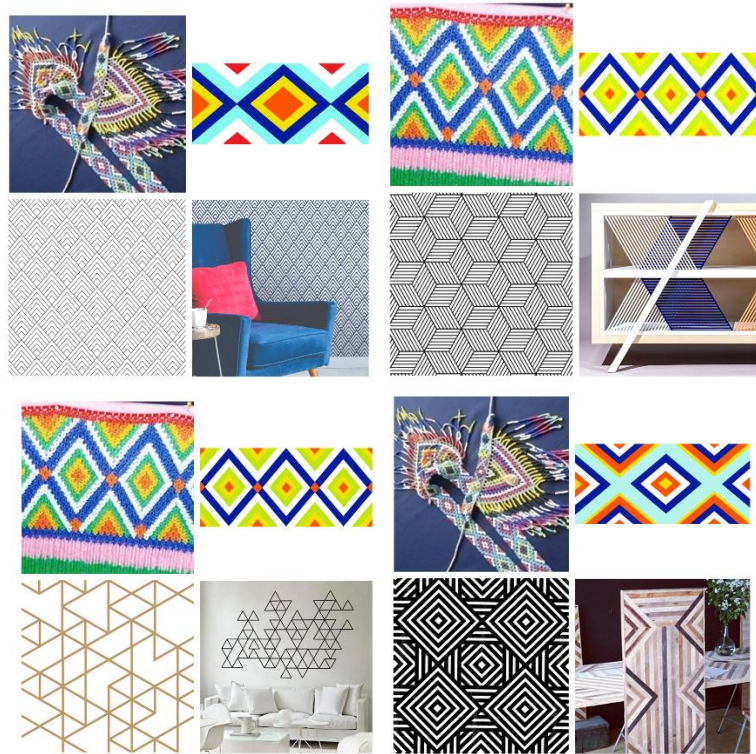

ภาพที่ 4.3 ขั้นตอนการพัฒนาลวดลายอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์

ภาพโดย: พิรุฐา ทองคำ (2561)

ขั้นตอนการพัฒนาลวดลายอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ เริ่มจากการสร้างรูปแบบของเทริดมาพัฒนาออกมาเป็นลายเส้นที่ทับซ้อนกัน กลับด้านกันบนล่าง เพื่อให้เกิดลายที่มีความต่อเนื่องยิ่งขึ้น และเนื่องจากเทริดเป็นของเครื่องประดับที่อยู่บนศีรษะ จึงนรูปแบบคลี่ลายมาใช้ เป็น

ลักษณะได้เหมาะสมกับการใช้งาน เช่น โคมไฟตั้งภาพที่ 4.2 มาใช้ในงานของโคมไฟ ซึ่งเป็นของที่ทำให้
 คู่มือคุณค่า ด้วยการนำรูปแบบของลายมาเป็นแบบในผลิตภัณฑ์

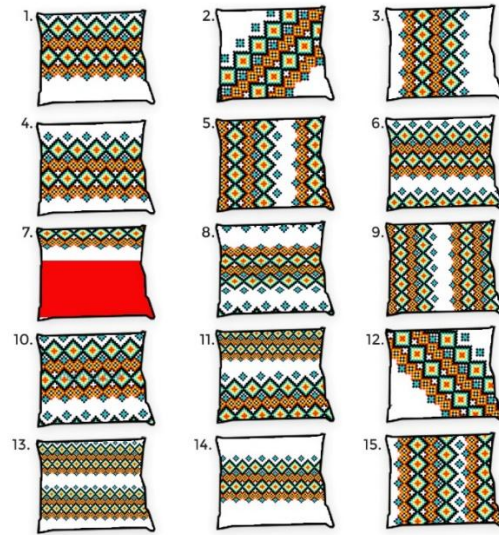

ภาพที่ 4.4 ขั้นตอนการพัฒนาลวดลายอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์
 ภาพโดย: พิรฐา ทองคำ (2561)

ขั้นตอนการพัฒนาลวดลายอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ ลายลายลูกแก้วหรือลาย
 ข้าวหลามตัด การนำลวดลายบนเครื่องลูกปิดเช่น ลายบัวคว่ำบัวหงาย ลายก้างปลา และลายลูกแก้ว
 หรือลายข้าวหลามตัด ซึ่งเป็นลายพื้นฐานที่ใช้ในการทำเครื่องประดับมโนราห์ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนา
 ลายลาย และสีสันทึบ ลายขาวดำ หรือแม้แต่ลายเส้น ก็ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ความเป็นสีเหลี่ยมข้าว
 หลามตัด ที่ออกแบบมาโดยการลด ตัดทอน เพิ่มสีสันทึบ ให้คงความเป็นเอกลักษณ์ความเป็น
 เครื่องประดับมโนราห์อยู่

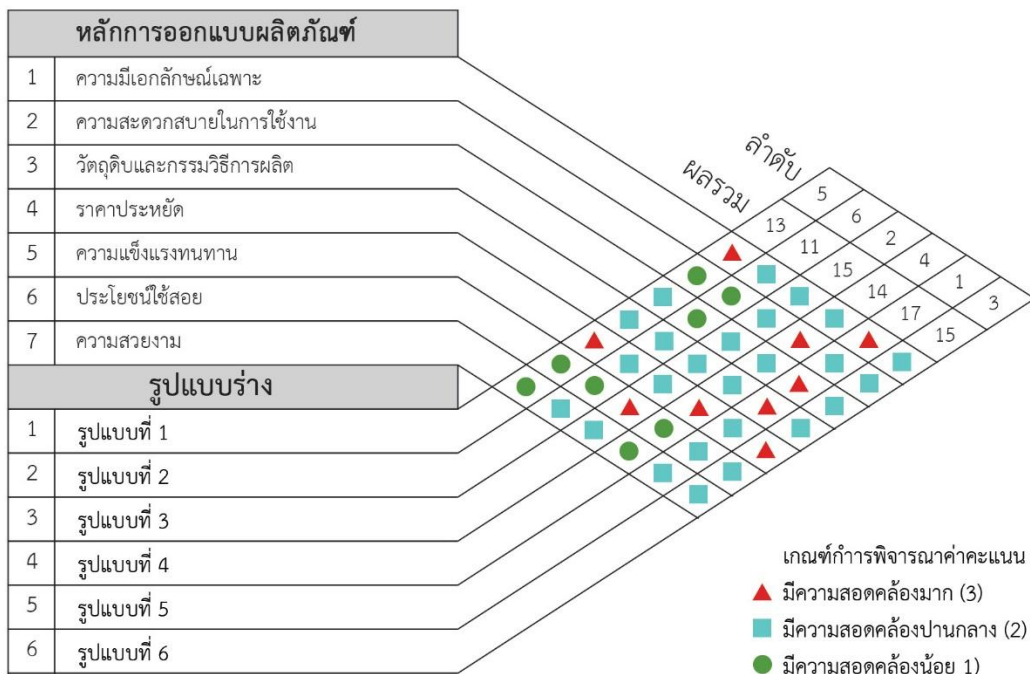
การศึกษาอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อการออกแบบตกแต่งภายใน มาพัฒนา
 ต่อยอดในเชิงสร้างสรรค์ตามหลักการออกแบบ เพื่อเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการประยุกต์นำเอา
 คุณลักษณะเด่นของลวดลายของอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ มาออกแบบใช้งานในการตกแต่ง
 ผลิตภัณฑ์ภายในที่พักอาศัยด้านต่างๆ และยังเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการเผยแพร่เอกลักษณ์ประจำ
 ท้องถิ่นภาคใต้ ให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น

กลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ ผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ได้แก่ โคมไฟ หมอนอิง
 และผ้าตกแต่งผนัง

ภาพที่ 4.7 แนวความคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน
ภาพโดย : พิรุษา ทองคำ (2561)

ตารางที่ 4.4 แสดงการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ ชุดออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

จากตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์สรุป รูปแบบชุดผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน พบว่ารูปแบบที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับการนำลายอาภรณ์ และเครื่องประดับมาประยุกต์ใช้ สามารถแปลผลของการวิเคราะห์และอธิบายได้ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 รูปแบบ หมายเลขที่ 5	มีคะแนนรวมได้ = 17 คะแนน
ลำดับที่ 2 รูปแบบ หมายเลขที่ 3	มีคะแนนรวมได้ = 15 คะแนน
ลำดับที่ 3 รูปแบบ หมายเลขที่ 6	มีคะแนนรวมได้ = 15 คะแนน

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการพัฒนาลายจากอาภรณ์ และเครื่องประดับ เพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมไปประยุกต์ใช้กับการออกแบบของตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย

รูปแบบ	เทคนิคในการออกแบบ	ส่วนที่นำมาใช้ในการออกแบบ
<p>รูปแบบที่ 1</p> 	<p>จังหวะแบบเหมือนกันซ้ำๆ กัน เป็นการนำเอาองค์ประกอบหรือรูปที่เหมือนกัน มาจัดวางเรียงต่อกัน ทำให้ดูมีระเบียบ เป็นทางการ การออกแบบลายต่อเนื่อง</p>	<p>ลายจากชุดเครื่องลูกปัดมโนราห์ โดยการใช้ลายข้าวหลามตัด มาวางทับซ้อนกันให้เกิดความเป็นมิติ การนำเอาสีของเครื่องประดับที่มีสีทอง กับสีดำมาตัดกันให้เกิดความสมดุลกันของภาพ</p>
<p>รูปแบบที่ 2</p> 	<p>จังหวะสลับกันไปแบบคองที่ เป็นการนำองค์ประกอบหรือรูปที่ต่างกันมาวางสลับกันอย่างต่อเนื่อง เป็นชุดให้ความรู้สึกเป็นระบบ สม่่าเสมอ</p>	<p>ลายจากหน้าผ้า ผสมกับลายของชุดเครื่องลูกปัด ซึ่งมีความเหมาะสม การนำเอาลายข้าวหลามมาทำให้เกิดลายที่มีความใหญ่ กลาง เล็ก ลดตัดทอนให้เกิดความสมดุล</p>
<p>รูปแบบที่ 3</p> 	<p>รูปทรง สี ขนาดลักษณะผิวที่แตกต่างกัน ให้เป็นความกลมกลืน จึงจะทำให้มีคุณค่า ลักษณะของความขัดแย้ง ดึงความเป็นสีเหลี่ยมที่ต่างกัน ให้มีหลายรูปแบบ</p>	<p>ลายจากหน้าผ้า การนำเอาลายข้าวหลามมาทำให้เกิดลายที่มีความใหญ่ กลาง ลดตัดทอนให้เกิดความสมดุล เพิ่มเติมด้วยสีเส้นที่สดใส ทำให้รู้สึก ผ่อนคลาย</p>

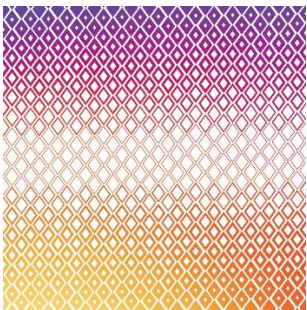

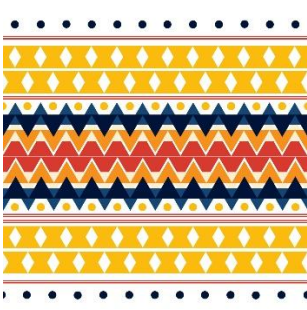
ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รูปแบบ	เทคนิคในการออกแบบ	ส่วนที่นำมาใช้ในการออกแบบ
<p>รูปแบบที่ 4</p> 	<p>ลักษณะของความขัดแย้ง ดึงความเป็นสีเหลี่ยมที่ต่างกันให้มีหลายรูปแบบ</p>	<p>เป็นลายที่ได้จากเครื่องลูกบิดนำมาดัดแปลงให้ขาดของสีเหลี่ยมมีความแตกต่างกันเพื่อให้ได้ความชัดเจน และใส่สีเส้นที่ดูสะดุดตา แก่การมอง</p>
<p>รูปแบบที่ 5</p> 	<p>จังหวะสลับกันไปแบบคองที่ เป็นการนำองค์ประกอบหรือรูปที่ต่างกันมาวางสลับกันอย่างต่อเนื่อง ให้ความรู้สึกสม่ำเสมอ ความเป็นอน</p>	<p>นำเอาลายจากหน้าผ้า ใส่ลายไปตรงกลาง ใช้ลายข้าวหลามตัด ที่มีความเล็ก ใหญ่ แล้วก็ใส่สีเส้นให้มีความชัดเจน และเอากำไลมาตัดทอนในรูปทรงของวงกลม วางเรียงกัน ใช้ลายเส้นมาตัด เพื่อให้เกิดความสมดุล</p>
<p>รูปแบบที่ 6</p> 	<p>จังหวะแบบเหมือนกันซ้ำๆ กัน เป็นการนำเอาองค์ประกอบหรือรูปที่เหมือนๆ กันมาจัดวางเรียงต่อกัน ทำให้ดูมีระเบียบ ลายต่อเนื่อง</p>	<p>นำเอาส่วนที่เป็นปีก ที่มีลักษณะเป็นสามเหลี่ยมมาวางให้เกิดความเท่ากัน โดยใช้สีโทนเข้มเพื่อดึงดูดสายตา และใช้ส่วนที่เป็นเครื่องลูกบิดมาตัดทอนให้เกิดความต่าง</p>
<p>รูปแบบที่ 7</p> 	<p>จังหวะสลับกันไปแบบต่างกัน เป็นการนำองค์ประกอบหรือรูปที่ต่างกันมาวางสลับกันอย่างต่อเนื่อง ให้ความรู้สึกสม่ำเสมอ ความเป็นอน</p>	<p>นำเอาลวดลายบนเครื่องลูกบิด ที่มีสีสดใส โทนสีสบายตา และเอาลวดลายข้าวหลามตัดมาดัดแปลงให้เกิดมิติ แล้วนำเอารูปทรงวงกลมที่ได้จากกำไลมาใช้เป็นส่วนประกอบเพิ่ม</p>

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รูปแบบ	เทคนิคในการออกแบบ	ส่วนที่นำมาใช้ในการออกแบบ
<p>รูปแบบที่ 8</p> 	<p>จังหวะแบบเหมือนกันซ้ำๆ กัน เป็นการนำเอาองค์ประกอบหรือรูปที่เหมือนๆ กันมาจัดวางเรียงต่อกัน ทำให้ดูมีระเบียบ ลายต่อเนื่อง</p>	<p>การนำเอาลายที่อยู่บนเทริดมาตัดทอน โดยใช้ความเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม และสามเหลี่ยมวางเป็นชั้น เพื่อให้เกิดความเป็นมิติที่สูงต่ำต่อเนื่อง</p>
<p>รูปแบบที่ 9</p> 	<p>ลักษณะของความขัดแย้ง ดึงความเป็นสีเหลี่ยมที่ต่างกันให้มีหลายรูปแบบ รูปทรงที่ต่างกัน ซึ่งนำเอามา รวมกันเพื่อให้ลวดลายดูแปลกตาออกไป</p>	<p>เป็นลายที่นำเอาส่วนของลายหน้าผ้า ปิด และกำไลมาวางให้เกิดช่องว่างที่สม่ำเสมอ ส่วนการใช้สี ก็เป็นการนำเอาสีแดง ตัดทอนด้วยสีเขียว และเทา จึงทำให้ลายดูไม่แน่นเกินไป</p>
<p>รูปแบบที่ 10</p> 	<p>จังหวะแบบเหมือนกันซ้ำๆ กัน เป็นการนำเอาองค์ประกอบหรือรูปที่เหมือนๆ กันมาจัดวางเรียงต่อกัน ทำให้ดูมีระเบียบ ลายต่อเนื่อง</p>	<p>นำเอาส่วนที่เป็นปีก ที่มีลักษณะเป็นสามเหลี่ยมมาวางให้เกิดความเท่ากัน โดยใช้สีโทนเข้มเพื่อดึงดูดสายตา และใช้ส่วนที่เป็นเครื่องลูกปิดมาตัดทอนให้เกิดความต่าง</p>
<p>รูปแบบที่ 11</p> 	<p>จังหวะแบบเหมือนกันซ้ำๆ กัน เป็นการนำเอาองค์ประกอบหรือรูปที่เหมือนๆ กันมาจัดวางเรียงต่อกัน ทำให้ดูมีระเบียบ ลายต่อเนื่อง</p>	<p>ใช้ส่วนของหน้าผ้า ที่มีลายที่เนซัดมาออกแบบให้ขนานกันของลาย และสีของผ้านุ่ม และรูปแบบการวางลายมาใช้เพื่อให้นึกถึงความเป็นมโนราห์ ด้วยกันได้อย่างต่อเนื่อง และพื้นที่</p>

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รูปแบบ	เทคนิคในการออกแบบ	ส่วนที่นำมาใช้ในการออกแบบ
<p>รูปแบบที่ 12</p> 	<p>จังหวะเกิดจากการต่อเนื่องกันหรือซ้ำซ้อนกัน จังหวะที่ดีทำให้ภาพดูสนุก และมีความใหญ่ เล็ก เพื่อให้ได้มิติที่มีความต่าง</p>	<p>ลายจากชุดเครื่องลูกปัดมโนราห์ โดยการใช้ลายข้าวหลามตัด มาวางทับซ้อนกันให้เกิดความเป็นมิติ การนำเอาสีที่สดใสมาช่วยให้ลายดูสนุกมากยิ่งขึ้น</p>
<p>รูปแบบที่ 13</p> 	<p>ใช้การซ้ำกันของลายเส้น และรูปทรงสี่เหลี่ยม การซ้ำของเส้นตั้ง การซ้ำของน้ำหนัก การซ้ำของรูปทรงที่เหมือนกัน มาออกแบบ</p>	<p>เอาลายเส้นขอเล็บ ที่เป็นเส้นตรง และลายบนเครื่องประดับลูกปัดที่วางทับซ้อนกัน ให้ได้จังหวะ ที่มีความเสมือนกับอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>รูปแบบที่ 14</p> 	<p>ใช้ความสมดุลของความเท่ากันทางด้านรูปทรง ที่ให้ช่วงจังหวะเท่ากันของรูปทรง</p>	<p>ลายจากชุดเครื่องลูกปัดมโนราห์ โดยการใช้ลายข้าวหลามตัด มาวางทับซ้อนกันให้เกิดความเป็นมิติ การนำเอาสีของเครื่องประดับมาตัดกันให้เกิดความต่างที่ลงตัว</p>
<p>รูปแบบที่ 15</p> 	<p>ใช้การเน้นให้เกิดจุดเด่น และจังหวะสลับกันไปแบบต่างกัน เป็นการนำองค์ประกอบหรือรูปที่ต่างกั มาวางสลับกันอย่างต่อเนื่อง ให้ความรู้สึกสม่ำเสมอ ความแน่นอน</p>	<p>นำเอาลวดลายบนเครื่องลูกปัด ที่มีสีสันสดใส ในโทนสีสบายตา และเอาลวดลายข้าวหลามตัดมาดัดแปลงให้เกิดมิติ แล้วนำเอารูปทรงวงกลมที่ได้จากกำไลมาใช้เป็นส่วนประกอบเพิ่ม</p>

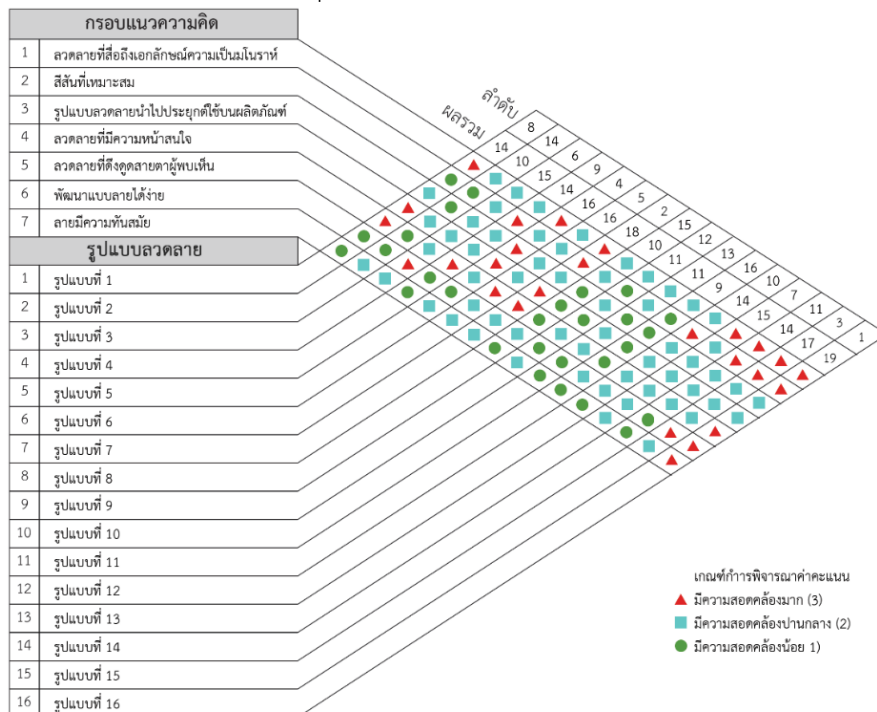
ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รูปแบบ	เทคนิคในการออกแบบ	ส่วนที่นำมาใช้ในการออกแบบ
รูปแบบที่ 16 	จังหวะสลับกันไปแบบ เหมือนกัน เป็นการนำ องค์ประกอบหรือรูปที่ต่างกัน มาวางสลับกันอย่างต่อเนื่อง ให้ความรู้สึกสม่ำเสมอ ความ แน่นอน	การนำเอาลายที่อยู่บนเทริด ซึ่งเป็นลายที่มีลายละเอียด มากเป็นอันดับต้นๆ และ สอดคล้องกับลายที่อยู่บน เครื่องลูกปัด มาออกแบบ เน้นสีเส้นที่หลากหลาย เพื่อ ให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้น

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ลวดลายของชุดลูกปัดเกิดจากการเรียงร้อยลูกปัดแต่ละเม็ดแต่ละสีจนเกิดเป็นลวดลายต่างๆ และอารมณ์ต่างๆ ซึ่งจะเป็นลักษณะของรูปทรงเลขาคณิต ลายสามเหลี่ยม สีเหลี่ยมขนมเปียกปูน ซึ่งเกิด จากวิถีชีวิตของคนใต้หรือนำมาจากรูปปั้นต่างๆ ซึ่งมีรูปทรงหลายๆ ขนาดวางสลับกันไปเกิดเป็นลวดลาย และการจัดวางลวดลายการถักทอชุดลูกปัดก็ยิ่งเป็นการนำมาจากการคิด การจินตนาการอีกด้วย ลายที่เห็นได้เด่นชัดที่สุดคือ

1. ลายก้างปลา
2. ลายลูกแก้วหรือลายข้าวหลามตัด
3. ลายบัวคว่ำบัวหงาย

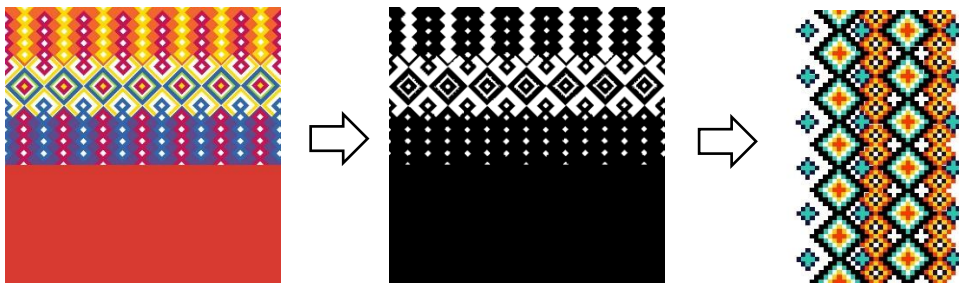
ตารางที่ 4.6 แสดงการวิเคราะห์ด้านการพัฒนาลายจากอารมณ์ และเครื่องประดับ เพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมไปประยุกต์ใช้กับการออกแบบของตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย

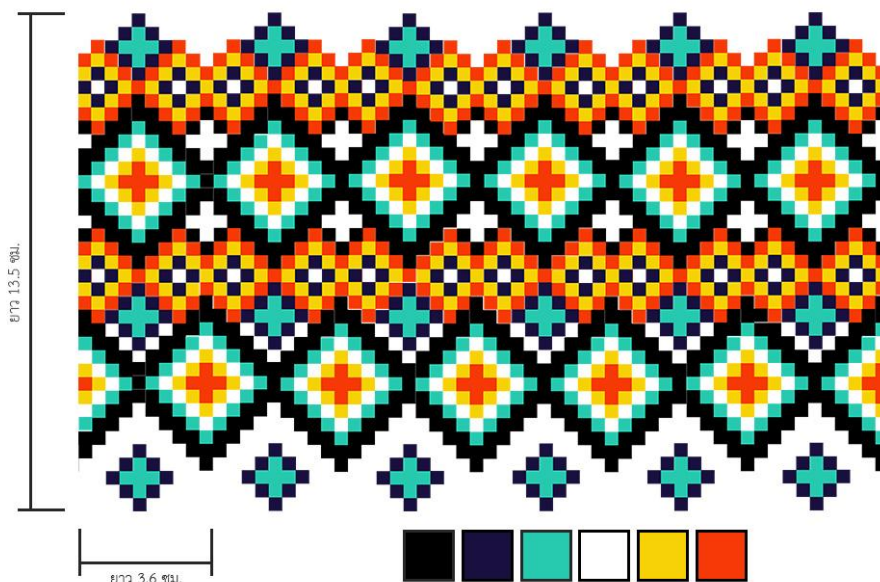
จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 4.6 มีเกณฑ์การพิจารณา 7 ด้านดังนี้ 1) ลวดลายที่สื่อถึงเอกลักษณ์ความเป็นมโนราห์ 2) สีเส้นที่เหมาะสม 3) รูปแบบลวดลายนำไปประยุกต์ใช้บนผลิตภัณฑ์ 4) ลวดลายที่มีความน่าสนใจ 5) ลวดลายมีความสวยงามดึงดูดผู้พบเห็น 6) พัฒนาแบบลายได้ง่าย 7) ลายมีความทันสมัย พบว่ารูปแบบลวดลายที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับเกณฑ์ แปลผลการวิเคราะห์ และอธิบายได้ดังนี้

ลำดับที่ 1	รูปแบบลายหมายเลข 16	มีคะแนนรวมได้ = 19 คะแนน
ลำดับที่ 2	รูปแบบลายหมายเลข 7	มีคะแนนรวมได้ = 18 คะแนน
ลำดับที่ 3	รูปแบบลายหมายเลข 15	มีคะแนนรวมได้ = 17 คะแนน

สรุปได้ว่าส่วนมากลวดลายอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ที่เลือก มีความสอดคล้องมากที่สุด เพราะมีลายที่มีความสวยงาม สีเส้นสดใส ที่สื่อให้เห็นถึงเอกลักษณ์ความเป็นมโนราห์ การผสมผสานลวดลายรวมกันให้ได้ลายใหม่ ซึ่งได้นำเอาลายที่ได้จากวิเคราะห์จากตารางที่ 4.5 จึงนำลายที่ได้จาก 3 ลำดับมาผสมผสานให้ได้ลายใหม่ ที่มีความลงตัว สวยงาม เน้นความเป็นสีเส้น หลังจากนั้นนำลายที่ได้มาพัฒนาให้ลวดลาย ซึ่งสามารถนำเอาลายที่ได้มาใส่เป็นภาพสีขาวดำ ให้เห็นว่า แบบลายที่ได้สามารถทำได้ทั้งลายที่เป็นสีเส้น และขาวดำ และขั้นตอนสุดท้าย เอาลายที่เป็นสีเส้น และสีขาวดำ มาพัฒนาเพื่อให้ได้ลายที่ลงตัวมาก และ ทำให้เห็นถึงลายที่มีสีเส้น ที่เป็นลายที่ดัดแปลงให้มีความลงตัวเพิ่มขึ้นดังตัวอย่าง

ภาพที่ 4.8 การแยกลายที่มีสีเส้น และ สีขาวดำ และลายที่ดัดแปลงต่อไป
ภาพโดย: พิรุฐา ทองคำ (2561)

ภาพที่ 4.9 ภาพแสดงลายผ้า และสีสันทึ่จะนำไปผลิต เป็นผลิตภัณฑ์
ภาพโดย: พิรฐา ทองคำ (2561)

4.2.2 ศึกษาผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย ส่วนพื้นที่ใช้งานมีดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประเภทพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านพักอาศัย เพื่อการใช้งานที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทั้งด้านหน้าที่ใช้สอย ความสะดวกสบาย ความสวยงาม ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยได้แยกตามพื้นที่ใช้สอย ภายในบ้านพักอาศัยไว้ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย ส่วนพื้นที่ใช้งานมีดังนี้

ตารางที่ 4.7 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการศึกษาผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย

พื้นที่ใช้งาน	ประเภทผลิตภัณฑ์	
	เครื่องเรือนประเภท ลอยตัว	เครื่องเรือนประเภท ตกแต่ง
ห้องนั่งเล่น / ห้องรับแขก 	โซฟา เก้าอี้ สตูล โต๊ะกลาง โต๊ะข้าง ตู้ใส่ของ	ผ้าม่าน พรม กระจก กรอบรูป แจกัน หมอนอิง โคมไฟ ฯลฯ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

พื้นที่ใช้งาน	ประเภทผลิตภัณฑ์	
	เครื่องเรือนประเภท ลอยตัว	เครื่องเรือนประเภท ตกร่าง
ห้องทำงาน 	เก้าอี้ โต๊ะทำงาน ตู้ / ชั้นวางเอกสาร ชั้นวางหนังสือ ตู้เก็บของ ชั้นใส่อุปกรณ์	โคมไฟ หมอน ผ้าม่าน นาฬิกา ฯลฯ
ห้องนอน 	เตียงนอน ตู้หัวเตียง ตู้เสื้อผ้า ชั้นวางของ โต๊ะแต่งตัว เก้าอี้	โคมไฟ นาฬิกา ผ้าม่าน เครื่องนอน หมอน กรอบรูป ฯลฯ
ห้องน้ำ 	สุขภัณฑ์ ชั้นวางของ	โคมไฟ แจกัน ชุดเครื่องใช้ในห้องน้ำ พรม ตะขอแขวนของ กระจกเงา พรมเช็ดเท้า ฯลฯ
ห้องครัว 	ชั้นวางของ เคาน์เตอร์เตรียมอาหาร โต๊ะรับประทานอาหาร เก้าอี้ ตู้ลอยตัว	โคมไฟ แจกัน พรมเช็ดเท้า ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด สะอาด กระจกตันไม้ กระจกเงา ฯลฯ

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่พักอาศัยทั้งเครื่องเรือนประเภทลอยตัว และเครื่องเรือนประเภทตกแต่ง มีผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานแบ่งออกตามส่วนใช้งานได้มากมาย ถ้าให้จัดอันดับห้องที่ใช้เวลาอยู่นานที่สุด เป็นที่รวมของคนในครอบครัว บริเวณนั่งเล่นเป็นส่วนสำคัญที่ใช้นั่งคุยกัน ดูทีวี ทานขนม เล่นเกมส์ อ่านหนังสือ และพักผ่อน ควรจะสบาย และจัดวางอุปกรณ์ การเล่นให้อยู่ใกล้ๆ กับเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ ควรจะเคลื่อนย้ายได้ เพื่อให้เหมาะ กับการนำมาจัดใหม่ ในการ สรรค์กันแต่ละครั้ง ส่วนวัสดุก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการใช้งานตามสัดส่วนของห้องต่างๆ ภายในบ้านพักอาศัย ในกรณีที่เป็นห้องขนาดเล็ก แต่ถ้าเป็นห้องขนาดใหญ่ ควรใช้เฟอร์นิเจอร์ขนาดใหญ่ และเคลื่อนย้าย ไม่ได้หนึ่งหรือสองตัว นอกจากนั้น ควรจะเป็น เฟอร์นิเจอร์ที่มีน้ำหนักเบา ซึ่งสามารถนำมาตั้ง ร่วมกับเฟอร์นิเจอร์ประเภทแรก ได้เมื่อมีแขกมาเยี่ยม เป็นจำนวนมาก และเฟอร์นิเจอร์สมัยใหม่ ซึ่งดัดแปลง ใช้ได้หลายอย่าง จะช่วยเปลี่ยนแปลง ให้บรรยากาศสามารถแยกวัสดุที่ใช้สามารถใช้งานเป็นหลายประเภท ได้แก่ โลหะ เช่น **โครมไฟ** ชั้นวางของ โต๊ะเก้าอี้ นาฬิกา กรอบรูป เป็นต้น **ผ้า** เช่น ผ้าม่าน พรม หมอนอิง **โครมไฟ** เป็นต้น **ไม้** เช่น โต๊ะ เก้าอี้ **โครมไฟ** ชั้นวางของ ตู้ เป็นต้น **วัสดุธรรมชาติ** เช่น **โครมไฟ** แจกัน เก้าอี้ โต๊ะ เป็นต้น **เซรามิค** เช่น กระเบื้องตกแต่ง แจกัน **โครมไฟ** กระถางต้นไม้ กรอบรูป เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์คุณสมบัติของผ้าที่ใช้ โดยการวิเคราะห์คุณสมบัติของผ้า 3 ชนิดได้แก่ ผ้าฝ้าย ลินิน ผ้าไหม โยสังเคราะห์

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์คุณสมบัติของผ้าที่ใช้ ผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย

ชนิดของเส้น	คุณสมบัติ	ข้อเสีย
ฝ้าย (Cotton)	วัสดุธรรมชาติที่ได้รับความนิยมสูงสุดในการนำมาผลิตผ้า เพราะผิวสัมผัสนุ่มเป็นธรรมชาติ ชักทำความสะอาดง่าย ระบายความร้อนได้ดี มีความทนทาน	สีซีดเก่าเร็ว มีราคาสูงกว่าผ้าชนิดอื่น
ลินิน (Linen)	เป็นเส้นใยที่ได้จากพืชตระกูลป่าน มีลักษณะเฉพาะตัวของเส้นใยผิวสัมผัสลื่นและมีน้ำหนักที่ตัวกว่าฝ้าย มีความทนทานสูงกว่าฝ้ายแต่ยับง่าย ราคาสูงกว่าฝ้าย เพราะขั้นตอนการผลิตค่อนข้างยุ่งยาก	ง่าย หดย้วยได้ง่าย
ไหม (Silk)	เป็นเส้นใยจากธรรมชาติที่มีราคาสูงมากมีคุณสมบัติพิเศษคือให้ความเงาที่ไม่สามารถทำเลียนแบบได้ รวมทั้งผิวสัมผัสที่นุ่มลื่นและยังสวมใส่สบาย	ราคาสูง ดูแลรักษายาก ไม่ทนต่อการขูดถู
โยสังเคราะห์ (Synthetic)	ประเภท Polyester และ Nylon เป็นเส้นใยที่ได้จากปิโตรเลียม มีความแข็งแรงทนทาน บางชนิดมีสัมผัสที่นุ่มมาก ทำความสะอาดง่าย ยับยาก แต่สวมใส่แล้วไม่สบายเท่าผ้าที่ทำจากเส้นใยธรรมชาติ ระบายอากาศไม่ดี รวมทั้งติดไฟง่าย หรือละลายเมื่อรีดด้วยความร้อนสูง	ผ้าจะเป็นเม็ดเมื่อผ่านการซัก เนื้อผ้ากระด้าง ระบายอากาศไม่ดี ไม่ดูดซับน้ำ ซับเหงื่อ เวลาใส่ในที่อากาศร้อน

จากตารางที่ 4.8 ผลจากการวิเคราะห์คุณสมบัติของผ้าธรรมชาติทั้ง 4 ชนิด พบว่ามีคุณสมบัติลินิน ผ้าเป็นเส้นใยธรรมชาติที่แข็งแรงที่สุด ใช้จนผ้าสีบางจึงขาด ผ้ามีความเงามัน ผิวเรียบแข็ง ผ้าลินินเหนียวทนทาน แต่ยืดหดได้น้อย เส้นใยหักและยับง่าย

การนำลวดลายอารมณ์และเครื่องประดับมาพัฒนาให้ประยุกต์ใช้กับงาน ตกแต่งภายใน

จุดประสงค์หลักของงานวิจัยนี้เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ของมโนราห์ โดยวิเคราะห์ถึงความสำคัญและเอกลักษณ์ที่โดดเด่นรวมถึงความสอดคล้องเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ ในรูปแบบของผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ให้เกิดมิติ และความร่วมสมัยเหมาะกับการใช้งานในปัจจุบันการพัฒนาลวดลายอารมณ์และเครื่องประดับมโนราห์ โดยการคัดลวดลายอารมณ์และเครื่องประดับมโนราห์ที่เห็นได้เด่นชัดมากที่สุด และนำภาพลายเส้น หรือโครงลายที่ได้ไปจัดวางบนผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในโดยการจำลองลักษณะของห้องต่างๆ ภายในบ้านพักอาศัย โดยใช้สไตล์การตกแต่ง การนำมาผสมผสานจนเกิดความลงตัวและความสมดุล เป็นตกแต่งสไตล์ Modern Retro เมื่อนำเอาผสมเข้าด้วยกัน เกิดความลงตัวในลักษณะที่เป็นกลาง สไตล์การตกแต่งบ้านที่นำการใช้สีเส้นของสไตล์เรโทร มาผสมผสานกับความเรียบง่ายของสไตล์โมเดิร์นอย่างกลมกลืน โดยเน้นการใช้พื้นหลังที่มีสีเรียบง่าย แต่นำองค์ประกอบของเรโทรมาตกแต่งผ่านเฟอร์นิเจอร์ หรือของตกแต่งที่มีดีไซน์ที่เป็นเอกลักษณ์ หรือสีเส้นที่สดใส อย่างเช่น โคมไฟรูปทรงต่างๆ กรอบรูปที่มีสีเส้น นาฬิกาดีไซน์แปลกตา และหมอนอิงหรือพรมที่มีลวดลาย เพื่อเป็นแนวทางในการนำลวดลายไปประยุกต์ใช้ในงานออกแบบต่อไป ผู้ที่สนใจสามารถดูตัวอย่างรูปแบบการจัดวางผลิตภัณฑ์ไว้ได้ในภาคผนวก

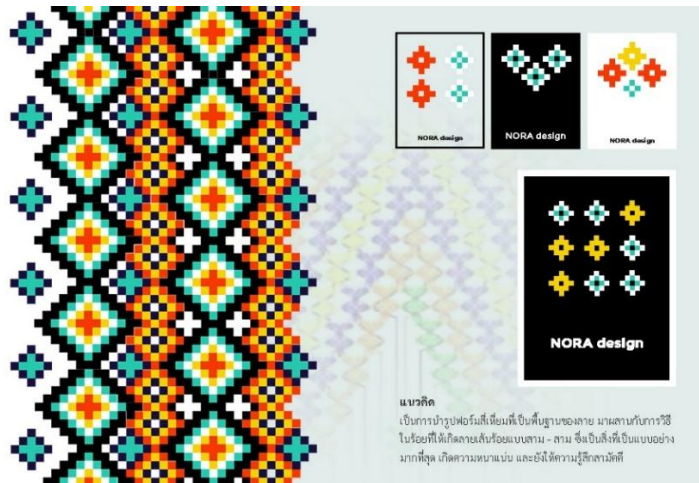
จากการวิเคราะห์ข้อมูล พื้นที่ส่วนที่ได้รับการตกแต่ง มากที่สุด และเป็นห้องที่เป็นศูนย์รวมของคนในครอบครัวมากที่สุดคือ ห้องรับแขก เป็นห้องที่ใช้ทำกิจกรรมต่างๆ ในครอบครัว เพื่อความผ่อนคลาย สังสรรค์ เฮฮา และเป็นห้องที่ใช้รับแขกที่มาเยี่ยมเยียนบ้าน ซึ่งการสร้างบรรยากาศ การตกแต่งภายในบ้านนั้น การจัดวาง ตกแต่ง เครื่องใช้ก็ช่วยสร้างบรรยากาศให้กับห้องได้ดีเยี่ยม ผู้วิจัยเลยต้องการออกแบบผลิตภัณฑ์เป็นชุด ประกอบด้วย โคมไฟส่องสว่าง หมอนอิงที่ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย และของตกแต่งผนังที่ช่วยสร้างบรรยากาศห้องรับแขกให้ดูมีความเก๋มากขึ้น

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประเภทของผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมและสอดคล้องแก่การนำมาประยุกต์ใช้ กับข้อมูลในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถาม เพื่อหาความรู้ด้านการออกแบบเพิ่มเติม ว่ามีความคิดเห็น ที่แสดงถึงเอกลักษณ์ความเป็นมโนราห์มากที่สุด

ผลจากการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม เพื่อสอบถามความคิดเห็น ที่แสดงถึงเอกลักษณ์ความเป็นมโนราห์มากที่สุด ผลสรุปได้ว่ารูปแบบที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ ได้ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน พบว่าความคิดเห็นของผลิตภัณฑ์ เพื่อทราบความต้องการด้านเอกลักษณ์ที่สะท้อนถึงมโนราห์

จากการศึกษาและสัมภาษณ์ สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ สรุปได้ว่า เทริด เป็นเครื่องประดับที่โดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ของความโดดเด่นเป็นอันดับแรกคือ เทริด เป็นเครื่องสวมศีรษะ เป็นส่วนสำคัญของเครื่องแต่งกายมโนราห์ มีความประณีตในกระบวนการทำ การผสมผสานรูปแบบของลายข้าวหลามตัด ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุดมโนราห์ เสริมด้วยการให้อารมณ์ และความรู้สึกของสีเส้นที่สดใส และสะดุดตา ให้ความรู้สึกแข็งแรง และทรงคุณค่า และยังคงเป็นความเชื่อ และศรัทธา

ซึ่งเป็นสิ่งที่คู่กันของมโนราห์ จึงนำมาใช้เป็นแนวคิดในการออกแบบคอมพิวเตอร์ตัดผนัง และผลิตภัณฑ์หมอนอิง และของตกแต่งผนัง ได้แนวคิดจากเครื่องลูกปัด เป็นสิ่งแสดงออกได้ชัดเจนมากที่สุดให้อารมณ์ความรู้สึก มีความพลิ้วไหว การกระทบกันของเสียงลูกปัด สีสันทึบบอกถึงความแข็งแกร่ง ลวดลายที่เกิดจากพื้นฐานของลายสี่เหลี่ยมที่มีการพัฒนา คลี่คลายแบบ ให้เป็นที่สนใจ และเป็นเอกลักษณ์ ที่ยังคงมีความเป็นเอกลักษณ์มโนราห์ละคะ ออกมาอยู่ตลอดสะท้อนความเป็นตัวตนได้มากที่สุดอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งส่วนนี้ สามารถถอดแบบ นำเอาลวดลาย ลายเส้น มาตัดทอน ของสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัดมาพัฒนาแบบ แต่ยังคงความเป็นมโนราห์ด้วย

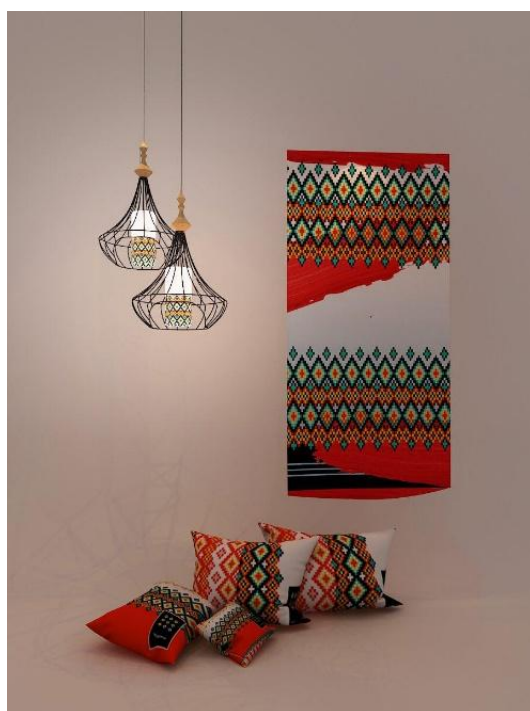
ภาพที่ 4.10 แสดงแบบร่างตราสัญลักษณ์ ที่ใช้ร่วมกับผลิตภัณฑ์
ภาพโดย: พิรฐา ทองคำ (2561)

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์สรุปผล ทั้ง 3 รูปแบบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ ประเมินความพึงพอใจ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ จากนั้นนำค่าคะแนนการประเมินมาสรุปผลหารูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดไปพัฒนาเป็นชุดผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

ภาพที่ 4.11 แสดงแบบร่าง ชุดออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน Sketch Design รูปแบบที่ 1

ภาพโดย: พิรุฐา ทองคำ (2561)

ภาพที่ 4.12 แสดงแบบร่าง ชุดออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน Sketch Design รูปแบบที่ 2

ภาพโดย: พิรุฐา ทองคำ (2561)

ภาพที่ 4.13 แสดงแบบร่าง ชุดออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน Sketch Design
รูปแบบที่ 3

ภาพโดย: พิรฐา ทองคำ (2561)

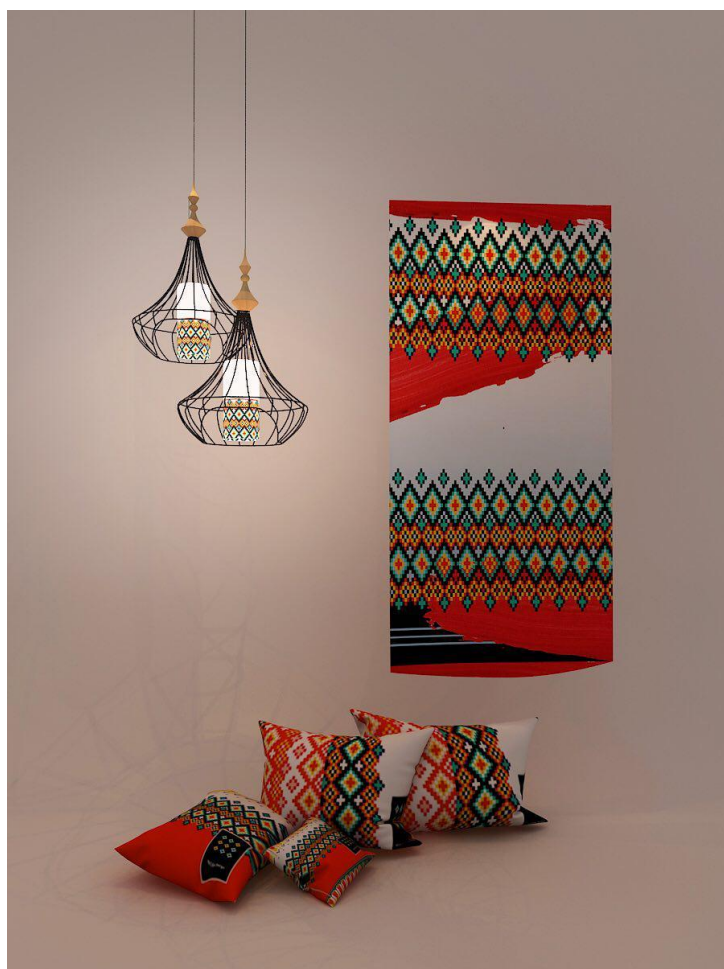
ตารางที่ 4.9 ผลการประเมิน Sketch Design รูปแบบที่ 1 รูปแบบที่ 2 รูปแบบที่ 3 (N=3)

รายละเอียด	รูปแบบที่ 1		รูปแบบที่ 2		รูปแบบที่ 3	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1.สัดส่วน การนำเอาองค์ประกอบต่างๆ มาใช้ในการออกแบบ โดยนำหลักการออกแบบมาเป็นส่วนประกอบ						
1.1 องค์ประกอบในการออกแบบมีความสมดุลเรื่องสวดลาย	3.67	0.58	4.67	0.58	3.33	0.58
1.2 องค์ประกอบในการออกแบบมีความสมดุลเรื่องขนาด พื้นที่ ในการวางรูปแบบ รูปทรง	3.67	0.58	4.33	0.58	3.33	0.58
1.3 องค์ประกอบในการออกแบบมีความสมดุลเรื่องจังหวะ และช่วงจังหวะ	4.33	0.58	4.33	0.58	4.00	1.00
2.การตีความของปัญหา สามารถวิเคราะห์สิ่งที่เป็นโจทย์หลัก มาออกแบบให้เข้าถึงความ เป็นนิรर्थ ได้อย่างมีความหมาย						
2.1 รูปแบบสามารถตอบโจทย์ได้อย่างเหมาะสม	4.00	1.00	5.00	0.00	3.67	0.58
2.2 รูปแบบตอบสนองความต้องการได้อย่างเหมาะสม	4.00	1.00	4.67	0.58	4.00	0.00
2.3 ใช้วัสดุที่ใช้ได้อย่างเหมาะสม	4.33	1.15	4.67	0.58	3.67	0.58
3.ความคิดริเริ่มเบื้องต้น เอาส่วนที่เป็นจุดเด่นของอารมณ์ และเครื่องประดับ ที่สื่อให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์มาให้ได้มากที่สุด						
3.1 รูปแบบสามารถบ่งบอกถึงจุดเด่น และมีเอกลักษณ์	4.67	0.58	4.67	0.58	4.33	1.15
3.2 รูปแบบสามารถบ่งบอกถึงหน้าที่ใช้สอย	4.33	1.15	4.67	0.58	4.33	1.15

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

รายละเอียด	รูปแบบที่ 1		รูปแบบที่ 2		รูปแบบที่ 3	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
4.การกลั่นกรองการออกแบบ รูปแบบที่ได้ออกมาสามารถตอบโจทย์ความต้องการของผู้ใช้งานได้มากน้อยแค่ไหน						
4.1 การออกแบบมีความแข็งแรงต่อการใช้งาน	4.67	0.58	4.67	0.58	3.33	0.58
4.2 การออกแบบมีความปลอดภัยต่อการใช้งาน	4.00	1.00	4.67	0.58	3.67	1.53
4.3 การออกแบบที่ใช้ต้นทุนการผลิตต่อการใช้งาน	4.33	0.58	4.33	0.58	3.67	1.15
5.การตัดสินใจ ตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภคที่มีความสนใจ ชื่นชอบ และต้องการของตกแต่งบ้านที่มีลักษณะเด่นชัด และแปลกใหม่เพิ่มขึ้น						
5.1 ตรงความต้องการของผู้บริโภค	4.67	0.58	4.67	0.58	3.00	0.00
5.2 ผลิตรภัณฑ์ที่เหมาะสมกับราคา	4.67	0.58	4.67	0.58	3.67	1.53
5.3 ผลิตรภัณฑ์ที่มีรูปร่างรูปทรงสวยงาม	4.33	0.58	4.33	0.58	4.33	1.15
6.การทำให้เกิดความสำเร็จ ผลิตรภัณฑ์ที่ได้ต้องตอบโจทย์ ด้านแนวคิด การใช้งาน และเป็นที่น่าสนใจของผู้บริโภค						
6.1 เป็นที่น่าสนใจ	4.00	0.00	4.67	0.58	3.33	1.15
6.2 สร้างความแตกต่างให้กับผลิตรภัณฑ์	4.67	0.58	4.67	0.58	3.00	0.00
6.3 วัสดุที่หาง่ายในท้องถิ่น	3.33	0.58	4.67	0.58	3.67	1.15
ผลรวม	4.22	0.64	4.61	0.39	3.67	0.76

ผลจากตารางที่ 4.9 พบว่าผลจากการประเมินความคิดเห็น จากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดผลิตรภัณฑ์ ตกแต่งภายใน จากศิลปะอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ ระดับความคิดเห็นได้ดังนี้ ค่าคะแนนรูปแบบที่ 2 มีความเหมาะสมมากที่สุด (\bar{x} = 4.61, S.D.=0.39) ค่าคะแนนรูปแบบที่ 1 มีความเหมาะสมมาก (\bar{x} = 4.22, S.D.=0.61) ค่าคะแนนรูปแบบที่ 3 มีความเหมาะสมมาก (\bar{x} = 3.67, S.D.= 0.76) ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบที่ 2 มีความเหมาะสมที่จะนำไปผลิตต้นแบบชุดผลิตรภัณฑ์ตกแต่งภายใน จากศิลปะอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์

ภาพที่ 4.14 ต้นแบบชุดผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน
ภาพโดย: พิรฐา ทองคำ (2561)

4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจและความคิดเห็น ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ที่ได้แนวความคิดมาจากเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ ที่มีต่อชุดผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ที่ได้แนวความคิดมาจากเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อชุดผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ที่ได้แนวความคิดมาจากเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์

ข้อคำถาม	N=30		ระดับความพึงพอใจ
	\bar{x}	S.D.	
1. หน้าที่ใช้สอย สามารถใช้ประโยชน์ และเหมาะสมต่อการใช้งานได้มากน้อยเพียงใด			
1.1 รูปแบบของผลิตภัณฑ์ดูรักษาง่าย	3.93	0.52	มีความพึงพอใจมาก
1.2 ขนาดที่เหมาะสมต่อการใช้งาน	4.10	0.48	มีความพึงพอใจมาก
1.3 ผลิตภัณฑ์มีรูปแบบที่เหมาะสม	3.97	0.67	มีความพึงพอใจมาก
2. ความสะดวกสบายในการใช้งาน ให้ความรู้สึก และตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภค			
2.1 รูปแบบผลิตภัณฑ์มีความสะดวกสบาย	4.33	0.61	มีความพึงพอใจมาก
2.2 รูปแบบผลิตภัณฑ์ตอบสนองความต้องการ	4.27	0.52	มีความพึงพอใจมาก
2.3 รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานง่าย	4.37	0.56	มีความพึงพอใจมาก
3. ความแข็งแรง อายุการใช้งานเป็นส่วนเสริมที่ทำให้ผลิตภัณฑ์มีความคงทนมากขึ้น			
3.1 รองรับน้ำหนักได้ดี	4.13	0.63	มีความพึงพอใจมาก
3.2 ทนต่ออากาศ	4.10	0.66	มีความพึงพอใจมาก
3.3 ความปลอดภัยในการใช้งาน	4.20	0.71	มีความพึงพอใจมาก
4. วัสดุและกรรมวิธีการผลิต สามารถนำวัสดุในท้องถิ่นมาเป็นส่วนประกอบในผลิตภัณฑ์			
4.1 วัสดุที่หาได้ง่ายจากแหล่งผลิต	3.57	0.50	มีความพึงพอใจมาก
4.2 การออกแบบมีความปลอดภัยต่อการใช้งาน	4.27	0.64	มีความพึงพอใจมาก
4.3 การออกแบบที่ใช้ มีต้นทุนการผลิตต่อการใช้งาน	4.37	0.67	มีความพึงพอใจมาก
5. ความสวยงาม ให้น่าสนใจ และความเป็นเอกลักษณ์ที่ดึงดูดสายตา			
5.1 รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว	4.17	0.59	มีความพึงพอใจมาก
5.2 ผลิตภัณฑ์มีสีสันสวยงาม	4.50	0.51	มีความพึงพอใจมาก
5.3 ผลิตภัณฑ์ที่มีรูปร่างรูปทรงสวยงาม	4.27	0.64	มีความพึงพอใจมาก
ผลรวม	4.17	0.55	มีความพึงพอใจมาก

ผลจากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อชุดผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ที่ได้แนวความคิดมาจากเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ ลำดับที่ 1 ผลิตภัณฑ์มีสีสันสวยงาม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.50$ S.D. = 0.51) ลำดับที่ 2 รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานง่าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.37$,S.D. 0.56)

ลำดับที่ 3 การออกแบบมีความปลอดภัยต่อการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก
($\bar{x} = 4.27$,S.D. = 0.64)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาศิลปะ เอกลักษณะอาการ และเครื่องประดับโนราห์เพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามหัวข้อวัตถุประสงค์ ในด้านการศึกษาข้อมูลเอกลักษณะอาการ และเครื่องประดับโนราห์ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ผู้วิจัยได้นำผลการสรุปผลของการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะของการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สรุปผลการศึกษาศิลปะ อาการ และเครื่องประดับโนราห์เพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

จากการศึกษา และรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับศิลปะ อาการ และเครื่องประดับโนราห์เพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน จากการลงพื้นที่ใน อ.เมือง จ.พัทลุง โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือการศึกษาเอกสาร การสังเกต สัมภาษณ์ ถ่ายภาพ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้องค์ความรู้ และข้อเท็จจริง นำข้อมูลมาวิเคราะห์ในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์

สรุปผลการศึกษาศิลปะอาการ และเครื่องประดับโนราห์ เครื่องแต่งกายของมโนราห์มีเอกลักษณ์และสีสันที่โดดเด่น เมื่อวิเคราะห์เอกลักษณ์ของความโดดเด่นเป็นอันดับแรกคือ เทริด เป็นเครื่องสวมศีรษะ เป็นส่วนสำคัญของเครื่องแต่งกายมโนราห์ มีความประณีตในกระบวนการทำ การผสมผสานรูปแบบของลายข้าวหลามตัด ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุดมโนราห์ เสริมด้วยการให้อารมณ์และความรู้สึกของสีสันที่สด และสะดุดตา ให้ความรู้สึกแข็งแรง และทรงคุณค่า และยังคงเป็นความเชื่อ และศรัทธา ซึ่งเป็นสิ่งที่คู่กันของมโนราห์ ซึ่งเห็นได้ว่าการที่การที่นำเอาเทริด มาเป็นของตกแต่งภายในบ้านนั้น ควรที่จะใช้ในการประกอบแนวคิดในการออกแบบโคมไฟ เพราะเทริดเป็นของสูง ที่อยู่บนศีรษะ และไม่ขัดแย้งกับความเชื่อ และความศรัทธา และยังให้ความรู้สึกที่หนักแน่น

ส่วนต่อมาเป็นเครื่องลูกปัด เป็นสิ่งแสดงออกได้ชัดเจนมากที่สุด ให้อารมณ์ความรู้สึก มีความพลิ้วไหว การกระทบกันของเสียงลูกปัด สีสันที่บ่งบอกถึงความแข็งแกร่ง ลวดลายที่เกิดจากพื้นฐานของลายสี่เหลี่ยมที่มีการพัฒนา คลี่คลายแบบ ให้เป็นที่สนใจ และเป็นเอกลักษณ์ ที่ยังคงมีความเป็นเอกลักษณ์โนราห์แต่ละคณะ ออกมาอยู่ตลอดสะท้อนความเป็นตัวตนได้มากที่สุดอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งส่วนนี้ สามารถถอดแบบ นำเอาลวดลาย ลายเส้น มาตัดทอน ของสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัดมาพัฒนาแบบ แต่ยังคงความเป็นมโนราห์ด้วย

ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านเอกลักษณ์อาการ และเครื่องประดับโนราห์ เพื่อการออกแบบตกแต่งภายใน 6 ด้านได้แก่ ด้านสัดส่วน ด้านการตีความปัญหา ด้านความคิดริเริ่มเบื้องต้น ด้านกลิ่นรองการออกแบบ ด้านการตัดสินใจ และด้านการทำให้เกิดผลสำเร็จ พบว่า ลำดับที่ 1 รูปแบบสามารถบ่งบอกถึงจุดเด่น และมีเอกลักษณ์ อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.58) ลำดับที่ 2 องค์ประกอบในการออกแบบมีความสมดุลเรื่องลวดลาย อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.58) ลำดับที่ 3 องค์ประกอบในการ

ออกแบบมีความสมดุลเรื่องขนาด พื้นที่ ในการวางรูปแบบ รูปทรง อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.0$, S.D. = 1.00)

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับโนราห์มาเป็นข้อมูลในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

1. การนำลวดลายอารมณ์และเครื่องประดับโนราห์มาพัฒนาให้ประยุกต์ใช้กับงานออกแบบ ขั้นตอนการพัฒนาลวดลายอารมณ์ และเครื่องประดับโนราห์ ลายลายลูกแก้วหรือลายข้าวหลามตัด การนำลวดลายบนเครื่องลูกปัดเช่น ลายบัวคว่ำบัวหงาย ลายก้างปลา และลายลูกแก้วหรือลายข้าวหลามตัด ซึ่งเป็นลายพื้นฐานที่ใช้ในการทำเครื่องประดับโนราห์ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาลาย และสีสันทายขาวดำ หรือแม้แต่ลายเส้น ก็ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ความเป็นสีเหลี่ยมข้าวหลามตัด ที่ออกแบบมาโดยการลด ตัดทอน เพิ่มสีสันทให้คงความเป็นเอกลักษณ์ความเป็นเครื่องประดับโนราห์อยู่ การศึกษาอารมณ์ และเครื่องประดับโนราห์ เพื่อการออกแบบตกแต่งภายใน มาพัฒนาต่อยอดในเชิงสร้างสรรค์ตามหลักการออกแบบ เพื่อเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการประยุกต์นำเอาคุณลักษณะเด่นของลวดลายของอารมณ์ และเครื่องประดับโนราห์ มาออกแบบใช้งานในการตกแต่งผลิตภัณฑ์ภายในที่พักอาศัยด้านต่างๆ และยังเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการเผยแพร่เอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นภาคใต้ ให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น

2. ศึกษาผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย ส่วนพื้นที่ใช้งานมีดังนี้ จากการวิเคราะห์ข้อมูล พื้นที่ส่วนที่ได้รับการตกแต่ง มากที่สุด และเป็นห้องที่เป็นศูนย์รวมของคนในครอบครัวมากที่สุดคือ ห้องรับแขก เป็นห้องที่ใช้ทำกิจกรรมต่างๆ ในครอบครัว เพื่อความผ่อนคลาย สังสรรค์ เฮฮา และเป็นห้องที่ใช้รับแขกที่มาเยี่ยมเยียนบ้าน ซึ่งการสร้างบรรยากาศ การตกแต่งภายในบ้านนั้น การจัดวาง ตกแต่ง เครื่องใช้ก็ช่วยสร้างบรรยากาศให้กับห้องได้ดีเยี่ยม ผู้วิจัยเลยต้องการออกแบบผลิตภัณฑ์เป็นชุด ประกอบด้วย โคมไฟส่องสว่าง หมอนอิงที่ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย และของตกแต่งผนังที่ช่วยสร้างบรรยากาศห้องรับแขกให้ดูมีความเก๋มากขึ้น

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประเภทของผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมและสอดคล้องแก่การนำมาประยุกต์ใช้ กับข้อมูลในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถาม เพื่อหาความรู้ด้านการออกแบบเพิ่มเติม ว่ามีความคิดเห็น ที่แสดงถึงเอกลักษณ์ความเป็นโนราห์มากที่สุด

ผลการวิจัย การศึกษาศิลปะอารมณ์ และเครื่องประดับโนราห์ สรุปได้ว่า ประเมินความคิดเห็น จากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน จากศิลปะอารมณ์ และเครื่องประดับโนราห์ 6 ด้านได้แก่ ด้านสัดส่วน ด้านการตีความปัญหา ด้านความคิดริเริ่มเบื้องต้น ด้านกลิ่นรอง การออกแบบ ด้านการตัดสินใจ และด้านการทำให้เกิดผลสำเร็จ ระดับความคิดเห็นได้ดังนี้ ค่าคะแนนรูปแบบที่ 2 มีความเหมาะสมมากที่สุด (= 4.61, S.D.=0.39) ค่าคะแนนรูปแบบที่ 1 มีความเหมาะสมมาก (= 4.22, S.D.=0.61) ค่าคะแนนรูปแบบที่ 3 มีความเหมาะสมมาก (= 3.67, S.D.= 0.76) ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบที่ 2 มีความเหมาะสมที่จะนำไปผลิตต้นแบบชุดผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน จากศิลปะอารมณ์ และเครื่องประดับโนราห์

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจและความคิดเห็น ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ที่ได้แนวความคิดมาจากเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับโนราห์

ผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อชุดผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ที่ได้แนวความคิดมาจากเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ 5 ด้าน ได้แก่ หน้าที่ใช้สอย ความสะดวกสบายในการใช้งาน ความแข็งแรงวัสดุ และกรรมวิธีการผลิต

ลำดับที่ 1 ผลิตภัณฑ์มีสีสันสวยงาม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.50$ S.D. = 0.51)

ลำดับที่ 2 รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานง่าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.37$, S.D. 0.56)

ลำดับที่ 3 การออกแบบมีความปลอดภัยต่อการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = 0.64)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยการศึกษาศิลปะอารมณ์และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ดังนี้

5.2.1 อภิปรายผลการศึกษาศิลปะ อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์เพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

เอกลักษณ์ของเครื่องแต่งกายจะเห็นได้ว่าการให้สีของชุดลูกปิดของมโนราห์ส่วนใหญ่จะเป็นสีโทนร้อน และมีโทนเย็น ปะปนบ้างเล็กน้อย ซึ่งการเลือกใช้ชุดสีก็ขึ้นอยู่กับความชอบความพึงพอใจของคณะที่ทำการแสดงผู้ว่าจ้างหรือช่างทำชุดมโนราห์ ซึ่งเครื่องแต่งกายของมโนราห์จะให้ความรู้สึก คึกคัก เร้าใจ มีความตื่นเต้น สนุกสนาน และให้สอดคล้องกับจังหวะดนตรีในการแสดง ลวดลายของชุดลูกปิดเกิดจากการเรียงร้อยลูกปิดแต่ละเม็ดแต่ละสีจนเกิดเป็นลวดลายต่างๆ ซึ่งจะเป็นลักษณะของรูปทรงเลขาคณิตลายสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ซึ่งเกิด จากวิถีชีวิตของคนใต้ หรือนำมาจากรูปปั้นต่างๆ ตามแหล่งโบราณคดีของทางใต้ และลวดลายจากธรรมชาติ ซึ่งมีรูปทรงหลายๆ ขนาดวางสลับกันไปเกิดเป็นลวดลาย และการจัดวางลวดลายการถักทอชุดลูกปิดก็ยังคงเป็นการนำมากจากการคิด การจินตนาการของช่างหรือความชอบของคณะมโนราห์นั้นๆ อีกด้วย

ลูกปิดที่ใช้ในการร้อยเครื่องลูก คือ ลูกปิดปาล์ม หรือลูกปิดแก้ว ที่ตกบนพื้นจะแตกหักง่ายและมีการผุร่อน ดังนั้นอายุการใช้งานจึงน้อยกว่าลูกปิดที่พบเห็นโดยทั่วไปในปัจจุบัน ในสมัยรัชกาลที่ 4 และรัชกาลที่ 5 ชุดมโนราห์ยังไม่เห็นโครงสร้างของลูกปิดเต็มตัว ยังเว้นชิ้นส่วนไว้ให้เห็นโครงสร้างของสร้อยที่ส่ง่างาม ส่วนสีที่ใช้ก็มักจะให้ตามวัตถุดิบที่มีอยู่ เมื่อมีการทำลูกปิดเม็ดโตขึ้น และราคาเริ่มถูกลง สามารถหาซื้อลูกปิดได้ง่ายขึ้น การทำเครื่องลูกปิดจึงเพิ่มขึ้นส่วนได้มากขึ้น เครื่องลูกปิดมโนราห์ในยุคนั้นจะเป็นแบบเครื่องตัน คือ ร้อยลูกปิดให้เป็นตัวเสื่อติดกันไม่แยกชิ้น มีการใช้ลูกปิด 2 แบบ คือ 1 ลูกปิดสี่ด้าน ซึ่งเป็นลูกปิดขนาดเม็ดโต 2 ลูกปิดแมงโลม เป็นลูกปิดเม็ดโตใสๆ เมื่อสวมใส่รู้สึกบางเบา ซึ่งหาชมได้ยากแล้วในปัจจุบัน เนื่องจากไม่มีลูกปิดลักษณะดังกล่าวแล้ว วัตถุดิบบางอย่างก็ไม่สามารถหาได้ตามแบบเก่าดั้งเดิม การทำชุดมโนราห์จึงต้องเปลี่ยนไปตามยุคสมัย แต่การร้อยลูกปิดส่วนใหญ่ ยังใช้วิธีการดั้งเดิมคือ มีวิธีการร้อยอยู่ 3 แบบคือ

1. ร้อยแบบร้อยซ่อเป็นการร้อยคล้ายกับลวดลายของตาข่ายหรือแห โดยใช้ลูกปิดข้างละสองลูกมาผูกเชื่อมต่อกันด้วยลูกปิดหนึ่งลูก เรียกว่า 1 ซ่อ

2. ร้อยแบบ ห้า-สาม เป็นวิธีการโดยใช้ลูกปัดห้าเม็ด และลูกปัดสามเม็ดมาร้อยในเชือกคู่เดียวกันเป็นลายดอก

3. ร้อยแบบสาม-สาม เป็นวิธีการร้อยโดยใช้ลูกปัดครั้งละสามเม็ด จำนวนสองครั้งมาผูก ร้อยให้กลายเป็นลายดอกเดียวกัน โดยใช้เชือกเพียงสองเส้น วิธีนี้เป็นวิธีที่นิยมนำมาร้อยเครื่องเครื่อง ลูกปัดมากที่สุด เพราะจะมีความแน่น และเห็นลวดลายได้ชัดเจน เช่น ลายลูกแก้ว หรือลายข้าวหอม ตัด ลายก้างปลา ลายบัวคว่ำบัวหงาย มีการพัฒนาโดยร้อยใส่สีต่างกัน สีที่ใช้ในยุคแรกเน้นสีแดงกับสี เหลือง สีเขียวตัดกับสีส้ม สีขาวตัดกับสีน้ำเงิน ต่อมามีการร้อยแบบโล่หน้าหนัก สีอ่อนไปเข้ม มีการใช้สี ดำรวมด้วย

5.2.2 อภิปรายข้อมูลด้านเอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์มาเป็นข้อมูล ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

การพัฒนาลวดลายอาภรณ์และเครื่องประดับมโนราห์ โดยการคัดลวดลายอาภรณ์และ เครื่องประดับมโนราห์ที่เห็นได้เด่นชัดมากที่สุด และนำภาพลายเส้น หรือโครงลายที่ได้ไปจัดวางบน ผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในโดยการจำลองลักษณะของห้องต่างๆ ภายในบ้านพักอาศัย โดยใช้สไตล์การ ตกแต่ง การนำมาผสมผสานจนเกิดความลงตัวและความสมดุล เป็นตกแต่งสไตล์ Modern Retro เมื่อนำเอาผสมเข้าด้วยกัน เกิดความลงตัวในลักษณะที่เป็นกลาง สไตล์การตกแต่งบ้านที่นำการใช้สีเส้นของ สไตล์เรโทร มาผสมผสานกับความเรียบง่ายของสไตล์โมเดิร์นอย่างกลมกลืน โดยเน้นการใช้พื้นหลังที่มี สีเรียบง่าย แต่นำองค์ประกอบของเรโทรมาตกแต่งผ่านเฟอร์นิเจอร์ หรือของตกแต่ง ที่มีดีไซน์ที่เป็นเอกลักษณ์ หรือสีเส้นที่สดใส อย่างเช่น โคมไฟรูปทรงต่างๆ กรอบรูปที่มีสีเส้น นาฬิกาดีไซน์แปลก ตา และหมอนอิงหรือพรมที่มีลวดลาย เพื่อเป็นแนวทางในการนำลวดลายไปประยุกต์ใช้ในงาน ออกแบบต่อไป

5.2.3 อภิปรายผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน จาก เอกลักษณ์ศิลปะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์

ผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อชุดผลิตภัณฑ์ตกแต่ง ภายใน ที่ได้แนวความคิดมาจากเอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ 5 ด้าน ได้แก่ หน้าที่ใช้ สอย ความสะดวกสบายในการใช้งาน ความแข็งแรงวัสดุ และกรรมวิธีการผลิต

ลำดับที่ 1 ผลิตภัณฑ์มีสีเส้นสวยงาม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

ลำดับที่ 2 รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานง่าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

ลำดับที่ 3 การออกแบบมีความปลอดภัยต่อการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความพึงพอใจ

ผู้วิจัยจึงได้ถ่ายทอดเอกลักษณ์ศิลปะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ มาออกแบบเป็น ผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน เพื่อเพิ่มมิติคุณค่าแก่ผู้บริโภค เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ความเป็นมโนราห์ของ ภาคใต้ที่ทรงคุณค่าให้อยู่ต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. งานวิจัยนี้นำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนา เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับตกแต่ง สำหรับศูนย์วัฒนธรรม รีสอร์ททางภาคใต้ และยังสามารถนำไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์สำหรับชุมชนเพื่อสร้างรายได้ และเป็นเอกลักษณ์ให้กับชุมชนชาวใต้หรือประยุกต์ใช้กับวัสดุท้องถิ่นได้
2. การออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย เป็นเพียงแนวทางผลิตภัณฑ์ที่มีความน่าสนใจ แต่ผู้วิจัยควรมีการศึกษารายละเอียดให้มากขึ้น เพื่อนำไปต่อยอดให้เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

1. สามารถปรับเปลี่ยนลวดลาย ให้สอดคล้องกับการใช้งานกับลูกปัดมโนราห์ได้ง่ายขึ้น และเป็นแนวทางในการออกแบบลายที่มีการพัฒนาได้ต่อไป
2. ผลิตภัณฑ์ที่ดีควรคำนึงถึงการใช้งานได้นาน หาวัสดุมาผสมผสานให้ผลิตภัณฑ์มีความทนทาน ใช้งานได้ยาวนาน
3. ควรมีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างให้มีจำนวนที่หลากหลาย และมีจำนวนมากกว่าที่กำหนดไว้ ในงานวิจัยเพราะจะได้กลุ่มตัวอย่างที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อนำมาใช้ในงานวิจัยครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

- ใจภักดิ์ บุรพเจตนา. “การประยุกต์ลวดลายจากอัตลักษณ์ผ้าทอตีนจกแม่แจ่มเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ เจริญวัฒนธรรมประเภทของตกแต่งบ้าน” วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยศิลปากร.2559
- ชูรีพร จำสอน. “วัฒนธรรมปักผ้าได้.” [Online].<https://sites.google.com>. 2559
- นิรัช สุดสังข์. 2548.ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.พิมพ์ครั้งที่1.กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- จง บุญประชา. “การออกแบบตกแต่งภายใน.” [Online].<http://www.teacher.ssru.ac.th>. 2557
- ราชบัณฑิตสถาน. 2546. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเค
- ศิริมภา จุลนวล. " โครงการศึกษาศิลปะการแสดงโนราเพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย. " “ปริญาศิลปมหาบัณฑิต” 2556.
- ศิริพร ทองทวี. “สืบสานวัฒนธรรมพื้นบ้าน.” [Online].<http://www.thaigoodview.com>. 2559
- สาคร คันธโชติ. 2528. ออกแบบเครื่องเรือน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สุดารัตน์ ชุนงาม. “เครื่องเรือน.” [Online]. <http://www.thaigood.com>. 2558.
- วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์. 2535. ออกแบบตกแต่ง. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ.
- วิบูลย์ ลีสุวรรณ. 2538. เครื่องจักสานในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- วีรัตน์ พิชญ์ไพบูลย์. 2527. การออกแบบเครื่องเรือนสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วุฒิชัย วิถาทานัง. “การศึกษาและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมงานจักสานประเภทผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ของตกแต่งและเครื่องเรือน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” “เทคโนโลยีบัณฑิต”. 2559
- อุดมศักดิ์ สาริบุตร. 2550. ออกแบบเฟอร์นิเจอร์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- bestroomstyle. “การจัดวางกับรูปแบบของเฟอร์นิเจอร์.” [Online]. <http://www.bestroomstyle.com/การจัดวางเฟอร์นิเจอร์>. 2555

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก เอกสารขอความอนุเคราะห์

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ภาคผนวก ค นำเสนอผลงานวิจัย

ภาคผนวก ง ผลการออกแบบ

ภาคผนวก ก.
เอกสารขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.3692

ที่ ศร 0524.04 / 2043

วันที่ ๑๖ มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถาม

เรียน รศ.ว่าที่ร้อยโท ดร.พิชัย สดภิบาล

ด้วย นางสาวพิรฐา ทองคำ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาศิลปะ เอกลักษณะอารมณ์และเครื่องประดับโนราห์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน” โดยมี รศ.อุดมศักดิ์ สาริบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของ นางสาวพิรฐา ทองคำ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสอบถามมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.3692
ที่ ศธ 0524.04 / 0646 วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถาม

เรียน รศ.ดร.กาญจนา บุญภักดิ์

ด้วย นางสาวพิรฐา ทองคำ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาศิลปะ เอกลักษณ์อาภรณ์และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน” โดยมี รศ.อุดมศักดิ์ สาริบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุรสินี บุรีคำพันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของ นางสาวพิรฐา ทองคำ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสอบถามมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

Smm ah
(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

Wibol
Ammy

ที่ ศธ 0524.04/ 1988

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

14 มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอากรณ เครื่องประดับมโนราห์ (คณะอรุณน้อย ศิษย์เอิบอวบ)

เรียน คุณพัน มุกสิกพันธ์

ด้วย นางสาวพิรุษา ทองคำ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาศิลปะ เอกลักษณ์อากรณและเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน” โดยมี รศ.อุดมศักดิ์ สาริบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุธาสินธุ์ บุรีคำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอากรณ เครื่องประดับมโนราห์ (คณะอรุณน้อย ศิษย์เอิบอวบ) ของ นางสาวพิรุษา ทองคำ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Somrat

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 095-810-1850

พัน มุกสิกพันธ์

ที่ ศธ 0524.04/ 1983

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

19 มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอาภรณ์ เครื่องประดับโนราห์ (โนราห์อ่า)

เรียน คุณเอียน เมืองแก้ว

ด้วย นางสาวพิรุษา ทองคำ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาศิลปะ เอกลักษณ์อาภรณ์และเครื่องประดับโนราห์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน” โดยมี รศ.อุดมศักดิ์ สาริบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุรสาสินี บุรีคำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอาภรณ์ เครื่องประดับโนราห์ (โนราห์อ่า) ของ นางสาวพิรุษา ทองคำ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Smmr otn

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 095-810-1850

เขียน เมืองแก้ว

ที่ ศธ 0524.04/ 1383

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

19 มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านผลิตภัณฑ์

เรียน อาจารย์สมชาย เอี่ยมผ่อง

ด้วย นางสาวพิรุฐา ทองคำ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาศิลปะ เอกลักษณ์อาภรณ์และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน” โดยมี รศ.อุคมศักดิ์ สาริบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุราสินี บุรีคำพันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านผลิตภัณฑ์ ของ นางสาวพิรุฐา ทองคำ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Smritan
(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 095-810-1850

ที่ ศธ 0524.04/ 1988

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

19 มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและเครื่องประดับมโนราห์

เรียน คุณเนติพงศ์ ไส้สาม

ด้วย นางสาวพิรฐา ทองคำ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาศิลปะ เอกลักษณ์อาภรณ์และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน” โดยมี รศ.อุดมศักดิ์ สาริบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและเครื่องประดับมโนราห์ ของ นางสาวพิรฐา ทองคำ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 095-810-1850

ขอขอบคุณ
ไส้สาม

ที่ ศธ 0524.04/ 1988

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลอมกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

19 มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ

เรียน คุณณัฐา หนูพริก

ด้วย นางสาวพิรุฐา ทองคำ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาศิลปะ เอกลักษณ์อาคารและเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน” โดยมี รศ.อุทุมศักดิ์ สาริบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุรสินี บุรีคำพันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ ของ นางสาวพิรุฐา ทองคำ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศรีพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 095-810-1850

นางสาวณัฐา หนูพริก

ภาคผนวก ข.
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย ที่ได้จากอาคาร และเครื่องประดับมโนราห์

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์ (ภาษาไทย) : ศึกษาศิลปะ เอกลักษณะอาคาร และเครื่องประดับมโนราห์
เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

ผู้วิจัย นางสาวพิรุษา ทองคำ

หลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิตสาขารัฐประศาสนศาสตร์

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก : รศ.อุดมศักดิ์ สาริบุตร

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์

- วัตถุประสงค์**
1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ศิลปะ เอกลักษณะอาคาร และเครื่องประดับมโนราห์ในจังหวัดพัทลุง
 2. เพื่อนำเอกลักษณ์อาคาร และเครื่องประดับมโนราห์มาออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน
 3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

คำชี้แจง แบบประเมินชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วยเนื้อหาของแบบสอบถามดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบร่าง (Sketch Design) ข้อมูลการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย
ที่ได้จากอาคาร และเครื่องประดับมโนราห์ ผู้ตอบแบบสอบถามทำการพิจารณา โดยทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความกรุณาประเมินความคิดเห็น เพื่อนำไปใช้ในการ
ออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวพิรุษา ทองคำ
ผู้วิจัย

หมายเหตุ : ข้อมูลแบบประเมินนี้ จะเก็บไว้เป็นความลับ เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม :โปรดกรอกข้อมูลของท่าน

1. ชื่อ(นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....
ตำแหน่ง
สถานที่ทำงาน
ประสบการณ์ในการทำงานปี

ตอนที่ 2 แบบร่าง (Sketch Design) ข้อมูลการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน แนวคิดด้านเอกลักษณ์อาคาร และเครื่องประดับโมรธา

คำชี้แจง : พิจารณาผลงานการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน แนวคิดด้านเอกลักษณ์อาคาร และเครื่องประดับโมรธา

ข้อคำถาม	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
1.ด้านสัดส่วน การนำองค์ประกอบต่างๆ มาใช้ในการออกแบบ โดยนำหลักการออกแบบมาเป็นส่วนประกอบ					
1.1 องค์ประกอบในการออกแบบมีความสมดุลเรื่อง ลวดลาย					
1.2 องค์ประกอบในการออกแบบมีความสมดุลเรื่อง ขนาด พื้นที่ ในการวางรูปแบบ รูปทรง					
1.3 องค์ประกอบในการออกแบบมีความสมดุลเรื่อง จังหวะ และช่วงจังหวะ					
2.ด้านการตีความของปัญหา สามารถวิเคราะห์สิ่งที่เป็นโจทย์หลัก มาออกแบบให้เข้าถึงความ เป็นมโนรธา ได้อย่างมีความหมาย					
2.1 รูปแบบสามารถตอบโจทย์ได้อย่างเหมาะสม					
2.2 รูปแบบตอบสนองความต้องการได้อย่าง เหมาะสม					
2.3 ใช้วัสดุที่ใช้ได้อย่างเหมาะสม					
3.ด้านความคิดริเริ่มเบื้องต้น เอาส่วนที่เป็นจุดเด่นของอาคาร และเครื่องประดับ ที่สื่อให้เห็น ถึงความเป็นเอกลักษณ์มาให้ได้มากที่สุด					
3.1 รูปแบบสามารถบ่งบอกถึงจุดเด่น และมี เอกลักษณ์					
3.2 รูปแบบสามารถบ่งบอกถึงหน้าที่ใช้สอย					

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
4.ด้านการกลั่นกรองการออกแบบ รูปแบบที่ได้ออกมาสามารถตอบโจทย์ความต้องการของผู้ใช้งานได้มากน้อยแค่ไหน					
4.1 การออกแบบมีความแข็งแรงต่อการใช้งาน					
4.2 การออกแบบมีความปลอดภัยต่อการใช้งาน					
4.3 การออกแบบที่ใช้ต้นทุนการผลิตต่อการใช้งาน					
5.ด้านการตัดสินใจ ตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภคที่มีความสนใจ ชื่นชอบ และต้องการของตกแต่งบ้านที่มีลักษณะเด่นชัด และแปลกใหม่เพิ่มขึ้น					
5.1 ตรงความต้องการของผู้บริโภค					
5.3 ผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับราคา					
5.3 ผลิตภัณฑ์ที่มีรูปร่างรูปทรงสวยงาม					
6.ด้านการทำให้เกิดความสำเร็จ ผลิตภัณฑ์ที่ได้ต้องตอบโจทย์ ด้านแนวคิด การใช้งาน และเป็นที่น่าสนใจของผู้บริโภค					
5.1 เป็นที่น่าสนใจ					
5.3 สร้างความแตกต่างให้ผลิตภัณฑ์					
5.3 วัสดุที่หาง่ายในท้องถิ่น					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ สำหรับข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวพิรุฐา ทองคำ

คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

**แบบสอบถามความพึงพอใจ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย
ที่ได้จากอารมณ์ และเครื่องประดับโมโนราห์**

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์ (ภาษาไทย) : ศึกษาศิลปะ เอกลักษณะอารมณ์ และเครื่องประดับโมโนราห์
เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

ผู้วิจัย นางสาวพิรฐา ทองคำ

หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก : รศ.อุดมศักดิ์ สาริบุตร

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ศิลปะ เอกลักษณะอารมณ์ และเครื่องประดับโมโนราห์ใน
จังหวัดพัทลุง
2. เพื่อนำเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับโมโนราห์มาออกแบบผลิตภัณฑ์
ตกแต่งภายใน
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

คำชี้แจง แบบประเมินชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วยเนื้อหาของแบบสอบถามดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบร่าง (Sketch Design) ข้อมูลการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย
ที่ได้จากอารมณ์ และเครื่องประดับโมโนราห์ ผู้ตอบแบบสอบถามทำการพิจารณา โดยทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความกรุณาประเมินความคิดเห็น เพื่อนำไปใช้ในการ
ออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวพิรฐา ทองคำ

ผู้วิจัย

หมายเหตุ : ข้อมูลแบบประเมินนี้ จะเก็บไว้เป็นความลับ เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. อายุ

☐ 18 – 22ปี	☐ 23 – 26ปี
☐ 27 – 30ปี	☐ 31ปี ขึ้นไป
2. การศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี	
3. อาชีพ

☐ นักเรียน/นักศึกษา	☐ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
☐ พนักงานบริษัทเอกชน	☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว
☐ อื่นๆ โปรดระบุ	
4. รายได้เฉลี่ย/เดือน

☐ ต่ำกว่า 15,000 บาท	☐ 15,001 บาทขึ้นไป
---	---

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจในผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย ที่ได้จากอารมณ์ และเครื่องประดับโมโนร่าห์

รายการ	ผลการพิจารณา				
	5	4	3	2	1
1.หน้าที่ใช้สอย สามารถใช้ประโยชน์ และเหมาะสมต่อการใช้งานได้มากน้อยเพียงใด					
1.1 รูปแบบของผลิตภัณฑ์ดูรักษาง่าย					
1.2 ขนาดที่เหมาะสมต่อการใช้งาน					
1.3 ผลิตภัณฑ์มีรูปแบบที่เหมาะสม					
2. ความสะดวกสบายในการใช้งาน ให้ความรู้สึก และตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภค					
2.1 รูปแบบที่เหมาะสม					
2.2 รูปแบบผลิตภัณฑ์ตอบสนองความต้องการ					
2.3 รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานง่าย					

ตอนที่ 2 (ต่อ)

รายการ	ผลการพิจารณา				
	5	4	3	2	1
3. ความแข็งแรง อายุการใช้งานเป็นส่วนเสริมที่ทำให้ผลิตภัณฑ์มีความคงทนมากขึ้น					
3.1 รองรับน้ำหนักได้ดี					
3.2 ทนต่ออากาศ					
3.3 ความปลอดภัยในการใช้งาน					
4. วัสดุและกรรมวิธีการผลิต สามารถนำวัสดุในท้องถิ่นมาเป็นส่วนประกอบในผลิตภัณฑ์					
4.1 วัสดุที่หาได้ง่ายจากแหล่งผลิต					
4.2 การออกแบบมีความปลอดภัยต่อการใช้งาน					
4.3 การออกแบบที่ใช้ มีต้นทุนการผลิตต่อการใช้งาน					
5. ความสวยงาม					
5.1 รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว					
5.2 ผลิตภัณฑ์มีสีสันสวยงาม					
5.3 ผลิตภัณฑ์ที่มีรูปร่างรูปทรงสวยงาม					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

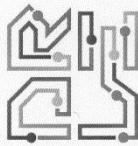
ขอขอบคุณ สำหรับข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวพิรุฐา ทองคำ

คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาคผนวก ค.
นำเสนอผลงานวิจัย

การประชุมวิชาการทางการศึกษาระดับชาติ
การพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตจริง
08th
นวัตกรรมและเทคโนโลยี
เพื่อการเรียนการสอน

ใบประกาศนียบัตรการนำเสนอผลงานวิจัย

พริชฎา ทองคำ อุดมศักดิ์ สาริบุตร และ สุธาสินี บุรีคำพัชรุ

นำเสนอความเรียง

ศึกษาศิลปะ อารมณ์ และเครื่องประดับในราช เพื่อการออกแบบตกแต่งภายใน

ณ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วันศุกร์ที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2561

[รองศาสตราจารย์ ดร. พิชิต ทองคำ
คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นที่ 6]

LEARNING

DEVELOPING

REAL-LIFE

EXPERIENCES

ศึกษาศิลปะ อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ เพื่อการออกแบบตกแต่งภายใน
THE STUDY OF MANOHRA JEWELRY FOR INTERIOR DESIGN.

พิรุษา ทองคำ¹ อุดมศักดิ์ สาริบุตร² สุธาสิณี บุรีคำพันธุ์³

¹นักศึกษาลัทธิสุตร (ค.อ.ม.) เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

²รองศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

³อาจารย์ ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

itpueng@gmail.com; ksudomsa@kmitl.ac.th; suthasini.bu@kmitl.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ข้อที่ 1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ศิลปะ เอกลักษณะอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ในจังหวัดพัทลุง และวัตถุประสงค์ข้อที่ 2. เพื่อนำเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์มาออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน โดยการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ จากเอกสารและการสัมภาษณ์ ตัวแทนคณะมโนราห์ที่แสดงในจังหวัดพัทลุง ที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป โดยใช้วิธีเลือกแบบเป็นคณะฯ ที่มีชื่อเสียงได้รับรางวัล/เป็นที่รู้จัก 3 ท่าน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาศึกษา นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลเพื่อการออกแบบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้มีประสบการณ์ในด้านอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งที่อยู่อาศัยที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ของมโนราห์

ผลการวิจัยพบว่าการศึกษาศิลปะเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ที่โดดเด่นที่สุด และสามารถแสดงถึงเอกลักษณ์ของมโนราห์ได้อย่างชัดเจนคือ สีสน และ ลวดลายที่ใช้ในเครื่องประดับ ส่วนใหญ่เป็นสีโทนร้อน และสีโทนเย็นเล็กน้อย เพื่อให้ความรู้สึกตื่นเต้น และผลการวิเคราะห์ออกแบบพบว่า เอกลักษณะที่โดดเด่นเป็นอันดับแรกคือ เทร็ด เป็นเครื่องสวมศีรษะ ทรงคุณค่า ส่วนต่อมาคือเครื่องลูกปัด เป็นสิ่งแสดงออกได้ชัดเจนคือสีสน และลายที่บ่งบอกถึงความแข็งแกร่ง สามารถถอดแบบ นำเอาลวดลาย ลายเส้น มาตัดทอน เพื่อพัฒนาแบบให้ได้ลายที่หน้าสนใจมากที่สุด โครจลายที่ได้ไปจัดวางบนผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในโดยการจำลองลักษณะของห้องรับแขก สไตล์ Modern Retro มาตกแต่งผ่านเฟอร์นิเจอร์ หรือของตกแต่ง ที่มีสีไซนที่เป็นเอกลักษณ์ อาทิ โคมไฟรูปทรงต่างๆ ของแต่งผนัง และหมอนอิง เพื่อเป็นแนวทางในการนำลวดลายไปประยุกต์ใช้ในงานออกแบบต่อไป

คำสำคัญ: อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์, ออกแบบ, ตกแต่งภายใน

ABSTRACT

The objective for study was to analyze art of Manora costume and jewelry province at Phatthalung. 1. To syn the purposes of this study were art of Manora identity and jewelry at Phatthalung province. 2. to sync Manora identity and jewelry for product design for decoration was used for compare, to make use to a comparison between, study to problem in process and use the data for make chart was analyzes using. The finding indicated that Manora identity and jewelry infamous is color and tracery use into jewelry mooting to warm tone just a little in cool tone.

This research shows that the distinctive characterized that represent the Manorah dresses and accessory are colors and patterns, often used warm tone color with a hint of cool tone color. These color pallets represent the feeling excitement and enthusiastically. Design analysis shows outstanding part are the beads in which their color and pattern represent straight.

Keywords: Manohra Jewelry; Design; Interior Design

1. ความเป็นมาของปัญหา

ความเป็นเอกลักษณ์และคุณค่าทางวัฒนธรรมทางภาคใต้ เกิดจากการผสมผสานทางศาสนา วัฒนธรรม และอารยธรรม จากกลุ่มคนหลายเชื้อชาติเกี่ยวโยงถึงศาสนา และพิธีกรรม ทำให้ภูมิปัญญาของภาคใต้มีความหลากหลาย ทั้งด้านประเพณีความเชื่อ ศิลปะการแสดง เป็นต้น ศิลปะการแสดงพื้นเมืองของภาคใต้ที่สืบทอดกันมานาน และแพร่หลายอยู่ในทุกจังหวัดทางภาคใต้ มีเอกลักษณ์และความโดดเด่นจากความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทำให้นาฏศิลป์ และดนตรีในภาคใต้มีลักษณะที่เป็นเครื่องบันเทิงทั้งในพิธีกรรม และวิถีชาวบ้านรวมทั้งงานรื่นเริง การแสดงที่ได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นเอกลักษณ์และจิตวิญญาณ เสมือนเป็นชีวิตจิตใจของชาวปักษ์ใต้มาแต่โบราณ [1] คือ หนังตะลุงกับมโนราห์ เป็นศิลปะการแสดง พื้นบ้านแขนงหนึ่งของภาคใต้ และมีถิ่นกำเนิดที่จังหวัดพัทลุง ซึ่งศิลปะการแสดงมโนราห์เป็นการหลอมรวม ด้านความเชื่อ ความกตัญญู และการปฏิบัติตัวทางสังคมของผู้แสดง ดังนั้นเพื่อเป็นการอนุรักษ์การแสดง มโนราห์ให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ล้ำค่าสืบไป คนปักษ์ใต้ทั่วไปแม้จะร้องเล่นไม่เป็น แต่ก็มีความรู้ความเข้าใจในด้านศิลปะที่มีความ เพราะทั้งหนังตะลุงและมโนราห์เป็นผู้ให้ทั้งความเพลิดเพลิน สุกคออารมณ์ของผู้ชมให้ให้ตรึงใจไปกับท่วงท่า ทำนอง และลีลาในการร่ายรำ จึงถือเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของภาคใต้ [2]

ศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทยมีเอกลักษณ์ทางความงาม เป็นมรดกตกทอดมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่กาลอดีตสะท้อนถึงบุคลิกการแสดงออกทางศิลปะ สภาวะทางอารมณ์ของคนในชาติที่มีความอ่อนช้อย นุ่มนวล จากผลงานศิลปะแขนงต่างๆ พบได้ในทุกๆ พื้นที่ภายในประเทศ มีลักษณะเฉพาะที่มี ความแตกต่างกันออกไปตามอิทธิพลทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ศาสนา ตามที่แต่ละพื้นที่ มีอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลถึงงานศิลปะ และงานออกแบบอย่างมากมาย มีการรับอิทธิพลทางความคิดของศิลปวัฒนธรรม แต่ถ้าหากพูดถึงภาคใต้แล้ว เป็นภูมิภาคที่มีความโดดเด่นและมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีเอกลักษณ์และความโดดเด่นจากความหลากหลายของวัฒนธรรมทำให้เกิดนาฏศิลป์ และดนตรี มีเอกลักษณ์ที่เป็นเครื่องบันเทิงทั้งในพิธีกรรม และวิถีชาวบ้าน การแสดงที่ได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับกันสำหรับชาวใต้มาแต่โบราณคือ หนังตะลุง และมโนราห์ถือเป็นงานรื่นเริงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ที่มีจังหวะ การแสดงที่ต่างจากภาคอื่น เน้นจังหวะมากกว่าท่วงท่า มีท่ารำที่สวยงาม สนุกสนาน และเพลิดเพลินเป็นการผ่อนคลาย อันเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของภาคใต้ [3]

โนรา หรือ มโนห์รา (เขียนเป็น มโนรา หรือ มโนราห์ ก็ได้) เป็นการละเล่นพื้นเมืองที่สืบทอดกันมานานและนิยมกันอย่างแพร่หลายใน ภาคใต้ เป็นการละเล่นที่มีทั้งการร้อง การรำ บางส่วนเล่นเป็นเรื่อง และบางโอกาสมีบางส่วน แสดงตามคติความเชื่อที่เป็นพิธีกรรม [4] มโนราห์จิตวิญญาณของชาวใต้ เป็นศิลปะการร้องและการรำชั้นสูง ความเป็นศิลปะชั้นสูงของมโนราห์นั้นสามารถดูได้จาก งานครอบครุโขนละครและดนตรีไทย ที่เป็นมรดกของชาติและเป็นที่ยอมรับว่างดงามและสูงส่ง บนปริมพิธีจะมีเศียรเก่าเศียรซึ่งเศียรที่เก่านั้นก็คือ เทริด มโนราห์(คล้าย มงกุฎ) อีกทั้งมโนราห์ยังเป็นศาสตร์ที่รวบรวมเอาศิลปะแขนงอื่นมาเกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เช่น งานช่างไม้ ช่างก่อสร้าง ช่างปักเย็บ

ความเป็นเอกลักษณ์และคุณค่าทางวัฒนธรรมเหล่านี้เป็นตัวผลักดันให้เกิดความสามัคคีเป็นอย่างดีในชนชาวใต้ จึงไม่น่าแปลกใจว่าทำไมชาวใต้จึงหวงถิ่นรักที่เอื้ออาทรพี่น้อง แต่ปัจจุบันนี้ประเทศเราเปิดรับวัฒนธรรมภายนอกเข้ามาโดยไม่กลั่นกรอง ทำให้เยาวชนของชาติละทิ้งวัฒนธรรมเดิม หันหน้าไปให้ต่างชาติ ยอมเป็นทิศทางวัฒนธรรมอื่นที่ตนเห็นว่างามแล้วถ้าวันหนึ่งที่ไทยสิ้นชาติขาดวัฒนธรรมแล้วมีคนมาถามว่า ชาติเดิมของยูนั้นมีดีอะไร บ้าง แล้วลูกหลานไทยก็เดิน โนบอดี้ให้ชาติ วันนั้นก็คงเป็นวันที่วิญญาณบรรพบุรุษไทยร้องให้น้ำตาเป็นสายเลือด [5]

ในการสร้างสรรค์ที่เน้นถึงความเป็นเอกลักษณ์และคุณค่าทางวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่สร้างความแตกต่าง โดยการใส่เอกลักษณ์ความเป็นอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ในงานออกแบบผลิตภัณฑ์ ทำให้เกิดรูปลักษณ์ที่แตกต่างออกไปแล้ว ยังช่วยเพิ่มมิติคุณค่าทางวัฒนธรรม ให้ผู้บริโภคได้รู้สึกถึงความดีที่มีต่อผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างภายในที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อที่อยู่อาศัย ไม่ว่าจะเป็นบ้าน คอนโดมิเนียม ทาวน์เฮ้าส์ อพาร์ทเมนต์ ซึ่งการตกแต่งบ้านมีผลทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของมนุษย์ โดยทั่ว ๆ ไป การตกแต่งจะคำนึงถึงวัตถุประสงค์หลัก สองประการ

คือเพื่อตอบสนองทางร่างกายในด้านความสะดวกสบายต่อสรีระของมนุษย์ และประโยชน์การใช้สอย และเพื่อตอบสนองด้านจิตใจ เพื่อให้เกิดความรู้สึกผ่อนคลาย และความสวยงาม [6]

ดังนั้นผู้วิจัยตระหนักถึงเอกลักษณ์ของศิลปะการแสดงมโนราห์ที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อทางเลือกในการที่จะให้กับกลุ่มคนรุ่นใหม่ โดยการนำมาออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน นำมาสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบให้เป็นที่พบเห็นได้ดียิ่งขึ้นโดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ที่สามารถส่งเสริมศิลปะเอกลักษณ์ ออกสู่สายตาผู้พบเห็น โดยการออกแบบเป็นต้นแบบและเผยแพร่ให้กับผู้ที่สนใจที่จะศึกษา นำไปออกแบบเพื่อเพิ่มมูลค่าทางสังคม และเศรษฐกิจ โดยศูนย์ส่งเสริมสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดพัทลุงเป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่ โดยใช้แนวคิดในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ที่จะทำให้เกิดประโยชน์ทางด้านความเป็นคุณค่าทางมรดกวัฒนธรรม ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ให้ออกสู่สายตาของผู้ที่พบเห็นถึงความงดงาม และทรงคุณค่าให้คงอยู่ต่อไปในรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ศิลปะ เอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ในจังหวัดพัทลุง
- 2.2 เพื่อนำเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์มาออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

3. กรอบแนวคิดและสมมติฐาน

3.1 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์ศิลปะ เอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ในจังหวัดพัทลุง

3.1.1 การศึกษารูปแบบอารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ที่ใช้เกณฑ์ในการพิจารณากรอบแนวคิดด้านการศึกษาและวิเคราะห์ศิลปะ เอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับตั้งแต่การเลือกใช้สี ขนาด ลวดลายของเครื่องประดับเพื่อให้ได้ความลงตัว โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาจากกรอบแนวคิด [7] โดยผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบการศึกษา 4 ด้านดังนี้

- (1) สัดส่วน (2) จังหวะหรือช่วงจังหวะ (3) ความประสานกลมกลืน (4) ความขัดแย้ง

3.1.2 นำเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์มาออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน โดยผู้วิจัยใช้ขั้นตอนการทำงาน 6 ขั้นตอน [8] ดังนี้

- (1) การตีความปัญหา (2) ความคิดริเริ่มเบื้องต้น (3) การกลั่นกรองการออกแบบ
- (4) การวิเคราะห์ (5) การตัดสินใจ (6) การทำให้เกิดความสำเร็จ

3.1.3 ใช้กรอบแนวความคิดในเรื่องประเมินความพึงพอใจ โดยในขั้นตอนประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดพัทลุง ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่ได้แนวความคิดมาจากเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ โดยใช้เครื่องมือในการประเมิน ดังนี้

3.1.3.1 ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับประเมินความพึงพอใจและความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่ได้แนวความคิดมาจากเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ โดยใช้แนวคิด [9] มีเกณฑ์การพิจารณา 5 ด้าน ดังนี้

- (1) หน้าที่ใช้สอย (2) ความสะดวกสบายในการใช้งาน (3) ความแข็งแรง
- (4) วัสดุและกรรมวิธีการผลิต (5) ความสวยงาม

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

4.1 วิธีดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ศิลปะ เอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ในจังหวัดพัทลุง

4.1.1 การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ตัวแทนคณะมโนราห์ที่แสดงในจังหวัดพัทลุง ที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป ได้แก่

ตัวแทนคณะมนตรีที่แสดงในจังหวัดพัทลุง โดยใช้วิธีเลือกแบบเป็นคณะฯ ที่มีชื่อเสียงได้รับรางวัล / เป็นที่รู้จัก จำนวน 3 ท่าน

4.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของตัวแทนของคณะมนตรีในพื้นที่ จ.พัทลุง เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งที่อยู่อาศัยที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ของมโนราห์ จึงใช้เครื่องมือแบบสอบถามสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านเอกลักษณ์ของมโนราห์ในพื้นที่ จ.พัทลุง

4.1.3 การสร้าง และหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

4.1.3.1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

4.1.3.2 สร้างเครื่องมือ โดยการศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถาม แล้วกำหนดประเด็นของคำถาม ด้วยการจัดเก็บหมวดหมู่ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อให้ตรวจสอบแบบสอบถามเบื้องต้น

4.1.3.3 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1.4 ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม

4.1.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์

4.1.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยเป็นการตอบแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

4.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ จากหนังสือวารสาร บทความ นิตยสาร บทความทางอินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในการวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้ง งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมและนำข้อมูลต่างๆ มาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

4.2 วิธีดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือ เพื่อนำเอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์มาออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน มีดังนี้

4.2.1 การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จากผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้มีประสบการณ์ในด้านอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ จำนวน 3 ท่าน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น คือ รูปแบบเอกลักษณ์อาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์
2. ตัวแปรตาม คือ แนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน

4.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งที่อยู่อาศัยที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ของมโนราห์ จึงใช้เครื่องมือแบบสอบถามสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านเอกลักษณ์ของมโนราห์ในพื้นที่ จ.พัทลุง

4.2.3 การสร้าง และหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

4.2.3.1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

4.2.3.2 สร้างเครื่องมือ โดยการศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถาม แล้วกำหนดประเด็นของคำถาม ด้วยการจัดเก็บหมวดหมู่ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อให้ตรวจสอบแบบสอบถามเบื้องต้น

4.2.3.3 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.3.1 นำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลมาเป็นแนวทางในการออกแบบ

4.3.2 ขั้นตอนการทำแบบร่างผลิตภัณฑ์ ทำการออกแบบ 2 มิติ และจำลองแบบ 3 มิติ เพื่อให้เห็นรูปทรงสัดส่วนความเป็นไปได้ของงานมากขึ้น นำเสนอเพื่อแก้ไขและพัฒนาแบบงานสมบูรณ์

4.3.3 ขั้นตอนการประเมินผลการออกแบบ นำแบบร่างผลิตภัณฑ์ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความคิดเห็นและข้อเสนอแนะโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน จำนวน 3 ท่าน เพื่อนำแบบไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบต่อไป

4.4 ขั้นตอนการทำต้นแบบ ทำการออกแบบภาพจำลอง 2 มิติ และภาพจำลองแบบ 3 มิติ เพื่อให้เห็นรูปทรงสัดส่วนความเป็นไปได้ของงานมากขึ้น นำเสนอเพื่อแก้ไขและพัฒนาารูปแบบงานสมบูรณ์

5. ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านรูปแบบอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ ตั้งแต่การเลือกใช้สี ขนาด ลวดลายของเครื่องประดับ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการออกแบบผลิตภัณฑ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหาของการศึกษาศิลปะ เอกลักษณะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเนื้อหาข้อมูลเบื้องต้นจากตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องเบื้องต้นก่อน จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง โดยการเลือกคณะมโนราห์ที่มีความเชี่ยวชาญ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจ โดยแบ่งองค์ประกอบของปัญหาออกเป็นส่วนๆ มาวิเคราะห์เพื่อสรุปผล สามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 เรื่องคือ อาภรณ์และเครื่องประดับ

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบสำคัญที่โดดเด่น และชัดเจนของศิลปะ เอกลักษณะอาภรณ์ และเครื่องประดับมโนราห์มีดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านอาภรณ์ และเครื่องประดับที่ได้ลงพื้นที่ศึกษามา

เครื่องประดับ	วัสดุ	สี	ลวดลาย
<p>ประเภทเครื่องประดับเทริด</p> 	<p>โครง สานด้วยไม้ไผ่ เพดานทำด้วยไม้ ทองเหลือง ยอดและหูทำด้วยไม้รักหรือไม้ยอ บนเพดานเทริดกะหนึ่งเป็นตัว ตกแต่งประดับลายในส่วนต่างๆ ลงรักปิดทองหรือทาสีทองคำเปลวประดับกระจก หรือเพชร</p>		<p>ลายกนก ลวดลาย สามารถดัด แปลงตามความ เหมาะสม และ ความทันสมัย</p>
<p>เครื่องลูกปัดป่า, ปั้งคอ</p> 	<p>เครื่องลูกปัดขนาดเล็ก (เครื่องลูกปัดจะใช้ขนาดใหญ่ หรือเล็ก ขึ้นอยู่กับการออกแบบ) ใช้ด้ายในการร้อย เพื่อความอ่อนและความพริ้ว</p>		<p>ลายลูกแก้วหรือลายข้าวหลามตัด ลวดลาย สามารถดัด แปลงตามความ เหมาะสม และ ความทันสมัย</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

เครื่องประดับ	วัสดุ	สี	ลวดลาย
พานอก 	เครื่องลูกปัดขนาดเล็ก (เครื่องลูกปัดจะใช้ขนาดใหญ่ หรือเล็ก ขึ้นอยู่กับการออกแบบ) ใช้ด้ายในการร้อย เพื่อความอ่อนและความพลิ้ว		ลายลูกแก้ว หรือลายข้าวหลามตัด ลวดลาย สามารถดัดแปลงตามความเหมาะสม และความทันสมัย
ปีกนกแอน 	เครื่องลูกปัดขนาดเล็ก (เครื่องลูกปัดจะใช้ขนาดใหญ่ หรือเล็ก ขึ้นอยู่กับการออกแบบ) และประดับชั้นโลหะ หรือแผ่นไม้ใส่ลวดลายที่เป็นลายกนก		ลายลูกแก้ว หรือลายข้าวหลามตัด หรือลายดอกพิกุล และลายไทย
ทับทรวง หรือซัพทรวง 	เครื่องลูกปัดขนาดเล็ก (เครื่องลูกปัดจะใช้ขนาดใหญ่ หรือเล็ก ขึ้นอยู่กับการออกแบบ)		ลายลูกแก้ว หรือลายข้าวหลามตัด
ปีก 	ทำจากเข้าควาย หรือโลหะ (แล้วแต่ความสะดวก และพื้นที่ที่จะหาวัสดุ), เครื่องลูกปัด, ไหมพรม		ลูกปัดเล่นเฉดสี ห้อยระย้าตามความสวยงาม
กำไลต้นแขน, กำไลปลายแขน, กำไลข้อมือ 	เครื่องประดับที่ทำด้วยทองเหลืองทำเป็นวงเล็กๆ ให้มีลักษณะคล้ายกับวงแหวนเล็กๆ ผู้แสดงจะสวมใส่กำไลที่มือและเท้า โดยจะสวมข้างละหลายๆ วง		ลายกนก (ลวดลายจะมีหรือไม่มีขึ้นอยู่กับ การออกแบบ หรือบางพื้นที่ไม่มีผู้ที่ทำเครื่องเงินก็สามารถใช้เป็นเครื่องเงินผิวเรียบก็ได้เช่นกัน)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

เครื่องประดับ	วัสดุ	สี	ลวดลาย
เล็บ 	ทองเหลืองหรือเงิน		เครื่องประดับที่ใช้สวมนิ้ว เพื่อให้เล็บมีอโค้งงามดั่งเล็บกินนรี
เครื่องประดับ เครื่องนุ่งห่ม ผ้านุ่ง 	ผ้าลายไทยหรือผ้าสีพื้น	ขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่สามารถหาวัสดุได้	ผ้านุ่งโนราห์ที่สวมใส่ในอดีตนั้นส่วนมากจะเป็นผ้าลายไทยหรือผ้าสีพื้นสีเหลี่ยมผืนผ้า
หน้าเพลา หรือหน้าปลอก 	การตัดเย็บเป็นตัวและมีเฉพะษา	ขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่สามารถหาวัสดุได้	ผ้านุ่งมีการตกแต่งปลายขาให้สวยงาม
ผ้าห้อย 	เป็นผ้า 3 แถบ สีพื้นและปักลวดลาย ใช้วัสดุเป็นผ้าชีฟอง, ผ้ากำมะหยี่, ปักลายลูกบิด		ลายลูกแก้วหรือลายข้าวหลามตัด

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เห็นว่าด้านที่โดดเด่นที่สุด และสามารถแสดงถึงเอกลักษณ์ของมโนราห์ได้อย่างชัดเจน คือ สีพื้น และ ลวดลายที่ใช้ในเครื่องประดับ การใช้สีของชุดเน้นสีที่สดใส ส่วนใหญ่เป็นสีโทนร้อน และสีโทนเย็นเล็กน้อย เพื่อให้ความรู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ สนุกสนาน และลวดลายของชุดเครื่องประดับก็มีความโดดเด่นอยู่เหมือนกัน ลวดลายจะเป็นลักษณะของรูปทรงเรขาคณิตเป็นสีเหลี่ยมปลายตัด สามเหลี่ยม เส้นพินปลา วางเรียบเรียงสลับกับตามความเหมาะสม และสวยงาม มีการร้อยลูกบิดเป็นเส้นๆ ตรงส่วนปลาย เพื่อให้เกิดความพลิ้วไหว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเอกลักษณ์อารมณ์ และเครื่องประดับมโนราห์มาเป็นข้อมูลในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน เพื่อการใช้งานที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทั้งด้านหน้าที่ใช้สอย ความสะดวกสบาย ความสวยงาม ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยได้แยกตามพื้นที่ใช้สอย ภายในบ้านพักอาศัยไว้ดังนี้

การนำลวดลายอารมณ์และเครื่องประดับมโนราห์มาพัฒนาให้ประยุกต์ใช้กับงานออกแบบ ลวดลายของชุดลูกบิดเกิดจากการเรียงร้อยลูกบิดแต่ละเม็ดแต่ละสีจนเกิดเป็นลวดลายต่างๆ ซึ่งเป็นลักษณะของรูปทรงเรขาคณิตลายสามเหลี่ยม สีเหลี่ยมขนมเปียกปูน ซึ่งเกิด จากวิถีชีวิตของคนใต้หรือนำมาจากรูปปั้นต่างๆ ตามแหล่งโบราณคดีของทางใต้ และลวดลายจากธรรมชาติ ซึ่งมีรูปทรงหลายๆ ขนาดวางสลับกันไปเกิดเป็นลวดลาย และการจัดวาง

ลวดลายการถักทอชุดลูกปัดก็ยังคงเป็นการนำมาจากการคิด การจินตนาการของช่างหรือความชอบของคณะมนโรร่า
นั้นๆ อีกด้วย

การพัฒนาลวดลายอารมณ์และเครื่องประดับมนโรร่า โดยการคัดลวดลายอารมณ์และเครื่องประดับมนโรร่าที่
เห็นได้เด่นชัดมากที่สุด มาพัฒนาลาย และออกแบบเป็นโครงลายใหม่ที่อ้างอิงหลักการออกแบบลวดลาย และนำ
ภาพลายเส้น หรือโครงลายที่ได้ไปจัดวางบนผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อเป็นแนวทางในการ
นำลวดลายไปประยุกต์ใช้ในงานออกแบบต่อไป

1. ลายกางปลา
2. ลายลูกแก้วหรือลายข้าวหลามตัด
3. ลายบัวคว่ำบัวหงาย

ขั้นตอนการพัฒนาลวดลายอารมณ์และเครื่องประดับมนโรร่า

- ขั้นที่ 1 คัดลอกลวดลายอารมณ์และเครื่องประดับมนโรร่า
- ขั้นที่ 2 คัดลวดลายมาเป็นภาพลายเส้น เพื่อนำมาสร้างสรรค์เป็นแม่ลายต่อไป
- ขั้นที่ 3 นำแม่ลายที่ได้มาสร้างสรรค์เป็นลวดลายใหม่
- ขั้นที่ 4 นำลวดลายที่ได้ไปตกแต่งบนผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆ

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการพัฒนาลวดลายอารมณ์ และเครื่องประดับมนโรร่า ลายลูกแก้วหรือลายข้าวหลามตัด

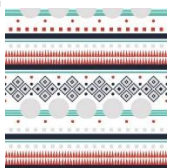
การศึกษาอารมณ์ และเครื่องประดับมนโรร่า เพื่อการออกแบบตกแต่งภายใน มาพัฒนาต่อยอดในเชิง
สร้างสรรค์ตามหลักการออกแบบ เพื่อเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการประยุกต์นำเอาคุณลักษณะเด่นของลวดลาย
ของอารมณ์ และยังเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการเผยแพร่เอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นภาคใต้ ให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น

เอกลักษณ์ของความโดดเด่นเป็นอันดับแรกคือ เทร็ด เป็นเครื่องสวมศีรษะ เป็นส่วนสำคัญของเครื่องแต่งกาย
มนโรร่า มีความประณีตในกระบวนการทำ การผสมผสานรูปแบบของลายข้าวหลามตัด ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุด
มนโรร่า ให้อารมณ์ และความรู้สึกของสีที่สดใส และสะอาดตา ให้ความรู้สึกแข็งแรง และทรงคุณค่า และยังคงเป็น
ความเชื่อ และศรัทธา ซึ่งเป็นสิ่งที่คู่กันของมนโรร่า ซึ่งเห็นได้ว่าการที่นำเอาเทริด มาเป็นของตกแต่งภายใน
บ้านนั้น ควรที่จะใช้ในการประกอบแนวคิดในการออกแบบโคมไฟ เพราะเทริดเป็นของสูง ที่อยู่บนศีรษะ และไม่
ขัดแย้งกับความเชื่อ และความศรัทธา และยังให้ความรู้สึกที่หนักแน่น ส่วนต่อมาคือเครื่องลูกปัด เป็นสิ่งแสดงออก
ได้ชัดเจนมากที่สุด ให้อารมณ์ความรู้สึก มีความพลิ้วไหว การกระทบกันของเสียงลูกปัด สีที่บ่งบอกถึงความ
แข็งแรง ลวดลายที่เกิดจากพื้นฐานของลายสี่เหลี่ยมที่มีการพัฒนา คัดลอกแบบ ให้เป็นที่สนใจ และเป็นเอกลักษณ์
ซึ่งส่วนนี้ สามารถถอดแบบ นำเอาลวดลาย ลายเส้น มาตัดทอน ของสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัดมาพัฒนาแบบ แต่ยังคง
ความเป็นมนโรร่าด้วย

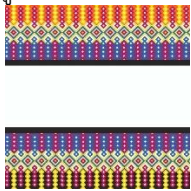
ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการพัฒนาลายจากอารมณ์ และเครื่องประดับ เพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมไปประยุกต์ใช้กับการออกแบบของตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย

รูปแบบ	เทคนิคในการออกแบบ	ส่วนที่นำมาใช้ในการออกแบบ
<p>รูปแบบที่ 1</p> 	<p>จังหวะแบบเหมือนกันซ้ำๆกัน เป็นการนำเอาองค์ประกอบหรือรูปที่เหมือนกันมาจัดวางเรียงต่อกัน ทำให้ดูมีระเบียบ เป็นทางการ การออกแบบลายต่อเนื่อง</p>	<p>ลายจากชุดเครื่องลูกปัดมโนราห์ โดยการใช้ลายข้าวหลามตัด มาวางทับซ้อนกันให้เกิดความเป็นมิติ การนำเอาสีของเครื่องประดับที่มีสีทอง กับสีดำ มาตัดกันให้เกิดความสมดุลกันของภาพ</p>
<p>รูปแบบที่ 2</p> 	<p>จังหวะสลับกันไปแบบคงที่ เป็นการนำองค์ประกอบหรือรูปที่ต่างกันมาวางสลับกันอย่างต่อเนื่อง เป็นชุดให้ความรู้สึกเป็นระบบ สม่่าเสมอ</p>	<p>ลายจากหน้าผ้า ผสมกับลายของชุดเครื่องลูกปัด ซึ่งมีความเหมาะสมการนำเอาลายข้าวหลามมาทำให้เกิดลายที่มีความใหญ่ กลาง เล็ก ลด ตัดทอนให้เกิดความสมดุล</p>
<p>รูปแบบที่ 3</p> 	<p>รูปทรง สี ขนาดลักษณะผิวที่แตกต่างกัน ให้ความกลมกลืน จึงจะทำให้มีคุณค่า ลักษณะของความขัดแย้ง ดึงความเป็นสีเหลี่ยมที่ต่างกัน ให้มีหลายรูปแบบ</p>	<p>ลายจากหน้าผ้า การนำเอาลายข้าวหลามมาทำให้เกิดลายที่มีความใหญ่ กลาง ลด ตัดทอนให้เกิดความสมดุล เพิ่มเติมด้วยสีเส้นที่สดใส ทำให้รู้สึก ผ่อนคลาย</p>
<p>รูปแบบที่ 4</p> 	<p>ลักษณะของความขัดแย้ง ดึงความเป็นสีเหลี่ยมที่ต่างกัน ให้มีหลายรูปแบบ</p>	<p>เป็นลายที่ได้จากเครื่องลูกปัดนำมาดัดแปลงให้ขาดของสีเหลี่ยมมีความแตกต่างกัน เพื่อให้ได้ความชัดเจน และใส่สีเส้นที่ดูสะอาดตา แก่การมอง</p>
<p>รูปแบบที่ 5</p> 	<p>จังหวะสลับกันไปแบบคงที่ เป็นการนำองค์ประกอบหรือรูปที่ต่างกันมาวางสลับกันอย่างต่อเนื่อง ให้ความรู้สึกสม่ำเสมอ ความแน่นอน</p>	<p>นำเอาลายจากหน้าผ้า ไล่ลายไปตรงกลาง ใช้ลายข้าวหลามตัด ที่มีความเล็ก ใหญ่ แล้วก็ใส่สีเส้นให้มีความชัดเจน และเอากำไลมาตัดทอนในรูปทรงของวงกลม วางเรียงกัน ใช้ลายเส้นมาตัด เพื่อให้เกิดความสมดุล</p>
<p>รูปแบบที่ 6</p> 	<p>จังหวะแบบเหมือนกันซ้ำๆกัน เป็นการนำเอาองค์ประกอบหรือรูปที่เหมือนกันมาจัดวางเรียงต่อกัน ทำให้ดูมีระเบียบ ลายต่อเนื่อง</p>	<p>นำเอาส่วนที่เป็นปีก ที่มีลักษณะเป็นสามเหลี่ยมมาวางให้เกิดความเท่ากัน โดยใช้สีโทนเข้มเพื่อดึงดูตสายตา และใช้ส่วนที่เป็นเครื่องลูกปัดมาตัดทอนให้เกิดความต่าง</p>

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รูปแบบ	เทคนิคในการออกแบบ	ส่วนที่นำมาใช้ในการออกแบบ
รูปแบบที่ 7 	จังหวะสลับกันไปแบบต่างกัน เป็นการนำองค์ประกอบหรือรูปที่ต่างกันมาวางสลับกันอย่างต่อเนื่อง ให้ความรู้สึกสม่ำเสมอ ความแน่นอน	นำเอาลวดลายบนเครื่องลูกปัด ที่มีสีสดใส โทนสีสบายตา และเอาลวดลายข้าวหลามตัดมาดัดแปลงให้เกิดมิติ แล้วนำเอารูปทรงวงกลมที่ได้จากกำไลมาใช้เป็นส่วนประกอบเพิ่ม
รูปแบบที่ 8 	จังหวะแบบเหมือนกันซ้ำๆกัน เป็นการนำเอาองค์ประกอบหรือรูปที่เหมือนๆ กันมาจัดวางเรียงต่อกัน ทำให้ดูมีระเบียบ ลายต่อเนื่อง	การนำเอาลายที่อยู่บนเทริดมาตัดทอน โดยใช้ความเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม และสามเหลี่ยมวางเป็นชั้น เพื่อให้เกิดความเป็นมิติที่สูงต่ำ
รูปแบบที่ 9 	ลักษณะของความขัดแย้ง ดึงความเป็นสี่เหลี่ยมที่ต่างกัน ให้มีหลายรูปแบบ รูปทรงที่ต่างกัน ซึ่งนำเอามารวมกันเพื่อให้ลวดลายดูแปลกตาออกไป	เป็นลายที่นำเอาส่วนของลายหน้าผ้า ปิด และกำไลมาวางให้เกิดช่องว่างที่สม่ำเสมอ ส่วนการใช้สี ก็เป็นการนำเอาสีแดงตัดทอนด้วยสีเขียว และเทา จึงทำให้ลายดูไม่แน่นเกินไป
รูปแบบที่ 10 	จังหวะแบบเหมือนกันซ้ำๆกัน เป็นการนำเอาองค์ประกอบหรือรูปที่เหมือนๆ กันมาจัดวางเรียงต่อกัน ทำให้ดูมีระเบียบ ลายต่อเนื่อง	นำเอาส่วนที่เป็นปีก ที่มีลักษณะเป็นสามเหลี่ยมมาวางให้เกิดความเท่ากัน โดยใช้สีโทนเข้มเพื่อดึงดูดยาวตา และใช้ส่วนที่เป็นเครื่องลูกปัดมาตัดทอนให้เกิดความต่าง
รูปแบบที่ 11 	จังหวะแบบเหมือนกันซ้ำๆกัน เป็นการนำเอาองค์ประกอบหรือรูปที่เหมือนๆ กันมาจัดวางเรียงต่อกัน ทำให้ดูมีระเบียบ ลายต่อเนื่อง	ใช้ส่วนของหน้าผ้า ที่มีลายที่เนซัดมาออกแบบให้ขนานกันของลาย และสีของผ้า และรูปแบบการวางลายมาใช้ เพื่อให้ถึงความเป็นมินิราห์ ด้วยกันได้อย่างต่อเนื่อง และพื้นที่
รูปแบบที่ 12 	จังหวะเกิดจากการต่อเนื่องกันหรือซ้ำซ้อนกัน จังหวะที่ดีทำให้ภาพดูสนุก และมีความใหญ่ เล็ก เพื่อให้ได้มิติที่มีความต่าง	ลายจากชุดเครื่องลูกปัดมโนราห์ โดยการใช้ลายข้าวหลามตัด มาวางทับซ้อนกันให้เกิดความเป็นมิติ การนำเอาสีที่สดใสมาช่วยให้ลายดูสนุกมากยิ่งขึ้น

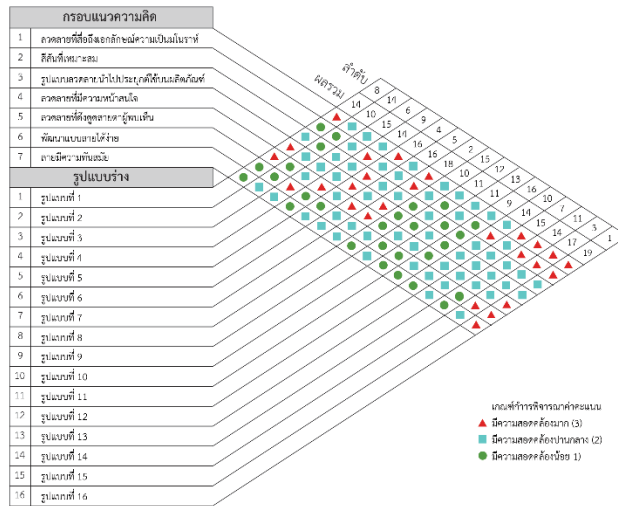
ตารางที่ 2 (ต่อ)

รูปแบบ	เทคนิคในการออกแบบ	ส่วนที่นำมาใช้ในการออกแบบ
รูปแบบที่ 13 	ใช้การซ้ำกันของลายเส้น และรูปทรงสี่เหลี่ยม การซ้ำของเส้นตั้ง การซ้ำของน้ำหนัก การซ้ำของรูปทรงที่เหมือนกัน มาออกแบบ	เอาลายเส้นขอเล็บ ที่เป็นเส้นตรง และลายบนเครื่องประดับลูกปัด ที่วางทับซ้อนกัน ให้ได้จังหวะ ที่มีความเสมือนกับอย่างต่อเนื่อง
รูปแบบที่ 14 	ใช้ความสมดุลของความเท่ากันทางด้านรูปทรง ที่ให้ช่วงจังหวะเท่ากันของรูปทรง	ลายจากชุดเครื่องลูกปัดมโนราห์ โดยการใช้ลายข้าวหลามตัด มาวางทับซ้อนกันให้เกิดความเป็นมิติ การนำเอาสีของเครื่องประดับมาตัดกันให้เกิดความต่างที่ลงตัว
รูปแบบที่ 15 	ใช้การเน้นให้เกิดจุดเด่น และ จังหวะสลับกันไปแบบต่างกัน เป็นการนำองค์ประกอบหรือรูปที่ต่างกันมาวางสลับกันอย่างต่อเนื่อง ให้ความรู้สึกสม่ำเสมอ ความแน่นอน	นำเอาลวดลายบนเครื่องลูกปัด ที่มีสีสันสดใส โทนสีสบายตา และเอาลวดลายข้าวหลามตัดมาดัดแปลงให้เกิดมิติ แล้วนำเอารูปทรงวงกลมที่ได้จากกำไลมาใช้เป็นส่วนประกอบเพิ่ม
รูปแบบที่ 16 	จังหวะสลับกันไปแบบเหมือนกัน เป็นการนำองค์ประกอบหรือรูปที่ต่างกันมาวางสลับกันอย่างต่อเนื่อง ให้ความรู้สึกสม่ำเสมอ ความแน่นอน	การนำเอาลายที่อยู่บนเทริด ซึ่งเป็นลายที่มีลายละเอียดมากเป็นอันดับต้นๆ และสอดคล้องกับลายที่อยู่บนเครื่องลูกปัด มาออกแบบ เน้นสีสันทที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้น

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ลวดลายของชุดลูกปัดเกิดจากการเรียงร้อยลูกปัดแต่ละเม็ดแต่ละสีจนเกิดเป็นลวดลายต่างๆ และอารมณ์ต่างๆ ซึ่งจะเป็นลักษณะของรูปทรงเลขาคณิตลายสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ซึ่งเกิด จากวิถีชีวิตของคนใต้หรือนำมาจากรูปปั้นต่างๆ ซึ่งมีรูปทรงหลายๆ ขนาดวางสลับกันไปเกิดเป็นลวดลาย และการจัดวางลวดลายการถักทอชุดลูกปัดก็ยังคงเป็นการนำมาจากการคิด การจินตนาการอีกด้วย ลายที่เห็นได้เด่นชัดที่สุดคือ

1. ลายก้างปลา
2. ลายลูกแก้วหรือลายข้าวหลามตัด
3. ลายบัวคว่ำบัวหงาย

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์ด้านการพัฒนาลายจากอารมณ์ และเครื่องประดับ เพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมไปประยุกต์ใช้กับการออกแบบของตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย

จากผลการวิเคราะห์ มีเกณฑ์การพิจารณา 7 ด้านดังนี้ 1) ลวดลายที่สื่อถึงเอกลักษณ์ความเป็นโมรธา 2) สีสันที่เหมาะสม 3) รูปแบบลวดลายนำไปประยุกต์ใช้บนผลิตภัณฑ์ 4) ลวดลายที่มีความน่าสนใจ 5) ลวดลายมีความสวยงามดึงดูดผู้พบเห็น 6) พัฒนาแบบลายได้ง่าย 7) ลายมีความทันสมัย พบว่ารูปแบบลวดลายที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับเกณฑ์ แปลผลการวิเคราะห์ และอธิบายได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 รูปแบบลายหมายเลข 16 ลำดับที่ 2 รูปแบบลายหมายเลข 7 ลำดับที่ 3 รูปแบบลายหมายเลข 15 ลำดับที่ 4 รูปแบบลายหมายเลข 5 และ ลำดับที่ 5 รูปแบบลายหมายเลข 6 สรุปได้ว่าส่วนมากลวดลายอารมณ์ และเครื่องประดับโมรธาที่เลือก มีความสอดคล้องมากที่สุด เพราะมีลายที่มีความสวยงาม สีสันสดใส ที่สื่อให้เห็นถึงเอกลักษณ์ความเป็นโมรธา การผสมผสานลวดลายรวมกันให้ได้ลายใหม่ที่สวยงาม เน้นความเป็นสีส้ม

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พื้นที่ส่วนที่ได้รับการตกแต่ง มากที่สุด และเป็นห้องที่เป็นศูนย์รวมของคนในครอบครัวมากที่สุดคือ ห้องรับแขก เป็นห้องที่ใช้ทำกิจกรรมต่างๆ ในครอบครัว เพื่อความผ่อนคลาย สังสรรค์ เฮฮา และเป็นห้องที่ใช้รับแขกที่มาเยี่ยมเยียนบ้าน ซึ่งการสร้างบรรยากาศ การตกแต่งภายในบ้านนั้น การจัดวาง ตกแต่ง เครื่องใช้ก็ช่วยสร้างบรรยากาศให้กับห้องได้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยเลยต้องการออกแบบผลิตภัณฑ์เป็นชุด ประกอบด้วย โคมไฟส่องสว่าง หมอนอิงที่ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย และของตกแต่งผนังที่ช่วยสร้างบรรยากาศห้องรับแขกให้ดูมีความเก๋มากขึ้น

ภาพที่ 3 รูปแบบสไตล์ และ ห้องที่นำมาใช้ในการออกแบบ

ภาพที่ 4 รูปแบบ Idea Sketch

6. อภิปรายและสรุปผล

ในการสร้างสรรค์ที่เน้นถึงความเป็นเอกลักษณ์และคุณค่าทางวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่สร้างความแตกต่าง โดยการใส่เอกลักษณ์ความเป็นอารมณ์ และเครื่องประดับโนราห์ในงานออกแบบผลิตภัณฑ์ ทำให้เกิดรูปลักษณ์ที่แตกต่างออกไปแล้ว ยังช่วยเพิ่มมิติคุณค่าทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้เห็นถึงเอกลักษณ์ความเป็นอารมณ์ และเครื่องประดับโนราห์ ในงานออกแบบ เพื่อเพิ่มมิติคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมของภาคใต้ และได้ออกแบบลายที่ได้จากอารมณ์ และเครื่องประดับมาพัฒนาลายให้เกิดความทันสมัย จึงได้ถ่ายทอดแนวคิดการออกแบบ ภายในให้กับห้องรับแขก ซึ่งไปสอดคล้องกับงานวิจัย ผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย แนวคิดศิลปะการแสดงโนรา ถ่ายทอดอัตลักษณ์มรดกทางวัฒนธรรมในงานออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน เป็นการศึกษาในเรื่องศิลปะการแสดงโนราเพื่อเป็นการนำเอาเอกลักษณ์ที่สะท้อนถึงโนรามานำมาออกแบบให้เกิดความร่วมสมัยเพื่อเหมาะสมกับการตกแต่งที่พักอาศัย ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเป้าหมายสามารถรับรู้ได้ชัดเจนมาใช้เป็นแนวคิดในการออกแบบ โดยออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับตกแต่งห้องรับแขกตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย จึงนำมาสู่แนวคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างบรรยากาศให้ห้องรับแขก โดยให้ผลิตภัณฑ์รู้สึกน่าศรัทธา มีความสง่างาม มั่นคง เพื่อให้เกิดความภูมิใจแก่เจ้าบ้าน และความรู้สึกแก่แขกผู้มาเยือน

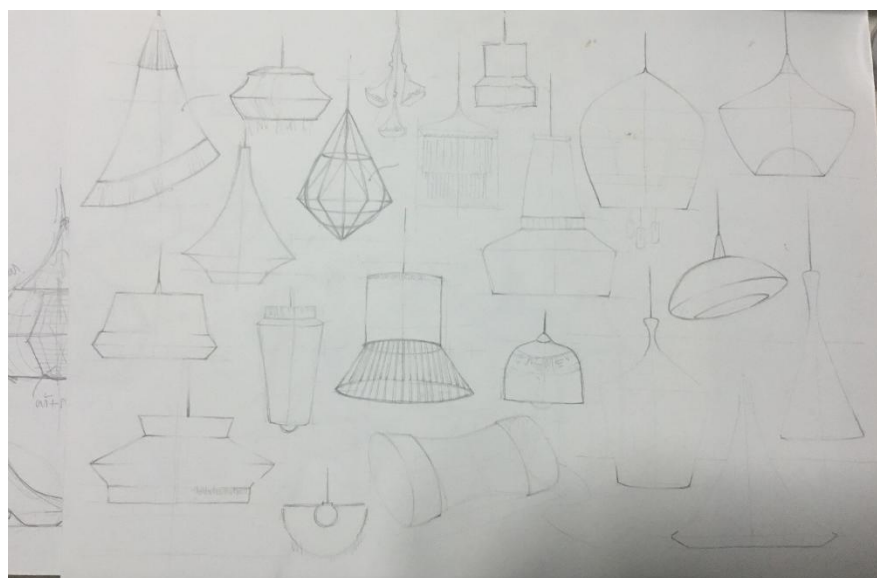
ผู้วิจัยตระหนักถึงเอกลักษณ์ของศิลปะการแสดงมโนราห์ที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อทางเลือกในการที่จะให้กับกลุ่มคนรุ่นใหม่ โดยการนำมาออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน นำมาสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบให้เป็นที่พบเห็นได้ดียิ่งขึ้นโดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ที่สามารถส่งเสริมศิลปะ เอกลักษณ์ ออกสู่สายตาผู้พบเห็น

7. เอกสารอ้างอิง

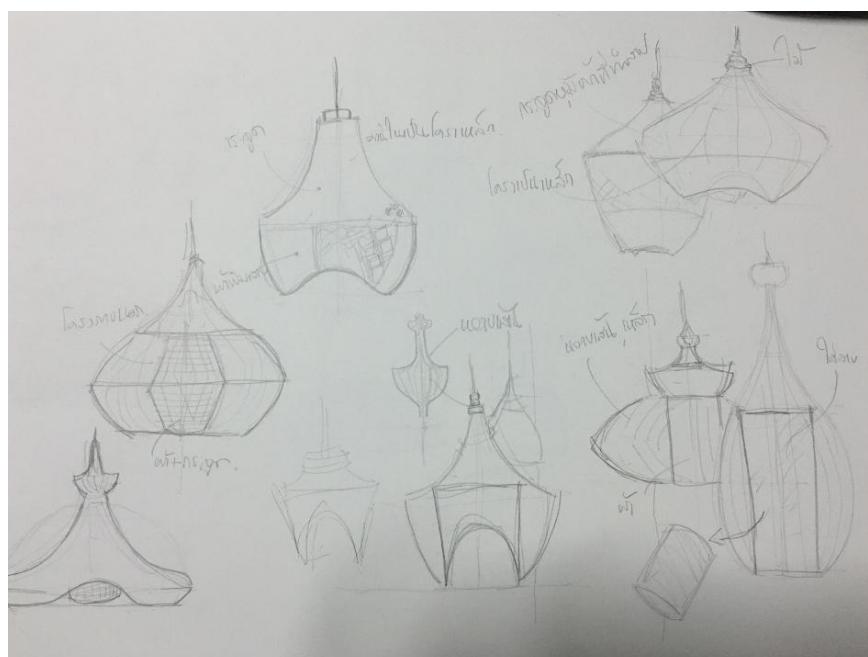
- [1] สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. 2529. ดนตรีและนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- [2] ศิริพร ทองทวี. "สืบสานวัฒนธรรมพื้นบ้าน." [Online].<http://www.thaigoodview.com>. 2559
- [3] ศิริมา จุลนวล. "โครงการศึกษาศิลปะการแสดงโนราห์เพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย." "ปริญาศิลปมหาบัณฑิต" 2556.
- [4] สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. 2529. ดนตรีและนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- [5] ชุรีพร จำสอน. "วัฒนธรรมป๊อปที่ได้." [Online].<https://sites.google.com>. 2559
- [6] วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์. 2535. ออกแบบตกแต่ง. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ.
- [7] วิบูลย์ ลี้สุวรรณ. 2538. เครื่องจักสานในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- [8] นิรัช สุดสังข์. 2548.ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- [9] อุดมศักดิ์ สาริบุตร. 2550. ออกแบบเฟอร์นิเจอร์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- [10] พิสนุ พงศ์ศรี. 2553. วิทยาลัยการศึกษา "แนวคิดทฤษฎี". พิมพ์ครั้งที่ 2. เขียวฝางการพิมพ์. กทม.

ภาคผนวก ง.

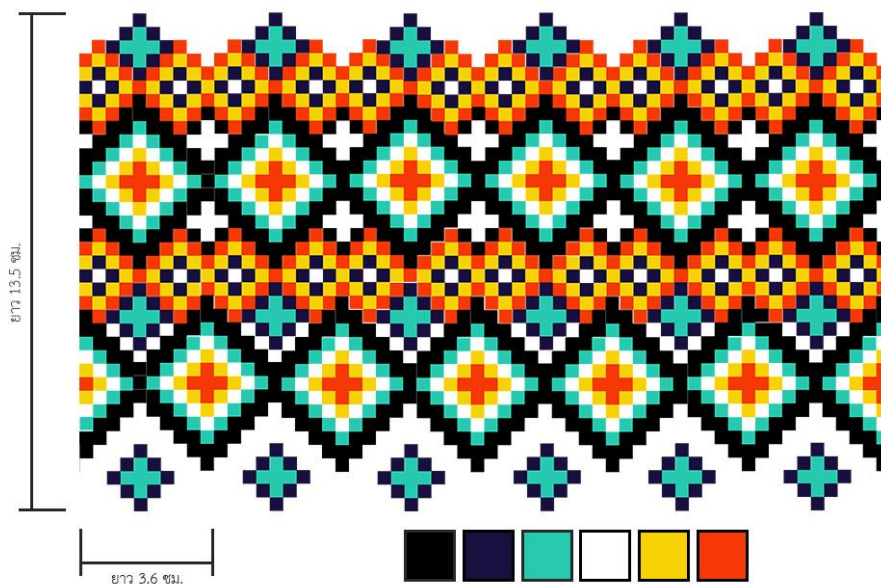
ผลการออกแบบ

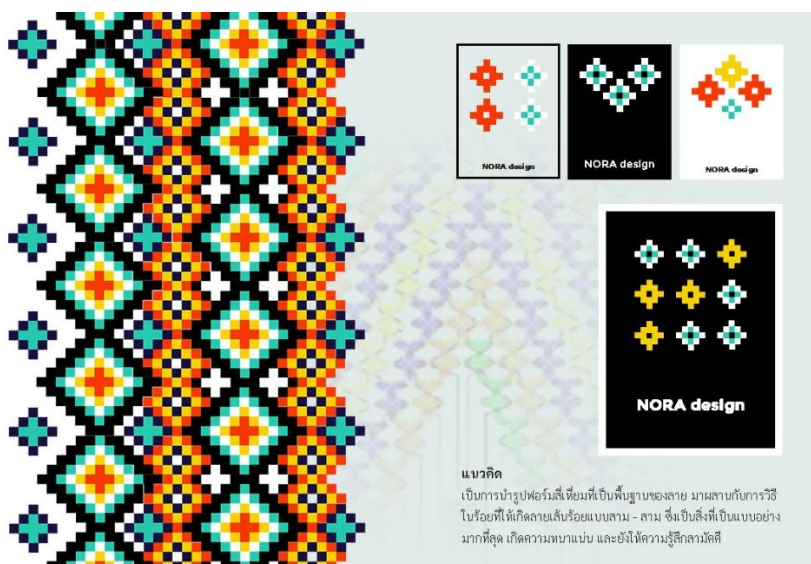
ภาพที่ ง.1 แสดงแบบร่างผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน จำนวน 20 แบบ
 ที่มา : พิรฐา ทองคำ (2561)

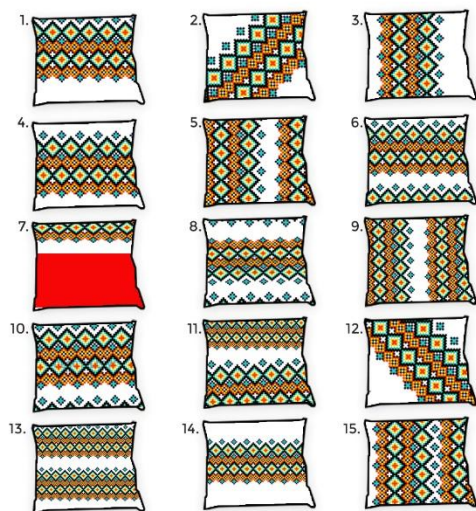
ภาพที่ ง.2 แสดงแบบร่างผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน
 ที่มา : พิรฐา ทองคำ (2561)

ภาพที่ ง.3 ภาพแสดงลายผ้า และสีสันทึ่จะนำไปผลิต เป็นผลิตภัณ์ฑ์
 ทีมา : พืรฐฐา ทองค้ำ (2561)

ภาพที่ ง.4 แสดงแบบร่างตราสัญลักษณ์ ที่ึ้บรั่วมกับผลิตภัณ์ฑ์
 ทีมา : พืรฐฐา ทองค้ำ (2561)

ภาพที่ ๕.5 แสดงแบบร่างการวางลายลงบนผลิตภัณฑ์
 ที่มา : พิรฐา ทองคำ (2561)

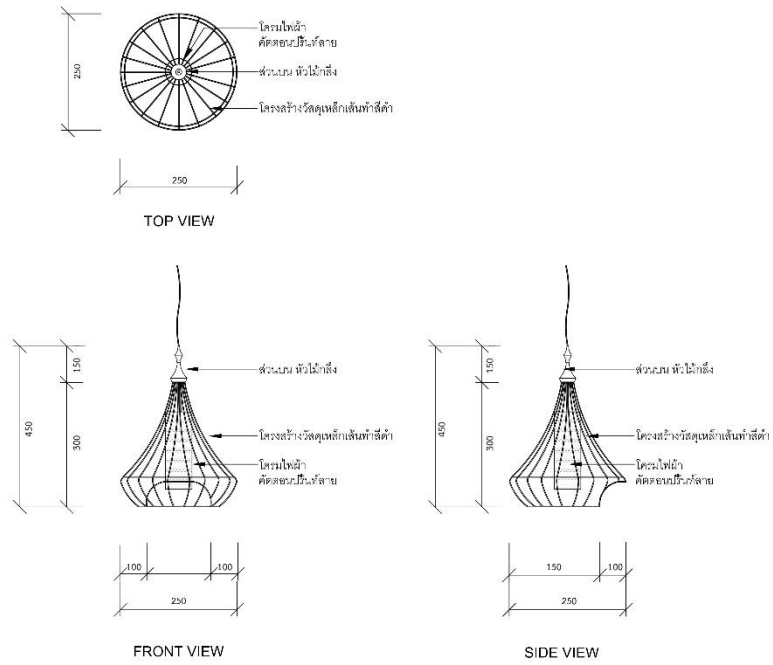
ภาพที่ ๕.6 แสดงแบบร่าง ชุดออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน Sketch Design รูปแบบที่ 1
 ที่มา : พิรฐา ทองคำ (2561)

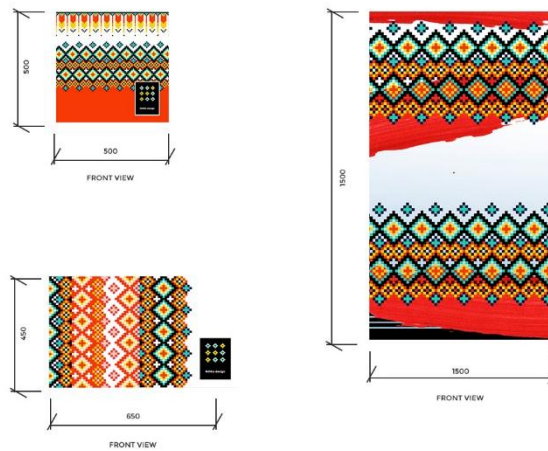
ภาพที่ ง.7 แสดงแบบร่าง ชุดออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน Sketch Design รูปแบบที่ 2
 ที่มา : พิรฐา ทองคำ (2561)

ภาพที่ ง.8 แสดงแบบร่าง ชุดออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน Sketch Design รูปแบบที่ 3
 ที่มา : พิรฐา ทองคำ (2561)

ภาพที่ 9 แสดงแบบร่างเฟอร์นิเจอร์ประเภทเก้าอี้นั่งพักผ่อน แบบที่ 3
ที่มา : พิรฐา ทองคำ (2561)

ภาพที่ 10 แสดงแบบร่างเฟอร์นิเจอร์ประเภทเก้าอี้นั่งพักผ่อน แบบที่ 3
ที่มา : พิรฐา ทองคำ (2561)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ:	นางสาวพิรุษา ทองคำ
วัน/เดือน/ปีเกิด	29 ตุลาคม พ.ศ. 2532
สถานที่เกิด	อ.เมือง จ.พัทลุง
ที่อยู่ปัจจุบัน	117 ม.1 ต.นาโหนด อ.เมือง จ.พัทลุง 93000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2550	ศิลปะวิชาชีพ(ศ.ปวช.) สาขาออกแบบ วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช
พ.ศ.2554	สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตเพาะช่าง
พ.ศ.2561	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (สาขาเทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ.2560-ปัจจุบัน	นักออกแบบสื่อออนไลน์ บริษัท พาชาด้า จำกัด
พ.ศ.2559-2560	นักออกแบบสื่อออนไลน์ บริษัท อาร์มิน ซีเอสเอ็มเอส จำกัด
พ.ศ.2558-2559	นักออกแบบสื่อออนไลน์ Mysale.co.th